ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

2-6-67

40 పైసలు

Roopkala
రేఖా & మురళీ ప్రొడక్షన్స్
పద్మనాభం
శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ
మర్యాద రామన్న
దర్శకత్వం: K. హేమాంబరధర రావు ++ నిర్మాత: B. పురుషోత్తం
సంగీతం: కోదండపాణి
VIJAYA

కథలు

"'పంజరం' కథ చాల బాగున్నది. ఈనాటి మన సంఘంలో హెచ్చు జాతి కులాల వారు, నిమ్నజాతి వారిపై చూపుతున్న అనాదరణను అంటరానితనమును నీచత్వమును మొ. వానిని "భరతశర్మ" పాత్ర

ఉత్తరాలు

ద్వారా రచయిత్రి గారు చక్కగా రచించారు. అనాదికాలమునాటి వారి మూఢనమ్మకాలను మత, కుల, భాషా ద్వేషాలను నవతరం యువతీ, యువకులు రూపుమాపి అటువంటి దురభి ప్రాయాలు గల పెద్దలకు చక్కటి గుణపాఠం నేర్పాలని 'కళ్యాణి' పాత్ర ద్వారా చక్కగా నిరూపించారు. మతాంతర వివాహాలను నిర్విఘ్నంగా జరిపించాలని వీరేశలింగం పంతులు, బాల గంగాధర తిలక్, మహాత్మా గాంధి మొదలగు మహనీయులెందరో కృషిచేశారు. కాని వారి ప్రయత్నాలు ప్రయత్నాలు గనే నిలిచి పోయాయి. వారిఆశయాల ను,ఆదర్శాలను వాస్తవం చేయాలంటే ఈనాటి నవ యువతరంవారు నడుం బిగించి కార్యరంగంలోకి దూకి, మతాంతర వివాహాలను విరివిగా జరపాలని, అటువంటి ఆశయాలు గలవరికి ఈ కథ చక్కటి ప్రోత్సాహాన్ని ఇస్తుంది.

'సీతాదేవి' పాత్రను ఆదినుండి అంత్యంవరకు చక్కగా పోషించారు. స్త్రీ సహజంగా పురుషుని కన్న సహనశీలు రాలనియు, దాంపత్య జీవితం సుఖ సంతోషాలతో వర్ధిల్లాలంటే దంపతులు ఒకరిని ఒకరు సరిగా అర్థం చేసుకోవడమే గాని, దానికి కుల, మత ప్రసక్తి లేదని ఈ పాత్రద్వారా అటువంటి మూఢత్వాలు గల వారికి చక్కటి గుణపాఠం నేర్పారు.

తొమ్మండ్రు సత్యనారాయణగుప్త (నర్సరవుపేట)

* * *

12—5—67 సంచికలో ప్రచురింపబడిన 'ఇన్‌ఫ్లేయన్సు' అను కథ వాస్తవానికి దగ్గరగాను హృదయానికి హత్తుకొనేలాను ఉన్నది. ఉన్నత పదవిలో యున్న ఒక ఆంధ్రుని హృదయాన్ని అంత సూటిగ కథలో ఇమిడ్చిన శిష్ట్లా సత్యన్నారాయణ మూర్తిగారు అభినందనీయులు.

కథలోని పాత్ర "మూర్తి" ముగింపులో ఇచ్చిన సలహా నిజంగ ఒక తెలుగు ఉన్నతోద్యోగి ఇచ్చినట్లే అనిపించేలా యున్నది. అటువంటి వారిని ఉద్యోగాన్వేషులై తిరుగుచున్న ఆంధ్రయువకులు అడిగేది ఒక్కటి. "సహాయం చెయ్యడానికి ముఖ్యంగా, ఈ ప్రాంతీయతే ప్రతిబంధకం" ఈ ప్రతిబంధకం బెంగాలీలకుగాని, కేరళీయులకుగాని తదితరులకు గాని ఎందుకు లేదు? ఈ భయం వారికి ఎందుకు లేదు? అందుకనే ఇంటర్వ్యూకి వెళ్లేముందు భగవంతుడిని ఆంధ్రయువకులు ప్రార్థించేది "ఇంటర్వ్యూ కమిటీలో తెలుగు మెంబరు ఉండకుండా చెయ్యమ"ని. అన్ని హంగులూ ఉన్న యువకుడైనా, కేవలం ఆంధ్రుడయినందువలనే తనను రికమెండు చేశాడని ఇతరులనుకొంటారని భయపడి తమ్ములను సెలక్టు కాకుండా చూస్తారనే భయమే ఇందుకు కారణం. ఇది అతిశయోక్తి అని నేను కాలేజీ చదివే రోజులలో అనుకొనేవాడిని. కాని నా అనుభవం ఇది నిజమేనని నిరూపించింది.

ఈ అనుమానాలకూ అనర్థాలకూ ఆంధ్రులలోని బలహీనతే కారణం. తన్ను తాను ప్రేమించినంతగా ఏ ఆంధ్రుడూ ఆంధ్రప్రదేశ్‌నుగాని, తోటి ఆంధ్రులనుగాని, ఆంధ్ర సంస్కృతినిగాని భాషనుగాని, ప్రేమించటంలేదు— తన పేరు చెడిపోతుందేమో నన్న భయం తప్ప తోటి ఆంధ్రులు అన్యాయానికి గురియై బలవుతున్నారనే బాధలేదు— ఇందుకు భిన్నంగా ఆంధ్రనాయకులు గూడ— ప్రతిపక్ష నాయకులతో సహా— ప్రవర్తించటంలేదు. అందుకే ఆంధ్రప్రదేశ్ అన్నిరంగాలలోను వెనుకబడి ఉంది.

ఈ బలహీనతవల్ల చెడిపోయేది అసాధారణ ప్రతిభావంతులైన ఆంధ్రులు కారు చెడిపోయేది సామాన్యమైన ఆంధ్రుడూ, ఆంధ్రప్రదేశమూ. అందుకనే ఉన్నత పదవులలో ఉన్న ఆంధ్రులకు కొదవలేదు. కాని ఆంధ్రప్రదేశము వెనుకబడి ఉంది. ఈ బలహీనత మాసిపోయే వరకు ఉంటుంది.

పై చెప్పిన దానికి అనుగుణంగా ఈ లేఖ మీరు ప్రచురింపజాలరని నేను భావిస్తాను. ఒకవేళ ప్రచురిస్తే సంతోషిస్తాను.

తోటి ఆంధ్రులు నన్ను అర్థం చేసుకుని మన్నిస్తారని ఆశిస్తాను.

సుబ్బారావు (పూనా)

* * *

'వచ్చినవాడి చావు' కథ నాకు చాలా నచ్చింది. అది చదువుతున్నంత సేపూ చాలా నవ్వొచ్చింది. రచయిత సర్దేశాయి వెంకటరామయ్య గారికి నా అభివందనలు. యిటువంటి హాస్యమైన కథలు అందజేస్తారని నా కోరిక.

వి. చంద్ర (హైదరాబాదు)

* * *

మీరు మొన్న ప్రచురించిన "యిన్ఫ్లుయన్స్" కథ చదివి ఢిల్లీలోని పరిస్థితుల విజ్ఞానాన్ని సంపాదించాను. ఎందువల్లనంటే రచయిత మాదిరే నేను ఎమ్. ఎస్‌సి. (స్టాటిస్టిక్స్) హై సెకండ్ క్లాస్‌లో పాస్ చేసినాను. రచయిత వలెనే "ఈ స్టాటిస్టిక్సు ఎందుకు తీసికొన్నానురా" అని బాధపడుతూ, సరైన ఉద్యోగము దొరక్క నిరుద్యోగి నయినాను.

కాని నేను మాత్రం బొంబాయి, ఢిల్లీకి పోదలచుకోలేదు. మరి అంత యిన్ఫ్లుయన్స్ ఉండాలిగా. వీటినిబట్టి చూస్తే, మన రాష్ట్రంలో స్టాటిస్టిక్సుకు ఎంత ప్రాముఖ్యమిస్తూ ఉండేది, స్టాటిస్టిక్సు పట్టభద్రులు ఎన్ని కష్టాలకు లోనవుతూ ఉండేదీ అర్థమవుతుంది. ఒక్కొక్కసారి "ఉద్యోగాలు లేని దానికి ఈ కోర్సు ఎందుకు పెట్టాలి?" అన్న ప్రశ్న వస్తూ ఉంటుంది.

మొత్తానికి కథలో రచయితగారు తన అనుభవాలను చక్కగా వెలిబుచ్చి తోటి అనుభవంలేని స్టాటిస్టియన్లకు (నాలాంటివాళ్లకు) చాలాసహాయం చేసారు.

మణ్యాం (కడప)

* * *

28—4—67 సంచికలోని "విజం" కథానిక

మీతోపాటు మీ వెంటవచ్చేది

మీ యింటిలో మీతో వుండేది...

రెండూ హెచ్‌యంవి వారివే! రెండూ దివ్యమైనవే!

హెచ్‌యంవి లేడీబర్డ్ సాటిలేని పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్

10 ట్రాన్సిస్టరులు. డయోడ్‌లు. 3 వేవ్ బ్యాండులు. శక్తివంతమైన 5 అంగుళాల గుండ్రని హై-ఫ్లెక్స్ లౌడ్‌స్పీకర్. సర్వసాధారణంగా లభ్యమయ్యే స్టాండర్డ్ బ్యాటరీలనే ఉపయోగించవచ్చు. అందమైన ఆకృతి. క్రోమ్ ఫినిష్ హాండిల్. మోడల్ 5765ఎ. ధర రు. 400/- ఎక్సైజు సుంకంతో సహా. స్థానిక పన్నులు అదనం.

హెచ్‌యంవి కాస్మోపాలిటన్ సూపర్ స్లిమ్‌లైన్ టేబుల్ ట్రాన్సిస్టర్

10 ట్రాన్సిస్టరులు. డయోడ్‌లు. 3 వేవ్ బ్యాండులు. 7 అంగుళాల ఎలిప్టికల్, సూపర్ సెన్సిటివ్ హై-ఫ్లెక్స్ లౌడ్‌స్పీకర్. ప్రత్యేకంగా పిక్-అప్ కనెక్షన్. పుష్‌బటన్ వేవ్‌చేంజ్ ట్యూనింగ్/బ్యాటరీ ఇండికేటర్ ఇంటర్నల్ ఫాయిల్ ఏరియల్ మోడల్ 5766ఎ. ధర రు. 415/- ఎక్సైజు సుంకంతో సహా. స్థానిక పన్నులు అదనం.

HIS MASTER'S VOICE

హెచ్‌యంవి ట్రాన్సిస్టర్‌లు

GC-207 TEL

ఉత్తరాలు

చాలా అసహజంగా ఉంది. ఎమ్. కాం. చదువుతూ, ఉద్యోగం చేస్తున్న తమ్ముడిని, ప్రక్కింటివిమండి కత్తిపీట తీసుకురమ్మని ఏ అక్కయినా పంపు తుందా?

కేవలం, రఘుకు, ఉమను చూపించటానికే కత్తి పీట జారిని అడ్డం పెట్టినట్లుంది. రచయి తకు వాళ్ళ చూపులు కలుపటానికి వేరే మార్గం కనిపించ లేనట్లుంది!

బి. వి. నారాయణ (ఒంగోలు)

* * *

5—5—667 సంచిక ఉత్తరాల శీర్షికలో శ్రీ మేడిసెట్టి మధుసూధనరావు గారు (ఖరగ్‌పూర్) వ్రాసినట్లుగా నాకథ 'అరుణోదయం'లో దొర్లిన తప్పుకు చింతిస్తున్నాను. ఇక అదే శీర్షికలో శ్రీమతి పి. పుష్పవేణిగారు (చెన్నరావుపేట) వ్యక్తంచేసిన భావాలతో నేను ఏకీభవించలేను. వారు కథ చివరి భాగం చదవక ముందు ఆ లేఖ వ్రాశారేమోనని నా భావన.

పి. ఎస్. నారాయణ (హైదరాబాద్)

న్యూఢిల్లీ లేఖ

"ఆమె యొక్క, తద్వారా దేశంయొక్క గమ్యం అంధకారంతో కూడిన గతుకులతో ప్రమాదభరి తమైయున్న బాటపై పరుగులు తీస్తున్నది" అని 28—4—67 ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక న్యూఢిల్లీ లేఖలో శ్రీకృష్ణగారు సెలవిచ్చారు. ఇదొక జోస్యం కాబట్టి ఇందులోని హేతువాదాన్ని ఇప్పుడే చర్చిం చడం సాధ్యంకాదు. దేశం భవిష్యత్తు పదిలంగా ఉండాలనే కోరిక ఎక్కువైన కారణంగా శ్రీకృష్ణగారి వంటి అనుభవజ్ఞులు ఇట్టి హెచ్చరికలు చేయడంలో తప్పులేదు. కానీ, శాపనార్థాలు పెట్టడం అనవసరం—అవాంఛనీయం కూడా. పదవిస్వీకారం చేసిన నాటినుంచీ శ్రీమతి ఇందిరాగాంధి చేసిన పొరపాట్లను ఉల్లేఖిస్తూ శ్రీకృష్ణగారు స్పీకర్ ఎన్నిక, డిప్యూటీ స్పీకర్ ఎన్నికల కథను పేర్కొన్నారు. ఇట్లు పేర్కొ నడంలో శ్రీకృష్ణగారి ఉద్దేశమేమో తెలియడం లేదు. పాఠకులకు వారు తెలియజేయు కొత్త సంగతేమిటీ?

ప్రతిపక్షాలు సూచించిన అభ్యర్థులను శ్రీమతి ఇందిరాగాంధి ఆమోదించి, తనపార్టీ కూడా ఆమో దించేట్లు చేసి ఉండవలసినదని శ్రీకృష్ణ గారి అభి ప్రాయమా? ఒకవేళ అదే వారి అభిప్రాయమైతే అట్టి పద్ధతి పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య సూత్రా లకు ఏవిధంగా అనుగుణమో వివరించితే బాగుం టుంది.

పార్టీ రాజకీయాలలో లేదా పార్టీరహిత రాజ కీయాలలో—వీటిలో ఏదో ఒక పద్ధతిని హేతువాదు లైన పత్రికా రచయితలు ఎంచుకోవాలి. అంతే గానీ దానిలో నుంచి కొన్ని పద్ధతులూ, దీనిలోనుంచి కొన్ని పద్ధతులూ తీసుకొని కలగాపులగంచేసి వ్యక్తులంటే తమకున్న అక్కసును కాగితం మీది కెక్కించటం పత్రికా రచన అనిపించుకోవదు. విమర్శ అనేది హేతువాద సమ్మతంగా ఉండాలి కదా?

పార్టీ నాయకురాలుగా శ్రీమతి ఇందిరాగాంధి ఎన్నికైనారు. ఆ ఎన్నిక ఏవిధంగా జరిగినదనేది వేరే సంగతి. ఎన్నికైన తరువాత తన మాట ఇటు పార్టీ లోనూ, అటు దేశ రాజకీయాలలోనూ చెల్లుబడి కావడానికి ఆమె యత్నించడంలో పొరపాటేమిటీ? తన మాట చెల్లుబడి కావడానికి అనుగుణమైన యత్నాలు ఆమె చేసే హక్కు ఆమెకు లేదా? ఆమె చేసిన నిర్ణయాల వల్ల దేశానికి కష్టనష్టాలు సంభ విస్తే పార్టీ నిర్దేశించిన పద్ధతిలో నాయకత్వం నుంచి ఆమె వైదొలగవలసి ఉంటుంది. వైదొలుగు తారు. అందుకు శాపనార్థాలు అనవసరం.

పోతే "రాష్ట్రపతి పదవికి పోటీ చేయడానికి డాక్టర్ జకీర్ హుస్సేన్‌ను ఎన్నుకోవడం "శ్రీమతి గాంధి చేసిన పొరపాట్లన్నింటిలో ఏవిధంగా "మించి నది?"

తన వాదనను సమర్థించుకునే నిమిత్తం 1967 ఏప్రిల్ 2వ తేదీన డాక్టర్ జకీర్ హుస్సేన్ చేసిన ప్రకటన నుంచి ఒక వాక్యాన్ని శ్రీకృష్ణగారు ఉదహ రించారు. అంత వ్యాకులతను వ్యక్తం చేసిన డాక్టర్ జకీర్ హుస్సేన్ "ఒక దేశానికి అధ్యక్షతను వహించే భారాన్ని తీసుకోడానికి ఇష్టపడుతున్నారు." ఇది అధికార వ్యామోహమనీ, డాక్టర్ జకీర్ హుస్సేన్ మాటలలో స్వతహా విఘాతం ఉన్నదనీ శ్రీకృష్ణ గారి భావమనుకుంటాను. నిజమే. పార్టీ రాజకీ యాల తీరు ఇట్లాగే ఉంటుంది. లోపం వ్యక్తులది కాదు. పార్టీ పద్ధతిలోనే సహజంగా ఉన్నది ఈ వ్యామోహం. "గొంగళిలో తింటూ... లెక్క పెట్టుకుని" ప్రయోజనమేమిటీ? ఇప్పటి రాష్ట్రపతి డాక్టరు రాధాకృష్ణన్ ప్రకటనను, ఈ లేఖలో ఉదహరించినందు వల్ల శ్రీకృష్ణగారు పాఠకులకు తెలియజెప్పిన కొత్త సంగతేమిటో తెలియదు. కానీ, చరిత్ర చర్విత చర్వణమవుతున్నదని మాత్రం స్పష్టమవుతున్నది. తను రాష్ట్రపతి అయ్యే అవకాశం లేకపోతే మళ్ళీ విదేశాలకు వెళ్ళి ఆచార్య పదవి నిర్వహించాలని అభిలషిస్తున్నట్లు, రాష్ట్ర పతిగా ఎన్నిక కాకముందు డాక్టరు రాధాకృష్ణన్ కూడా సూచించిన ఉన్న సంగతి దేశంలో కొంతమంది పత్రికా రచయితలకైనా గుర్తుంటుంది. పార్టీ రాజకీయాలలో యీ వ్యూహం ఇట్లాగే ఉంటుందని విన్నవించడానికి మాత్రమే యీ సంగతిని ఇక్కడ ప్రస్తావించవలసి వచ్చింది.

ఇక ఆఖరి సంగతి. పార్టీ రాజకీయాలలో ఎవరి ఎత్తుగడలు వారివిగా వుంటవి. ప్రతిపక్షం చేసే సూచనలను వెంటనే అధికార పక్షం ఆమోదించే పద్ధతి ఏ దేశంలో అమలులో ఉన్నదో శ్రీకృష్ణగారు మొదట సెలవిచ్చి ఆ తరువాత "ప్రధాని మన సరోక్షంలో ఏవో కొన్ని సత్యదూరమైన కారణాలు చెప్పడానికి ఎన్నుకున్నారు" అని ఇంతకుముందు ఏ దేశంలోనూ ప్రతిపక్ష నాయకుడు ప్రధానమంత్రి ఎదురుగా అడగలేదని వ్రాసి ఉంటే పాఠకులకు ప్రయోజనకరంగా ఉండేది.

లోక్‌సభలో కాంగ్రెస్‌పార్టీ సంఖ్యాబలం ఇది వరకటి కంటే ఇప్పుడు తగ్గింది. కనుక అధికార పక్షాన్ని ఒక ఊపు ఊపి చూడాలని ప్రతిపక్షాలు కొన్ని ఎత్తుగడలను ఎన్నుకున్నవి. వాటిని భగ్నం చేయ డానికి కాంగ్రెస్‌పార్టీ తనకు చేతనైన ఎత్తుగడల ననుసరిస్తున్నది. అది అట్లాగే జరుగుతుంది. ఇందు కతిప్రవచనాల నవసరం శాపనార్థాలు అప్రస్తుత మనుకుంటాను.

ప్రతిపక్షాలు నీతి తప్పకుండా వ్యవహరిస్తున్నట్లూ, కాంగ్రెస్‌పార్టీ, అందులోనూ ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధి నీతి తప్పి, మాట తప్పి వ్యవహరిస్తు న్నట్లూ చిత్రించడం భావ్యంకాదని మనవి.

వి. ఎస్. అవధాని (మద్రాస్).

మెదడుకి మేత

ఆంధ్రసచిత్ర వార పత్రిక చేతికి రాగానే మెద డుకి మేత కోసం వెదుకు తుంటాను. చక్కనిమేత వేస్తున్నందుకు మిమ్మల్ని ఎలా అభినందించాలో తెలియడం లేదు. వ్యాసాలన్నీ ఎంతో బాగున్నాయి.

వి. రామలక్ష్మి. (ఖరగ్‌పూర్)

వ్యాసాలు

12—5—67 తేదీ పత్రికలో 'నా విదేశ యాత్ర'లో జమునా రమణరావుగారు బీరూట్ పట్టణంలో తాము ఒక గుహకు వెళ్ళామని వ్రాసారు. 52 వ పేజీ మూడవ కాలం రెండవ పేరాలో "కొంత దూరం వెళ్ళగానే గుహలో విచిత్రం చూస్తాం. ప్రకృతి సిద్ధంగా ఏర్పడిన 'స్టాలెక్టైట్స్' కనిపి స్తాయి. స్టాలెక్టైట్స్ అంటే గుహపై భాగం నుండి క్రింది భాగంనుండి మర్రిఊడల్లా కొండరాళ్ళు వేలాడుతూ ఉంటవి" అని వ్రాసారు. అది చాలా వరకు సరికాదు.

'స్టాలెక్టైట్స్' కాదు. 'స్టాలెక్టైట్స్' (Stalac Tites) గుహ పై భాగము నుండి మర్రిఊడల్లా వేలాడుతూ ఉండేవాటినే స్టాలెక్ టైట్స్ అంటారు. గుహ క్రిందిభాగంలో బొడి పెలు బొడిపెలుగా, చిన్న చిన్న గుండ్రటి రాళ్ళను సగంవరకు యిసకలో కప్పెడితే ఎలా కనిపిస్తాయో ఆవిధంగా ఎత్తు పల్లాలతో కూడియుంటాయి. వీటిని 'స్టాలగ్‌మైట్' అంటారు.

బిందు (బుర్రిలంక)

గమనిక

ఈ సంచికలోని 42 పేజీలోని కార్టూన్ దిగువ "బిల్లు ఎవరో ఒకరు తీసుకోవాలి గాని అంతా మీదపడితే ఎలాసార్." అన్న కాప్షన్ పొరపాటున పడ లేదు. పాఠకులు దీనిని గమనించ కోరుతున్నాము.

—సం॥

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 2— 6—'67

శ్రీప్లవంగనామ సం॥ వైశాఖమాసం బహుళ దశమి

సంపుటము : 59 సంచిక : 38

స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టి వీథి, మద్రాసు-1

పోస్టు ద్వారా

సంవత్సర చందా	22.40
6 మాసముల చందా	11.20
3 మాసముల చందా	5.60

ఇతరదేశాలకు
ఓడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా	42.00
అర్ధసంవత్సర చందా	21.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : నటి వాణిశ్రీ
(ఫోటో : ప్రభాకర్)

శ్రీకృష్ణ

దేశంలోని అత్యవసర సమస్యలు- కాంగ్రెస్ కార్యాచరణ సంఘం చర్చలు?

కాంగ్రెస్ కార్యాచరణ సంఘంలోని ఓడిపోయిన కాంగ్రెస్ అభ్యర్థులు, కొందరు పదవీచ్యుతులైన మంత్రులు ఓ తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు. అది ఒకే విషయాన్ని సూచించే విధంగా ఉంది. కాంగ్రెస్‌వారు కొత్తది నేర్చుకోడానికి, పాతది మర్చిపోవడానికి నిరాకరిస్తారన్నదే దాని సారాంశం. ఆ చర్చలో ముఖ్యులనదగినవారు మాజీ నూనెశాఖమంత్రి శ్రీ కె. డి. మాలవీయా, మాజీ దేశీయ వ్యవహారాలమంత్రి శ్రీ లాలా గుల్జారీలాల్ నందా, ప్రస్తుత దేశీయాంగ శాఖామాత్యులు శ్రీ చవాన్.

కాంగ్రెస్ ఓటమికి కారణం గోవధ నిషేధాందోళన కాదు. ఆహారధాన్యాలలో సరైన పంపిణీ లేకపోవడం, ఇప్పటికీ ఆగకుండా పెరుగుతున్న ధరలు కాంగ్రెస్ ఓటమికి ముఖ్య కారణాలు. ఎంతోసేపు చర్చను కొనసాగించిన కార్యాచరణ సంఘం బీహార్, ఉత్తరప్రదేశ్ తదితర ప్రాంతాలలోని క్షామాన్ని గురించి కానీ, ఆగకుండా పెరిగిపోతున్న ధరల గురించిగానీ చర్చించనే లేదు. సాధారణ ప్రజల దుస్థితిని పంచుకోడానికి తాము ఎయిర్ కండిషన్డ్ గదిలో ఉంటూ ఎంతో త్యాగం చేస్తున్నారు శ్రీ కె. డి. మాలవీయా. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ గారికి శ్రీయుతులు దినేష్ సింగ్, ఇందర్ గుజ్రాల్‌ల మాదిరిగా శ్రీ కామరాజ్ గారికి శ్రీ మాలవీయా ముఖ్య సలహాదారులైనారు. శ్రీ మాలవీయా అభిప్రాయం ప్రకారం- అమెరికానుంచి ఇండియాకి ఏది వచ్చినా అది విషతుల్యమే, అయినా ఆయన అమెరికా పర్యటనకు పరిస్థితులు అనుకూలిస్తే సంసిద్ధులు అయ్యే అవకాశం ఉంది. కొచ్చిన్‌లో నూనెశుద్ధి కర్మాగారాన్ని స్థాపించే నిమిత్తం ఈయనే అమెరికన్ నూనె కంపెనీకి ఇండియాను అమ్మింది. ధర్మతేజ విషాధగాథలా ఇదికూడా ఏదో ఒకరోజు బయటపడుతుంది. రుమేనియన్లచేత, రష్యన్లచేత ఆయన హయాంలోనే నిర్మింపబడిన రెండు రిఫైనరీలు ప్రజాధనం దుబారా అయినందుకు నిదర్శనాలుగా తయారయ్యాయి. ప్రభుత్వ ఎరువుల విధానానికి వ్యతిరేకంగా ఈ పెద్దమనిషి శ్రీ కామరాజ్‌ని పురికొల్పారు. బ్యాంకులను జాతీయంచేయాలన్న దానిపై కూడా ఈయన శ్రీ కామరాజ్‌ను పురికొల్పారు.

తమను కేంద్ర మంత్రివర్గంనుంచి తొలగించినది మొదలు అన్నీ అవకతవకలు జరుగుతున్నాయని నలుగురు మాజీ మంత్రులు ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్నారు వారు, మౌలానా ఆజాద్ జీవితచరిత్ర వ్రాసిన మహారచయిత శ్రీ హుమాయూన్ కబీర్, రెండుసార్లు ఓడిపోయిన శ్రీ కృష్ణమీనన్, ఒకసారి ఓడిన పండిత మాలవీయా, గుజరాత్ నుంచి లాగివేయబడిన లాలా గుల్జారీలాల్ నందా. వీరంతా కేంద్ర మంత్రివర్గంలో ఉండిఉంటే రూపాయివిలువ తగ్గింపు కూడా సరైనదిగానే ఉండిఉండేది. నిజానికి రూపాయి విలువ తగ్గింపు ప్రకటించినప్పుడు లాలా గుల్జారీలాల్‌నందా కేంద్ర మంత్రివర్గంలోనే ఉన్నారు.

ఇక కాంగ్రెస్ కార్యాచరణ సంఘం విషయానికివస్తే శ్రీయుతులు మాలవీయా, కామరాజ్‌లకు బ్యాంకులను, ఇన్సూరెన్సు కంపెనీలను జాతీయం చేయటంవల్ల, రాజవంశీయులకుగల వసతుల విషయంలో మార్పులు చేయడంద్వారా, ఆహారధాన్యాల వ్యాపారం స్టేట్‌ట్రేడింగ్ మూలంగా జరపటంవల్ల, ఎగుమతి దిగుమతి వ్యాపారం వలన తిండిలేక మాడుతున్న బీదప్రజల, కష్టాలతో సతమత మవుతున్న మధ్యతరగతి వారి బాధలు మటుమాయ మవుతాయని నమ్మించి ఉండవచ్చు. ఈ నాలుగు పద్ధతులు బీహార్, యు.పి.ల లోని కొరతలను, ఇకముందు ధరలు పెరగకుండా చేయగలిగినవి. ప్రజలదృష్టిని వాస్తవంనుంచి మరల్చడానికి. ఎలాంటి అద్భుతమైన తమాషా ఇది!

మొదట ఆహారధాన్యాల విషయంలో స్టేట్ ట్రేడింగ్ విషయం చర్చిద్దాం. బ్రిటిష్‌వారు ఇండియా వదిలిపెట్టి పోబోయే ముందు దీన్ని వారు కొంతవరకూ నిర్వర్తించారు. దీనివల్ల రెండు ఫలితాలు సంభవించాయి. ఆహారధాన్యాల వ్యాపారంలో ఉన్న అనేకమంది తమవృత్తిని కోల్పోయారు.

ఆహారధాన్యాల వ్యాపారంలో ప్రయివేటు వ్యాపారుల్లా, చిన్న వ్యాపారస్తుల పెట్టుబడి పెట్టిన ధనం పెద్దమొత్తంలో యివ్వవలసి రావటం ఒకప్రక్క. ఇక రెండోవైపు నాసిక్ ప్రింటింగ్ ప్రెస్‌పై ఎక్కువ కరెన్సీ నోట్లను ముద్రణ చేయాల్సిన వత్తిడితెచ్చి, దాన్ని ప్రజానిధులలోనుంచి తీసి వ్యాపారానికి పెట్టుబడి పెట్టాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఇక ప్రయివేటు రంగంలో మూలుగుతూ ఉన్న డబ్బు ఆహారధాన్యాలలో 'స్పెక్యులేషన్'కి తరచుగా ఉపయోగింపబడేది. బ్రిటిషవారిని ఇండియానుంచి వెళ్ళగొట్టడానికి పనిలేని, వృత్తులను పోగొట్టుకున్న వ్యాపారులందరూ "మహాత్మాగాంధీగారి సేనలో చేరారు.

పూర్తి నిరంకుశత్వం ఏర్పడితే గానీ అలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడదు. నిజానికి షాపుల యజమానుల పార్టీ జనసంఘ్. అది ఢిల్లీలో కాంగ్రెస్‌ని పడగొట్టింది.

ప్రస్తుతం ఇండియాలో అనేక కాంగ్రెసేతర ప్రభుత్వాలున్నాయి. ఇది రాష్ట్ర కేంద్ర—రాష్ట్ర సంబంధాల సమస్యను ఉత్పన్నం చేసింది. ఈ సమస్యలోని అంశాన్ని గమనించి చర్చించే తీరిక కాంగ్రెస్ కార్యాచరణ సంఘానికి లేదు.

మాజీ పాలకుల సంస్థానాల్ని గురించి కూడా చర్చ జరిగింది. ఇక్కడ మాత్రం కాంగ్రెస్‌కి చక్కటి విధానం ఉంది. మాజీ

పాలకుడుగానీ, ఆయన భార్యకానీ కాంగ్రెస్ పార్టీలో సభ్యులైతే వారు ప్రజాప్రభుత్వ వాదుల క్రింద లెక్క. గ్వాలియర్ మహారాణి గత సంవత్సరంవరకూ ప్రజాప్రభుత్వవాదే. పాటియాలా మహారాణి, కాశ్మీర్ మహారాజాలు యిప్పటివరకూ ప్రజాప్రభుత్వ వాదులే. కాశ్మీర్ మహారాజా కాబినెట్ మంత్రిగా ఉన్నారు. ఎప్పుడైతే వారు కాంగ్రెస్‌ను వదిలిపెడ్తారో ఆ మరుక్షణంలోనే వారు భూస్వామ్య వాదులైపోతారు. కాంగ్రెస్‌ని ఎదిరించినందుకు వారికి ఉన్న విశేషాధికారాలన్నీ తగ్గింపబడ్డాయి.

ఈ సంస్థానాలను ఎత్తివేయడం అన్నది భారతదేశ మతప్రసక్తి రాహిత్య తత్వంపై దెబ్బతీస్తుంది. అసలు అన్నింటికంటే పెద్ద సంస్థానం హైదరాబాద్ నిజాం సంస్థానం. ఈ సంస్థానాలు ఎత్తివేసి ఉన్నట్లయితే కాశ్మీర్ మహారాజా, పాటియాలా మహారాణీలు చాలా నష్టపడి ఉండేవారు ప్రస్తుతం గోడమీదపిల్లి వాటంగా ఉన్న పాటియాలా మహారాజా అకాలీదళ్‌లో చేరి ఉండవచ్చు కూడా!

మరోవిధంగా చెప్పాలంటే నిర్ణీతమైన సిద్ధాంతం అన్నది ఏదీ ఇందులో లేదు. కొందరు రాజవంశీయులు కాంగ్రెస్ వ్యతిరేక పక్షాలలో చేరడంపై చర్చలు జరిగినయి. మధ్యప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ డి. పి మిశ్రాకి సంబంధించినంతవరకూ గ్వాలియర్ మహారాణి పెద్దసమస్యగా తయారైనట్లు సంఘటనలు వ్యక్తం చేస్తున్నాయి.

దేశీయాంగమంత్రి శ్రీ చవాన్ శ్రీయుతులు కామరాజ్ మాలవీయాలతో ఎందుకు చేరారు? ఆయన నిస్పృహ చెంది పోయారు. మామూలుగా దేశీయాంగమంత్రి రెండవవారుగా ఉండేవారు. ప్రస్తుతం ఉపప్రధానికి ఆస్థానం వచ్చింది. ఇక శ్రీమతి గాంధీగారి 'కిచన్ కాబినెట్'లో తమకు స్థానంలేదని ఆయన తెల్సుకున్నారు. తన ఆగ్రహాన్ని ప్రదర్శించడానికి ఒక్కని పద్ధతి శ్రీ మాలవీయాతో చేరటమే అనుకున్నారాయన.

బాబూ జగ్‌జీవన్‌రాం తాను ప్రధానమంత్రి కావాలని కలలు కంటున్నారు. మత ప్రసక్తి రాహిత్య తత్వాన్ని పూర్తిచేయడానికి యిది అవసరమైందే. భారతదేశాధ్యక్షుడు ముసల్మాన్, ప్రధానమంత్రి షెడ్యూల్డ్ కులానికి చెందిన వ్యక్తి, రక్షణ మంత్రి సిక్కుగా ఉంటే మతప్రసక్తి రాహిత్యానికి భారతదేశం ఆదర్శంగా తయారవుతుంది. కాబట్టి బాబూ జగ్‌జీవన్‌రాం ప్రధానిగా పోటీచేయడానికి శ్రీమతి గాంధీ అనుమతించాలి.

ప్రస్తుతం అపరిష్కృతంగా ఉండిపోయిన వాటన్నింటికీ చరిత్ర శ్రీ కామరాజ్‌ని బాధ్యుల్ని చేస్తుంది. కేంద్ర మంత్రివర్గంలోనుంచి బాబూ జగ్‌జీవన్‌రావ్‌ని తొలగించటానికి కీర్తిశేషులైన నెహ్రూగారికి పది సంవత్సరాలు పట్టింది. శ్రీ మొరార్జీదేశాయిని ఓడించడానికి బాబూ జగ్‌జీవన్‌రామ్‌ని ఆమె మొట్టమొదటి మంత్రివర్గంలో చేర్చుకోమని శ్రీ కామరాజ్ శ్రీమతి గాంధీని వొత్తిడిచేశారు. ప్రస్తుతం కామరాజ్ తమ శక్తిని ప్రదర్శిస్తున్నారు. అధికారం మినహా ఆయనకు తన మంత్రిత్వశాఖపై ఆసక్తి లేదు. అధికారం అన్న ఆ అంశమే కాంగ్రెస్ కార్యాచరణ సంఘంలో కూడా ముఖ్యమైనది. బాబూ జగ్‌జీవన్‌రామ్ కూడా శ్రీ మాలవీయాతో చేరారు.

శ్రీమతి గాంధీ దీన్ని అంతగా పట్టించుకొనలేదు. ఆమె కల్పించుకుని ఏమీ చెప్పలేదు. ఎందువల్లంటే కాంగ్రెస్ తీర్మానం యొక్క ఆవశ్యకత ఆమెకు అర్థం కాలేదు. పైగా ఆమెకు ఆసక్తికరమైనది శ్రీ మొరార్జీ ఇరుకున పడటం తాను చూడాలన్నది. స్వర్ణనియంత్రణం పూర్తిగా కాబినెట్ నిర్ణయంపై జరిగినప్పటికీ దాని ఫలితాలకు మాత్రం శ్రీ మొరార్జీ బాధ్యులైనారు. అలాగే రూపాయివిలువ తగ్గింపుకు ముఖ్యకారకులు శ్రీ అశోక్‌మెహతా అయినప్పటికీ దాని పరిణామాలు శ్రీ శచీన్‌ద్ర చౌధురిపై ప్రభావాన్ని ప్రదర్శించాయి. బ్యాంకులను జాతీయంచేస్తే దానివల్ల కలిగే విపరీతాలను ఎదుర్కోవలసినవారు శ్రీ మొరార్జీదేశాయిగారే.

డాక్టర్ జాకీర్ హుస్సేన్ ఎన్నిక, కాంగ్రెస్ కార్యాచరణ సంఘంలలో విరామం లేకుండా పనిచేసి శ్రీమతి గాంధీ అలిసిపోయారు. ప్రస్తుతం ఆమె కాశ్మీర్‌లో విశ్రాంతి తీసుకోనున్నారు. తన వెనుక అండగా ఉన్నారని చెప్పుకొంటున్న భారతప్రజల కష్టాలను పంచుకొనటం ఇదే కావచ్చు. ●

లోకం పోకడ

—దీనిని (అధ్యక్షుడి ఎన్నికని) కాంగ్రెసు పార్టీవారు లౌకిక సిద్ధాంతానికి గీటురాయిగా చెయ్యటం దురదృష్టం.

13—5—67 వీక్ ఎండ్ రివ్యూ.

*   *   *

—ప్రతి కాంగ్రెసు నాయకుడికీ తను చెప్పినట్లు చెయ్యవలసివస్తుందని తెలిస్తే అసలు తను చెప్పేది ఆచరణీయమా అని ఆలోచించే అవసరం కలుగుతుంది.

18-5—67 స్టేట్స్‌మన్‌లో ప్రాణ్ చోప్రా.

*   *   *

—కాంగ్రెసు అభ్యర్థి డాక్టరు జకీర్ హుస్సెయిన్ ఎన్నిక సాధ్యం అయ్యేట్లు చేసినందుకు డాక్టరు రామ్మనోహర్‌లోహియాకి కృతజ్ఞత తెలుపుకుంటూ కాంగ్రెస్ వర్కింగ్ కమిటీవారు ఒక తీర్మానం చెయ్యాలని నా సూచన.

19—5—67 స్టేట్స్‌మన్‌లో ఆర్. ఆర్. షెర్వానీ ఉత్తరం.

*   *   *

—ఈమధ్య వియత్నామ్‌కి ఇద్దరు భారతీయులు వెళ్ళారు. రీటాఫరీయా, కరంజియా.

20—5—67 కరెంట్ వారపత్రిక.

*   *   *

—"నా జీవితం మొదటి సగం భాగం ముగుస్తోందనుకుంటాను" అన్నారు. తత్వవేత్త బెర్‌ట్రాండ్ రస్సెల్ నిన్న తమ 95 వ పుట్టినరోజు సందర్భంలో.

19—5—67 రాయిటర్ వార్త.

*   *   *

—ఢిల్లీ దుమ్ముని 'ఊడ్చి'వెయ్యగలమని గిరి బెదిరింపు.

18—5—67 స్టేట్స్‌మన్ శీర్షిక.

*   *   *

—ఒక సాధారణ అమెరికన్ గృహిణి సేవల విలువ—ఆమె ఒక సంవత్సరం చేసేపని సగటు వేతనం విలువ—సుమారు 8300 డాలర్లు అని కొందరు పరిశీలకులు అంచనా వేశారు. (సుమారు 62,250 రూపాయలు.)

17—5—67 యు. ఎస్. ఐ వార్త.

అధ్యక్షుని మరణం

రచన
విలియం
మాంచెస్టర్

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికకి
ప్రత్యేకం!

'జాన్ కాంప్‌బెల్ గ్రీన్‌వే' అనే అరిజోనా గని కార్మికుడి విగ్రహం ముందుసుంచుని జాన్ ఎఫ్. కెన్నెడి తీయించుకున్న ఫోటో: విగ్రహం వాషింగ్టన్‌లో ఉంది. ఇది ఒక సుప్రసిద్ధ ఛాయాచిత్రం.

అమెరికా అధ్యక్షుడు జాన్ ఫిట్స్‌జరాల్డ్ కెన్నెడీ హత్య ప్రపంచాన్ని కదిలించి వేసిందంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఎందరో ప్రజలు కెన్నెడీ మరణంవల్ల తమకి చాలా ఆప్తులయిన వారెవరో పోయినట్లు బాధపడ్డారు. మేధావులని ప్రత్యేకంగా ఆకర్షించి, ఆదరించిన కెన్నెడీ హత్యకథని ఎందరో రాయటానికి పూనుకున్నారు. వారిలో విలియం మాంచెస్టర్ ఒకరు. ఈ సంగతి తెలిసిన కెన్నెడీ కుటుంబంవారు మాంచెస్టర్ పుస్తకం 'అధికార చరిత్ర' కింద పరిగణించటానికి నిశ్చయించుకున్నారు. అందుచేతనేనేమో విలియం మాంచెస్టర్ తన పుస్తకం రాతప్రతిని వారికి ముందుగా చూపి తర్వాత ప్రచురణకి పంపటానికి అంగీకరించారు! రాతప్రతి శ్రీమతి జాక్వెలీన్ కెన్నెడీ పంపినా ఆమె సరిగ్గా పరిశీలించక, ఇక పత్రికలలో సీరియల్ రూపంలో రాబోతున్నదనగా, అందులోని అంశాలు కొన్ని తనకి నచ్చలేదని—లిండన్ జాన్సన్ గురించి మాంచెస్టర్ రాసిన కొన్ని వాక్యాలు వాటిలో ముఖ్యమయినవి, అవి అతనికి న్యాయం చేకూర్చలేదని ఆమె అభిప్రాయం—ప్రచురణ ఆపటానికి ప్రయత్నించింది. ఈ ప్రయత్నం ప్రపంచంలోని పత్రికలన్నిటిలోకీ ఎక్కింది. చివరికి రచయిత, కెన్నెడీ కుటుంబం రాజీ చేసుకున్నారు. జాన్సన్ పట్ల సానుభూతి కన్నా రాబర్ట్ కెన్నెడీ రాజకీయాలే ఈ హడావుడి కంతా కారణం అన్నవారు లేకపోలేదు!

శ్రీ విలియం మాంచెస్టర్ 1—4—22న మాసచుసెట్స్ రాష్ట్రంలోని ఆట్ల్‌బరోలో జన్మించారు. మాసచుసెట్స్ విశ్వవిద్యాలయంలో బి. ఏ., మిసవురీ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎం. ఏ. డిగ్రీలు పుచ్చుకున్నారు.

యుద్ధసమయంలో యు. ఎస్. నావికదళంలో పని చేశారు. తర్వాత 'బాల్టిమోర్‌సన్' పత్రిక విదేశ విలేఖరిగా ఉన్నారు. ప్రస్తుతం వెస్లియన్ విశ్వవిద్యాలయంలోని 'సెంటర్ ఫార్ ఎడ్వాన్స్‌డ్ స్టడీస్'లో సభ్యులుగా ఉంటున్నారు.

ఇంతకిముందు ఆయన నాలుగు నవలలు, కొన్ని జీవిత చరిత్రలు రాశారు. కెన్నెడీ పుస్తకం మొదలు పెట్టే సమయానికి శ్రీ మాంచెస్టర్ సుప్రసిద్ధ జర్మన్ సంస్థ 'క్రుప్స్' చరిత్ర ప్రారంభించారు.

▣ జాన్ కెన్నెడీ, లిండన్ జాన్సన్ స్వభావాలేవేరు, వారి ధోరణులే వేరు. కాని, ఇద్దరికీ రాజకీయాలంటే చాలా ఇష్టం. 1963 శీతాకాలం ముందు అమెరికా అధ్యక్షుడూ, ఉపాధ్యక్షుడూ రాజకీయాలవల్లనే వాషింగ్టన్‌వదిలి వెయ్యిమయిళ్ళ దూరంలో ఉన్న ఒక టెక్సాస్ నగరానికి వెళ్ళారు.

జాన్ ఎఫ్. కెన్నెడీ హత్యా సమగ్ర చరిత్ర!

వారు వెళ్ళక గత్యంతరం లేదు. టెక్సాస్ డెమొక్రటిక్ పార్టీలోని కొట్లాటలు ఉధృతం అయ్యాయి. గవర్నర్‌గా ఉంటున్న జాన్ బి. కొన్నల్లీ, సెనేటర్ రాల్ఫ్‌యార్‌బరో వీరిద్దరూ ఒకరిమీద ఒకరు యుద్ధం చేస్తున్నారు. 1960 లో కెన్నెడీ—జాన్సన్ 'టిక్కెట్' వెంట్రుకవాసితో గట్టెక్కింది. ఈ గవర్నర్—సెనేటర్ యుద్ధం కాబోయే కొత్త ఎన్నికలలో చాలా ఇబ్బందులకి దారితీస్తుంది. ఈ రాష్ట్రంలో టెక్సాస్‌లోని 25 ఎలెక్టొరల్ వోట్లనీ రాజకీయవాది ఎవరూ కొట్టి పారవెయ్యలేడు! అందుకనే కెన్నెడీ కలుగచేసుకుని సంధి కుదర్చ పోయాడు. తన రాయబారం అట్టహాసంగా చెయ్యదలుచుకున్నాడు కొన్నల్లీ, యార్బరో, జాన్సన్, తనూ కలిసి బహిరంగంగా కొన్ని సభలలో పాల్గొంటే వీరందరూ ఐకమత్యంతో ప్రవర్తిస్తున్నారని ఇతరులు అనుకుంటారని ఊహించాడు.

ఇది కెన్నెడీకి ఇష్టంలేనిపని. జాన్సన్ ఒక్కడే వెళ్ళి పనిముగించుకుని రాకూడదా, అనుకున్నాడు. ఇంతచిన్న పోట్లాటకి తను వెళ్ళాలా, అని చికాకు పడ్డాడు.

అసలు జాన్సన్ నిజంగానే కొన్ని చిక్కులని ఎదుర్కొంటున్నాడు. రాజకీయంగా ఉపాధ్యక్షుడు వట్టి సున్నా అయిపోయాడు. ఎందుచేతనంటే, ఆయనకి రాజకీయనాయకులందరికీ అవసరమయిన 'రాజకీయ పీఠం' ఒకటి లేకపోయింది. పత్రికలలో కూడా అధ్యక్షుడికి లభించినంత ప్రచారం ఉపాధ్యక్షుడికి లభించేదికాదు.

నిర్లక్ష్యం

కెన్నెడీ కుటుంబంవారు చేసేవన్నీ విలేఖరులు వర్ణించేవారు. శ్రీమతి జాన్సన్ అప్పటిదాకా అధ్యక్షుడి సొంత విమానం 'ఎయిర్‌ఫోర్స్ నంబర్ వన్'లో ఎక్కనేలేదు. జాన్సన్‌కి విమానం కావలసి వచ్చినప్పుడెల్లా అధ్యక్షుడి విమానదళ కార్యదర్శి బ్రిగేడియర్ జనరల్ గాడ్‌ఫ్రే మెక్‌హ్యూగ్‌ని అడగవలసి వచ్చేది. అతను కొన్నిప్పుడు ఉపాధ్యక్షుడి కోరికలని మన్నించేవాడు కాదు. అసలే సున్నితమయిన మనస్తత్వం కలవాడికి ఈ వైఖరి చాలా అవమానకరంగా ఉండేది. దానికి తోడు 'ఎల్.బి.జె' కి పై ఏటి టిక్కెట్ దొరకదనే పుకారు బయలుదేరింది.

కెన్నెడీకి టెక్సాస్ ప్రయాణం ఇష్టం లేకపోయినా వెంట భార్య వస్తోంది కాబట్టి కొంచెం తెరిపి కలిగింది. ఆమె తనవెంట వస్తుందని కెన్నెడీ అనుకోలేదు. ఆ వేసవిలోనే వాళ్ళబిడ్డ, పాట్రిక్ బువియర్ కెన్నడీ, పుట్టిన 40 గంటలలో, బోస్టన్ ఆస్పత్రిలో పోయాడు. తలిదండ్రు లిద్దరూ చాలా దెబ్బతిన్నారు. జాక్వెలీన్ కెన్నెడీ ఆరోగ్యం పట్ల ఆమెభర్త చూపిన శ్రద్ధాదోళనలు ఇంతా అంతా కావు. 'నువ్వుకూడా నాకు మిగలకపోతే—నేనింక ఏమి చెయ్యాలి!' అని ఒకసారి వాపోయిందిట ఆవిడ. ఈ సంగతి డల్లాస్‌లో జరిగిన హత్యతర్వాత ఆమెకి జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'నాకు తెలీదా!' అని సముదాయించాడుట కెన్నెడీ ఆమెని.

కెన్నెడీ ఆమెని విదేశాలకి పంపించాడు మనస్సు కుదుట పడుతుందని. ఆమె అయిష్టంగానే అంగీకరించింది. వెళ్ళిన ప్రతిచోటునుంచీ పెద్ద పెద్ద ఉత్తరాలు రాసేది. వారి వియోగం మరింత దుర్భరం అయిపోయింది. తనతోబాటేవచ్చి కొంత విశ్రాంతి తీసుకుని రాజకీయాల బాధ మరిచిపోగలిగితే ఎంత బాగుండునని ఆమె రాస్తూ ఉండేది.

తన విదేశయాత్ర గుణం ఇస్తుందని జాక్వెలీన్ కెన్నెడీ అనుకోలేదు. మనస్సుకి తగిలిన గాయం బాగా ఉపశమించింది. అక్టోబర్ 17 వ తేదీ ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసింది. ఇంటి డాక్టరు జాన్ వాల్ష్ ఆమె ఆరోగ్యం బాగానే ఉందనీ, మామూలు కార్యక్రమాలలో పాల్గొనవచ్చునని చెప్పాడు.

'నేనూ నీతో వస్తాను'

'నేనూ నీతో ప్రచారానికి వస్తాను.' అంది ఆమె భర్తతో, 'ఎక్కడికయినా సరే!' అంటే, 'లిండన్'తో టెక్సాస్‌కి కూడానా, అని అడిగాడు భర్త. ఆమె వెంటనే తన డయరీ తీసి నవంబర్ 21—23 దాకా 'టెక్సాస్' అని రాసింది. కెన్నెడీ చాలా సంతోషించాడు.

సంతోషించాడే గాని బెరుకుగా కూడా ఉంది అతనికి. తీరా వచ్చిన తర్వాత, ఎందుకు వచ్చానా, అనుకుంటుందేమో అని భయపడ్డాడు. వీలయినంతవరకూ ఆమె ప్రయాణం సుఖంగా జరిగేట్లు చూడాలనుకున్నాడు. ఆమె చక్కగా అలంకరించుకుని అందరికీ అందంగా కనిపించాలనుకున్నాడు. పెళ్ళయిన తర్వాత మొదటిసారి ఎటువంటి బట్ట ఆమె వేసుకుంటే తనకి ఇష్టమో చెప్పాడు.

'ఆ డబ్బున్న రిపబ్లికన్ ఆడవారంతా మింక్ కోట్లతో, నగలతో వస్తారు! వాళ్ళకి అలంకరణ గురించి ఏమి తెలుసు? టెక్సాస్ వాళ్ళకి మంచి 'టేస్ట్' అంటే ఏమిటో చూపించాలి!' అన్నాడు.

ఆవిడ తన బట్టలన్నీ తీసుకు వచ్చి ఆయన ముందు పడేసింది.

'డల్లాస్‌లో నా వేషం అంత ముఖ్యం అయితే ముందు మోటారుకారు ఊరేగింపు ఎందుకూ?'

ఊరేగింపు అంటే ప్రదర్శన; ప్రదర్శన ద్వారా రాజకీయంగా బలం అధికం అవుతుంది; గుంపులు మనల్ని చూడాలి; వారికి బాగా కనిపించేట్లు మనం నెమ్మదిగా ఊరేగాలి—అని చెప్పాడు కెన్నెడీ.

టెక్సాస్‌కి బయలుదేరేముందు రోజు తన భార్య 'పత్రికా కార్యదర్శి' (ణి) పామెలా

అమెరికాని
అల్లల్లాడించిన
పుస్తకం
ప్రారంభం!

అధ్యక్షుని మరణం

టూర్యూనర్‌కి ఫోన్ చేసి పిలిపించాడు. ఆమె గాజు కప్పు ఉన్న కారు వాడితే బాగుంటుం దని అన్నది. కెన్నెడీ, 'వానకురిస్తే తప్పితే కప్పులేని కారే వాడా'లన్నాడు. ఇద్దరు ఆడవారూ టోపీల వివరాల చర్చ ప్రారం భించేసరికి కెన్నెడీకి అర్థం కాక, 'ఒకసారి వాషింగ్టన్ చుట్టూ మన కప్పులేని కారులో ముప్పావుగంట తిరిగివస్తే ఎలా ఉంటావో చూడు!' అని వేళాకోళం చేశాడు.

అది నవంబర్ 20, 1963 నాటి మాట. పదిరోజులుగా తన అన్నగారి మనస్సు ఎందుకో బాగాలేదని రాబర్టు కెన్నెడీ గమనించాడు. ఆ సంగతే తర్వాత అతనికి గుర్తుకు వచ్చింది.

రహస్యపాఠం

ఆ రోజుల్లో కెన్నెడీ రహస్యంగా ఫ్రెంచి పాఠాలు నేర్చుకుంటున్నాడు. ఫ్రెంచి అధ్య క్షుడు దగోల్‌తో చర్చలు జరిపినప్పుడు ఆయన భాషలోనే జరిపితే మంచిదని కెన్నెడీ నమ్మకం. తన ట్యూటర్ మదామ్ జాకెలిన్ షిర్నని, 'ఎన్ని రోజుల్లో నేర్చుకో గలను?' అని అడిగాడుట.

'సంవత్సరం పడుతుంది.'

'ఆరు నెలల్లో ముగిస్తాను చూడండి!' అన్నాడు అమెరికా అధ్యక్షుడు.

ఆ మంగళవారం నాడు ఫ్రెంచి పాఠంలేదు. అందుచేత ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు. ఇక వచ్చి పోయేవారి సంఖ్యకి అంతులేదు. ముందు 'పత్రికా కార్యదర్శి' పియెర్ సాలింగర్ వచ్చాడు. మధ్యరాత్రి పియెర్ డీన్‌రస్క్, మెక్‌జార్జ్ బండీలతో హొనొలులూకి విమా నంలో బయలుదేరి వెడుతున్నాడు. తర్వాత రస్క్, సాలింగర్‌లతోబాటు మరి అయిదు గురు కలిసి జపాన్ వెడతారు. పియెర్ సెలవుమీద వెడుతున్నాడని పత్రికలవారు అనుకున్నారు కాని, పియెర్ పనిమీద వెడుతున్నాడు. పై ఫిబ్రవరిలో కెన్నెడీ జపాన్ వెడదామనుకున్నాడు. ముందు అధ్య క్షుడు అయిసెన్‌హోవర్ తన జపాన్‌యాత్ర రద్దు చేసుకోనవలసి వచ్చింది. జపాన్‌లో అమెరికా పలుకుబడి దిగజారింది. మళ్ళీ దాన్ని పైకిలేపాలని కెన్నెడీ ఉద్దేశ్యం. ఆపని పియెర్‌కి వొప్పగించాడు...

సంధ్య వచ్చింది. చీకటిపడింది. జనం ఇంకా వచ్చిపోతూనే ఉన్నారు. శ్రీమతి కెన్నెడీ వర్జీనియాలోని 'అటోకా'లోనే ఉంది. పిల్లలుమాత్రం తిరిగి వచ్చేశారు. చివరి పెద్దమనిషి వచ్చి వెళ్ళగానే కెన్నెడీ పిల్లలతో ఆటకోలనుకి వెళ్ళాడు. తర్వాత భోజనం, ఆతర్వాత మళ్ళీ ఆఫీసు. టెక్సాస్ ఉపన్యాసాల పాఠాలని సరిశీలిం చాడు; సొంత వ్యవహారాల వివరాలు చూసు కున్నాడు; 1964 ఎన్నిక హడావుడి చిహ్నాలు అప్పటికే కనిపిస్తున్నాయి; రిపబ్లి కన్‌పార్టీవారు విచక్షణలేకుండా బారీ గోల్డ్ వాటర్‌నే తమ అభ్యర్థిగా నిలబెడతారనే అనుమానం కలిగింది; కాని, అంత అదృ ష్టమా!—ప్రయత్నలోపం ఉండరాదు; బారీ గోల్డ్‌వాటర్ నిలబడితే తనకి బ్రహ్మాండ మయిన విజయం తప్పదు; పశ్చిమదేశాలలో, బహుశా ప్రపంచంలోనే, తను పెద్ద రాజకీయ వేత్త అవుతాడు; తన తమ్ముడు రాబర్టు ఎటార్నీ జనరల్ పదవి వద్దంటున్నాడు...

రస్క్ ఉన్నాడు! అధ్యక్షుడు తనకి తనే విదేశాంగమంత్రి కావాలని ఇష్టపడుతున్నా డని తెలుసుకుని రస్క్ తన బరువు తగ్గించు కుంటున్నాడు. తర్వాతి అధ్యక్షపదవి స్వీకారం తర్వాత కాబినెట్‌కి రాబర్టు మెక్‌నమారా నాయకత్వం వహిస్తాడు, అనుమానంలేదు. రాబర్టు కెన్నెడీ ఎసిస్టెంట్ సెక్రెటరీ అఫ్ స్టేట్ కావాలనుకుంటున్నాడు...అయినా, అదంతా పై ఏటిమాట...

బుధవారం : మిన్నెసోటా సెనెటర్ హ్యూబర్టు హంఫ్రీ, మొదలయినవారితో ఉదయం ఫలహారం. హంఫ్రీ, హౌస్ 'విప్' బోగ్స్ వీరిద్దరూ డల్లాస్‌లో అల్లరి రావచ్చునని భయపడ్డారు.

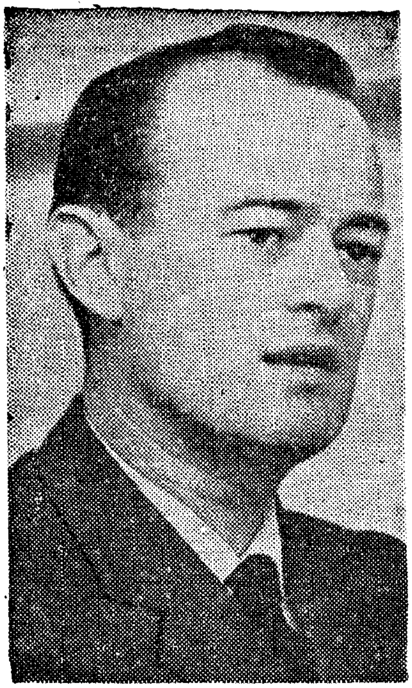
'ఏ అమెరికన్ అధ్యక్షుడయినా సరే స్వదేశంలో ఒక ఊరులోకి వెళ్ళటానికి వెనుదీయటం అనేది అర్థంలేనిమాట.' అన్నాడు కెన్నెడీ.

'ప్రెసిడెంట్‌గారూ తేనెటీగల తుట్టెని కదిల్చినట్లేనీ ప్రయాణం,' అన్నాడు బోగ్స్.

'పోని, గుంపులనయినా చూసి సంతో షించవచ్చు,' నన్నాడు కెన్నెడీ పరధ్యా న్నంగా.

అన్నీ రాజ్యాలే

టెక్సాస్ పూలసెజ్జకాదు. ఇక్కడ దేశనాయకులు శాంతి నెలకొల్పాలని ప్రయ

రచయిత విలియం మాంచెస్టర్

త్నించారు. కాని, టెక్సాస్‌కి శాంతి అక్కర లేదు. అక్కడ ప్రతిజిల్లా, తాలూకా ఒక రాజ్యం. ప్రతిచోటా వర్గాలూ, 'కలహాలూ, వారు 'రాజకీయ నరమాంస భక్షకులు!' బయటివారిని ఇట్టే మింగేస్తారు.' 1960 లో ఒక లాస్ ఏంజలిస్ సమావేశంలో కొందరు జాన్సన్ పక్షంవారు కెన్నెడీ ఆరోగ్యం బాగాలేదు కాబట్టి త్వరలో మరణించవచ్చునని ప్రచారం చేశారు అప్పటికి ఇంకా అధ్యక్షుని నామినేషన్ నిర్ణయంకాలేదు. (తర్వాత, ఈ పుకారు పుట్టించినవారే ఏదో కుంటిసాకు చెప్పారు.) కొన్నలీ ఈ టెక్సాస్ ప్రయాణానికి అంగీకరించాడు.' 'జారులు' కొందరు అక్కడి రాజకీయ పరిస్థితిని క్షున్నంగా అనుశీలిస్తున్నారు. తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారు.

కొన్నలీ, యార్బరోల మధ్య వైరం ఈనాటిది కాదు. దాని వివరాలు కెన్నెడీకి సరిగ్గా తెలియవు. అవి 'సిద్ధాంతాల'కి సంబంధించినవి అంటే, పంతొమ్మిది వందల ముప్ఫయి ప్రాంతాలలో రూస్‌వెల్ట్ పరిపాలనలో ఏర్పడిన కొన్ని సిద్ధాంత వాద వివాదాలకి సంబంధించినవన్న మాట. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే కొన్నలీ పురోగమన వాది కాదు, గవర్నర్‌గా కెన్నెడీకి బాగా సహాయపడగలిగినవాడు.

అతని జీవిత చరిత్ర గౌరవం కలిగించేదిగానే ఉంటుంది. పేద కుటుంబంలో పుట్టి

అధ్యక్షుని మరణం

మంచి సంపన్నుడైపోయాడు. ఖరీదయిన దుస్తులు ధరిస్తేగాని తోచేది కాదుట! వీలయినంతదాకా చిన్ననాటి పరిస్థితులకి దూరంగా ఉండేవాడు. 300 డాలర్ల సూటు ధరించి, అటువంటివి ధరించేవారితోనే తిరిగేవాడు కాన్నలీ అని జాన్సన్ ఒకసారి అన్నాడు.

యార్బరో పురోగమన వాది. పేదవారి కోసం, కార్మికులకోసం పోట్లాడుతూ ఉండేవాడు.

అధ్యక్షుడి పర్యటనని యార్బరోని సాధించటానికి వాడుకుందా మనుకున్నాడు కాన్నలీ.

డల్లాస్‌కి ముందుగా వెళ్ళి కొందరు పురప్రముఖులని కలిసి తను ఇష్టపడక పోయినా కెన్నెడీని ఆహ్వానించవలసి వస్తున్నదని చెప్పాడు. అతన్ని రావద్దని చెప్పలేక పోయినా, పర్యటనలో మాత్రం చుట్టూ తిరగదలుచుకోలేదని నొక్కి చెప్పాడు. అసలు ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని యార్బరోని అవమానించవచ్చునని ఎత్తు వేశాడు.

రాజధానిలో అక్టోబర్ 3 వ తేదీ సమావేశం జరిపాడు—యార్బరోని పిలవలేదు. కెన్నెడీ, శాన్ ఆంటోనియో, హూస్టన్, ఫోర్ట్‌వర్త్, డల్లాస్‌లని పర్యటిస్తున్నాడనీ, అతనికి 'నీగ్రోలు, డెమోక్రాట్లలో కొమ్ములు తిరిగినవారి'లో తప్ప బలం లేదనీ వివరించాడు. కానీ, వారు నిరుపేదలు, నిధి చేర్చటానికి ఉపయోగపడరు. 'వీరి సహాయంతో డబ్బులు చేర్చటం ఎలా? వ్యాపారస్తులేమో ఇవ్వనంటున్నారు!' అన్నాడు.

శాన్ ఆంటోనియోకి చెందిన హెన్రీ గొంజాలెజ్ అనే పురోగమనవాది ఒకడు, 'ఎవరా వ్యాపారస్తులు?' అని ప్రశ్నవేశాడు. 'మీ వెంట తిరిగేవారంతా రిపబ్లికన్‌లు. వారు మిమ్మల్ని బలపరచరు ఎలాగూ!'

కాన్నలీ తగ్గలేదు. కెన్నెడీతో కూడా, అధ్యక్షుడు స్థానిక రాజకీయాలకి అతీతంగా ఉండాలన్నాడు. ఇది విచిత్రమయిన వాదం, (అమెరికాలో) అధ్యక్షపదవి రాజకీయాలతో ముడిపడినది, అనిపించింది కెన్నెడీ అనుచరులకి. కాని కాన్నలీ బలం కలవాడు. అతనిని దూరం చేసుకుని లాభంలేదు. కెన్నెడీ, డెమోక్రేట్ లందరూ అయికమత్యం కలవారుగా కనిపిస్తే అదే చాలు, అనుకున్నాడు.

20 వ తేదీన సెనేటర్ యార్బరో కబురు పంపాడు. తను మొదటినుంచీ కెన్నెడీకి విశ్వాసపాత్రుడు. తీరా అధ్యక్షుడు పర్యటిస్తున్నప్పుడు తనని దూరంగా ఉంచితే ఎలా? తను వాషింగ్టన్ వెళ్ళిపోతే?

కెన్నెడీ వర్గంవారు అతనికి హామీ ఇచ్చారు. అతను లేకుండా కెన్నెడీ పర్యటన వివిటున్నారు. దాని బదులు పర్యటన మానినా మంచిదన్నారు.

ఎత్తులు

కాన్నలీ యార్బరోని అవమానించటానికి కొన్ని ఎత్తులు వేశాడు. ఆ వివరాలు హత్యకి సంబంధించినవి. అందుకని ఇక్కడ వివరించడం అవసరం.

డల్లాస్‌లో అధ్యక్షుడు ఉపన్యసించేది ఎక్కడ? దానినిబట్టి ఆయన ఊరేగింపు మార్గం కూడా నిరయించాలి కదా?

మూడు భవనాలని చూశారు. కాన్నలీ ఉద్దేశ్యమే వేరు. వేదికమీద ముఖ్యస్థానం కావాలి అతనికి. పయిన తనూ, అధ్యక్షుడూ, ఉపాధ్యక్షుడూ కూర్చుని కింద యార్బరో, మిగతావారిని కూచోపెట్టాలని అనుకున్నాడు. ఈ విధంగా, బహిరంగంగా, యార్బరోకి అవమానం జరుగుతుంది!

అందుకనే ఈ ఏర్పాట్లు చెయించే జాక్ ప్రస్తావన్ అనే అతను 'విమెన్స్ బిల్డింగ్,' అనే కట్టడాన్ని ఎన్నుకోగా తోసివేశాడు. కాన్నలీకి కోపం తెప్పించటానికి ఇష్టంలేని ఆహ్వాన సంఘంవారు - అది కెన్నెడీ విధానం కూడా—'ట్రేడ్ మార్ట్' అనే చోటుని ఎన్నుకున్నారు. ఈ నిర్ణయం ఒడోన్నెల్ అనే అతను నవంబరు 14 తేదీన చేశాడు. కాని, వేదికమీద ముగ్గురు. కింద తక్కినవారు. ఏర్పాటుని తోసివెయ్యటం జరిగింది. (వారన్ కమిషన్ వారు భోజనం స్థలం ఓడోన్నెల్ ఆమోదంతో సీక్రెట్ సర్వీస్‌వారు ఎన్నుకున్నారన్నారు. ఇది సరికాదు. ఈ నిర్ణయాన్ని రాజకీయవాదులు కొందరు చేశారు. ప్రస్తావని కమిషన్‌వారు సాక్ష్యానికే పిలవలేదు.)

గవర్నర్ కాన్నలీ ఆనందించాడు. ఆస్టిన్ నగరంలోనూ అధ్యక్షుడికి పెద్ద సన్మానం జరుపటానికి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నాడు. ఆసన్మానసభకి సెనేటర్ యార్బరోని పిలవడు.

(ఇంకా వుంది)

భర్తను, పిల్లలను తన కనుసన్నగా మలచుకోగల భావి గృహిణి

మనస్సు పై రేడియో తరంగాల అదుపు అన్నది కలవరపడుతున్న గృహిణుల, తల్లుల పాలిట ఎంతో శక్తివంతమైనది.

సుమారు నాలుగు రూపాయల ఖరీదుకి మించని ఓ సాధనం ద్వారా స్పానిష్ దేశీయుడైన ఏల్స్‌లోని పరిశోధకుడు డాక్టర్ జోస్ ఎం. ఆర్. డెల్‌గాడో జంతువుల, మనుష్యుల నడవడికలను అదుపులో పెట్టి వారి ప్రవృత్తులను మార్చగలిగాడు.

ఆంతకు ముందు డాక్టర్ డెల్‌గాడో చేసిన ప్రయోగంలో ఓ ఆడ కోతిని తన యజమాని చెప్పినట్లు నడుచుకునే విధంగా చేయగలిగాడు. యజమాని ఆలీ ఆ కోతిని తన కనుసన్నగా మల్చుకో గలుగుతుండేవాడు. కొద్దికాలంలోనే తన యజమాని చేస్తున్న పనిని ఆ కోతి నేర్చుకొని ఆలీ ఆవేశంలో ఉన్నప్పుడు ఓ మీటను నొక్కేది. వెంటనే ఆలీ మెదడులోకి రేడియో తరంగాలు ప్రవేశించి అతను సాధువుగా మారిపోయేవాడు.

ఇటీవల భయంకరంగా పైకి దూకబోతున్న ఎద్దుని, ఒక సాధనాన్ని ఉపయోగించటం ద్వారా డాక్టర్ డెల్‌గాడో అపటం వల్ల ఆయన పేరు బాగా ప్రచారంలోకి వచ్చింది. ఆ సాధనం ద్వారా ఎద్దు మెదడులోకి ఎలక్ట్రానిక్ సంకేతాలను పంపిన వెంటనే అది మెల్లిగా తనదారిని—ఎంతో సాధువులా—వెళ్లిపోయింది. ఈ ఏల్స్ పరిశోధకుడు మనోవ్యాధితో ఆశలు వదులుకున్న మనిషి నొకడ్ని ఈ చికిత్స ద్వారా మామూలు మనిషిని చేయగలిగాడు.

ఈ పద్ధతిని దురహంకారులైన భర్త, పిల్లలపై ప్రయోగిస్తే ఎలా ఉంటుందో కొంచెం ఆలోచించండి!

పిల్లల సైకిళ్లు దారికడ్డంగా పడేసున్నాయని విసురుగా మీ భర్త వచ్చి ఆరోపిస్తే, వెంటనే మీ చేతిలోక మీటను నొక్కితే చాలు కోపమంతా మటుమాయమైపోయి ఆయన ప్రేమగీతాలాలపించటం మొదలు పెడ్తారు!

డాక్టర్ జేన్ ఎమెలీ అనే పరిశోధకురాలు ఆకలిలేని పిల్లలచేత ఆహారం తినిపించింది. ఆకలిగా ఉన్నప్పుడు ఆహారంపట్ల విముఖతను ప్రదర్శించేట్లు చేయగలిగింది. మెదడుపై విద్యుత్ ప్రేరేపణ కలిగించడం ద్వారా ఆమె దీన్ని సుసాధ్యం చేసింది. ముందుముందు ఆహారం తీసుకోడం అనేది ఓ ఎలక్ట్రానిక్ సాధనాన్ని తగిలించుకోడమే అవుతుంది! సరైన మీటను సరైనదానికి ఉపయోగించడంవల్ల అది ఎంతనోరూరించే పదార్థమైనా దాన్ని తినటానికి విరాగు అయిష్టతను ప్రదర్శిస్తారు. మీరు మీ పిల్లల్ని భోజనాలకు పిలవాలంటే ఆయా సంకేతాలకు అనుగుణంగా ఆయా పదార్థాలను అమర్చటమే మీరు చేయాల్సింది. వెంటనే మీ పిల్లలు ఎక్కడెక్కడ ఆడుకుంటున్నా వాళ్లూ ఇంట్లోకి పరిగెత్తుకొచ్చి కాళ్లూ చేతులు కడుక్కొనివచ్చి కూర్చుని కనీసం కూరకూడా మిగల్చకుండా, పారేయకుండా భోంచేసి వెళ్తారు.

ఈ సాధనంలో వివిధ అమర్పులు తేలిగ్గా చేసుకోవచ్చు. ఇంకా చెప్పాలంటే ఈ సాధనంలో రాడార్‌ని అమర్చటం ద్వారా మీ పిల్లలు ఎక్కడ, ఎంతదూరంలో ఉందీ

(౬౪ వ పేజీ చూడండి)

'చిరు పేద మానవుడు'

1182లో పియత్రో అనే ఒక ఇటాలియన్ వ్యాపారికి ఒక కుమారుడు కలిగాడు. అతనికి ఫ్రాంసిస్ అనే పేరు పెట్టారు. పియత్రోకి తన కొడుకు తన కన్నా సంపన్నుడు కావాలని ఉండేది.

కాని, చిన్న వయస్సులోనే ఫ్రాంసిస్ ధోరణి అతనికి నిరాశ కలిగించింది. ఫ్రాంసిస్‌ది చాలా ఉదారమయిన స్వభావం. అతని దాతృత్వం కొంత అపకీర్తికి కూడా పాలయింది! కొడుకు ధోరణి మార్చాలని పియెత్రో ఎంతో ప్రయత్నించాడు కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. చివరికి వారిద్దరిమధ్య పొత్తు కుదరక ఫ్రాంసిస్ ఇల్లు విడిచి వెళ్లిపోయాడు.

మానవులు తమకి ఉన్నదంతా పేదవారికి ఇచ్చివేసి, నిరాడంబరంగా బ్రతకాలని ఫ్రాంసిస్ ఉపదేశించేవాడు. ఈ తన సందేశాన్ని తను స్వయంగా ఆచరించాడు.

ముందు పేద కర్షకులతో కలిసి పని చెయ్యటం ప్రారంభించాడు. ముతక వస్త్రం ఒకటి ధరించి గడ్డివాములలో నిద్రపోయేవాడు. వినయం, దారిద్ర్యం, కరుణ—వీటి ద్వారానే శాంతిని సాధించ వచ్చునని బోధించేవాడు.

మొదట చాలా మంది ఫ్రాంసిస్ పిచ్చివాడనుకునేవారు. పోనుపోను ఆయన గొప్పదనం వారికి అర్థం అవుతూ వచ్చింది. ఎందరో ఆయన్ని తమ గురువుగా స్వీకరించారు, పుణ్యపురుషుడుగా గౌరవించారు. మానవ సేవలోని ఉత్కృష్టతని గుర్తించిన వారు ఆయన అనుచరులుగా చేరి తాము కూడా ఇతరుల సేవలో లీనమయి పోయారు. సెయింట్ ఫ్రాంసిస్ జట్టువారు 'చిరు పేద మానవుల' సంఘం అని పేరు పెట్టుకున్నారు దేశం అంతా తిరుగుతూ కరుణ, సేవ—ఇవి రెండే అత్యుత్తమ ధర్మాలని బోధించేవారు. దైవసృష్టిలోని ప్రతిదీ మన ప్రేమాదరణలకి అర్హమయినదే అని చాటారు.

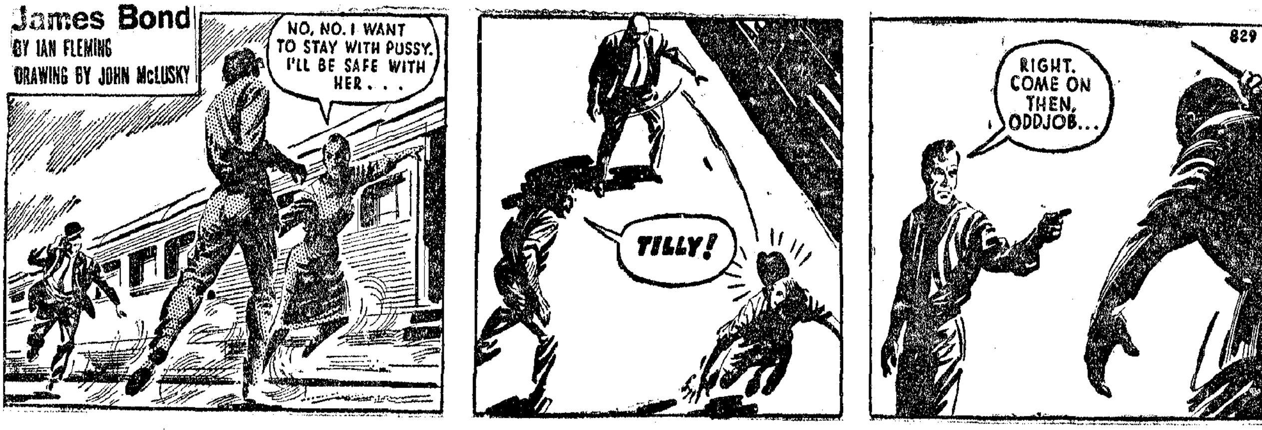
ధనయిశ్వర్యాల పట్ల కోరికని చంపుకుంటే పరోపకార ప్రీతి పెరిగి మానవులందరూ ఒకరి కొకరు దగ్గరగా అవుతారని సెయింట్ ఫ్రాంసిస్ బోధించాడు.

సెయింట్ ఫ్రాంసిస్ పెట్టిన దీపం ఇంకా ఉజ్వలంగా వెలుగుతూనే ఉంది. ఈనాడు ఇరవయిఅయిదువేలమందికి పయిగా ఆయన స్థాపించిన సంఘంలో సేవచేస్తున్నారు. ప్రపంచంలో వివిధ ప్రాంతాలలో ఆశ్రమాలు, ఆస్పత్రులు, మిషన్‌లు స్థాపించి నిరాడంబరంగా తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. పరోపకారమే వారి పరమ కర్తవ్యం.

—ఎస్.

గోల్డ్ ఫింగర్-23

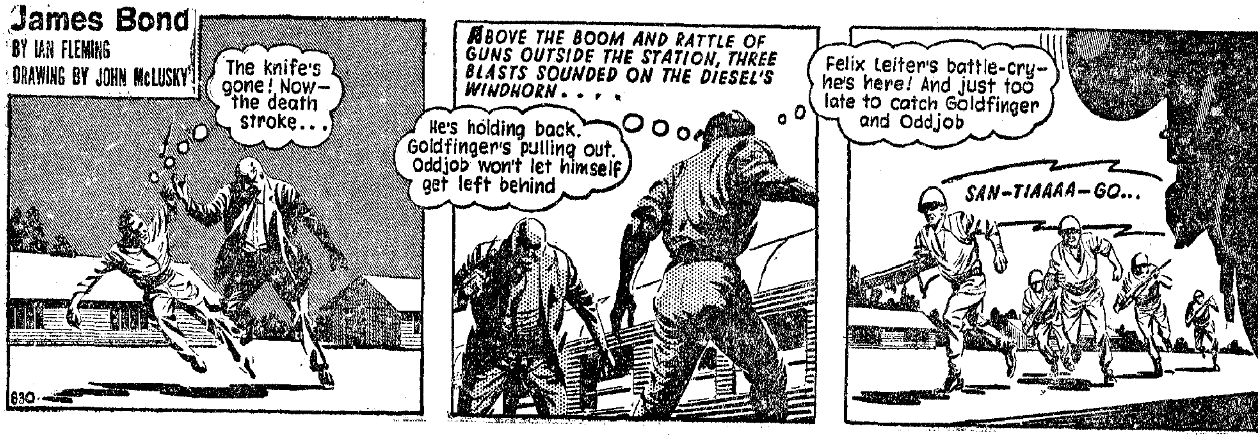
జేమ్స్ బాండ్ బొమ్మల సీరియల్

"లేదు! నే పుస్సీతోనే ఉంటా......అలాగయినా ప్రాణాలతో ఉండొచ్చు......"

"టిల్లీ!"

"సరే......రా ఆడ్జాబ్! చూస్తావేం?"

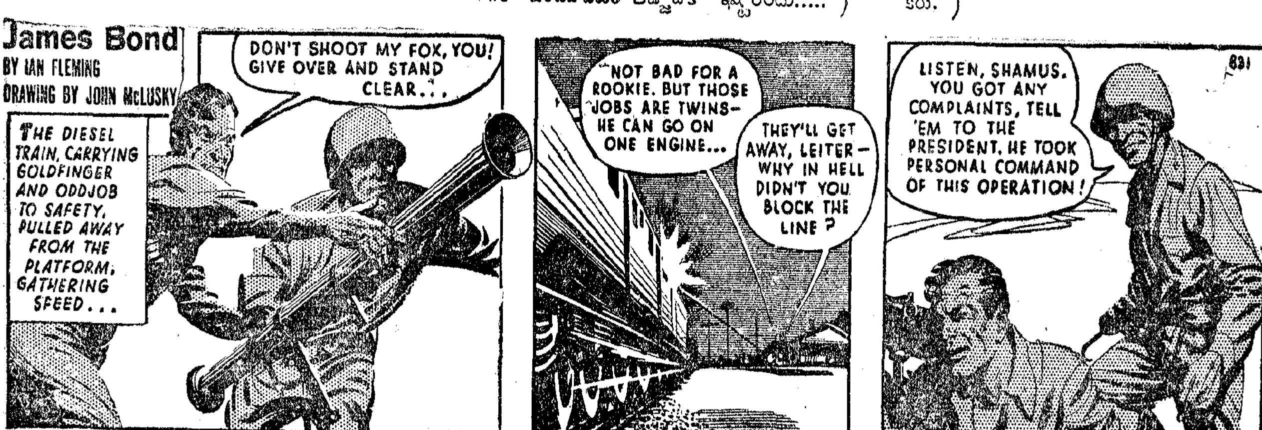
("కత్తిపోయింది. ఇక చావుదెబ్బ......")

తుపాకుల మోత మీద ఇంజన్ ఈల మూడు సార్లు వినిపించింది......

("రాడేమి? గోల్డ్‌ఫింగర్ పారిపోతున్నాడు. వెనక ఉండిపోవటం ఆడ్జాబ్‌కి ఇష్టంలేదు.....")

—సాంతియాగో.....

("ఫెలిక్స్ లెయిటర్ యుద్ధ ధ్వని! వచ్చేశ డన్నమాట—కాని గోల్డ్‌ఫింగర్, ఆడ్జాబ్‌లు దొ కరు.")

గోల్డ్‌ఫింగర్, ఆడ్జాబ్‌లు ఎక్కిన డీసెల్ వెళ్ళిపోతోంది......

"ఆగు నా నక్కని నువ్వు కాల్చవక! తుపాకి నా చేతికిచ్చి తప్పుకో......"

"ఫరవాలేదు......కాని దానికి రెండు ఇంజన్లు.... ఒకటింకా పని చేస్తూనే ఉంటుంది......"

"లెయిటర్ వాళ్ళనెందుకు వదిలేశావిలా?"

"ఇదిగో డిటెక్టివ్, ఫిర్యాదులుంటే ప్రెసిడెంట్ గారితో చెప్పుకో! ఈ వ్యవహారమంతా ఆయనే నడుపుతున్నాడు......"

"ఫెలిక్స్ నిన్నిక్కడ చూడగలిగినందుకు చాలా సంతోషంగా ఉందనుకో......"

"పైన విమానం ఒకటి తిరుగుతోంది. ఈ 'గోల్డిలాక్స్'ని మధ్యాన్నానికెల్లా జెయిల్లో ఉంచమూ......"

"పాపం టిల్లీమాస్టర్టన్....."

"ఓ బ్రయన్ అంబులెన్స్‌ని ఇక్కడికి తెప్పించు. తర్వాత 'కమాండ్ పోస్ట్' దగ్గర ఆగి జరిగిందంతా చెప్పు వాళ్లకి......"

మళ్లీ ఆకాశంలో ఒక అవుటు పేలింది. అంతే ఆపరేషన్ గ్రాండ్‌స్లామ్‌లో తుపాకుల పేలుడు ఆగిందన్నమాట......

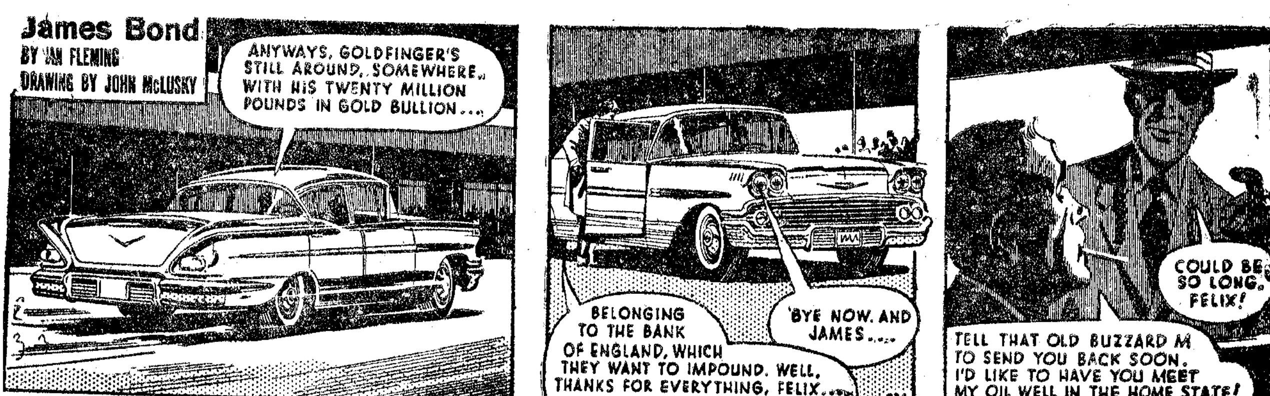
రెండు రోజులతర్వాత న్యూయార్కులో.....

"గోల్డ్‌ఫింగర్ ఎక్కడికెళ్లడబ్బా!"

"నీ లండన్ విమానం బయలుదేరటానికి కింకా చాలా టయిమ్ ఉంది.....

"ఆచూకీయే లేదే! వాడూ, పుస్సీగాలోర్, తక్కినవాళ్లూ అలా మాయమయిపోయారంతే, ఆ డీసెల్‌ని మనం కాల్చినతర్వాత......"

"డేటోనా బీచ్‌నుంచి క్యూబాకి జారుకున్నారని నా అభిప్రాయం. జెడ్‌మిడ్నయిట్‌కి అక్కడ మంచి బలం ఉంది......"

"ఏమయితేనేమి, గోల్డ్‌ఫింగర్ ఎక్కడో తిరుగుతూనే ఉన్నాడు, రెండుకోట్లు పవున్ల విలువ చేసే బంగారంతో....."

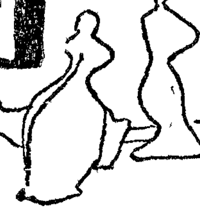
"......అంటే, బాంక్ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్ ఆస్తితో! అది రాబట్టుకోవాలని వారి ఆశ! సరే, వెడతా ఫెలిక్స్......"

"'ఎం' తో నిన్ను మళ్లీ త్వరలోనే పంపించమని చెప్పు! మా రాష్ట్రంలో, నా నూనెగనిచూద్దువు గాని....."

"ఏమో, ఏం చెప్తాము? పోతా ఫెలిక్స్!"

(ఇంకావుంది)

మట్టిబొమ్మలు

సీరియల్

తాడిగిరి పోతరాజు

జరిగిన కథ

వెంకట్రామయ్యగారికి బాగా జబ్బుగా ఉందని తెలిసి ఆప్తమిత్రుడు కామయ్య మేష్టారూ, ఆయన చేరదీసి పెంచిన అనాథబాలుడు ప్రసాద్ ఆయన్ని చూడటానికి వెడతారు. వెంకట్రామయ్యగారు అంతకుముందు ఇచ్చిన పదివేలుకాక మరొక పదివేలు ప్రసాద్‌కి ఇవ్వాలనుకుంటారు. వెంకట్రామయ్యగారి కొడుకు మధు వూరినుంచి వస్తాడు. ఉత్సవంలో కామయ్య మేష్టారి కూతుళ్లు శారద, భానులని కలుస్తాడు. అతని మేనమామ కూతురు ఊర్మిళ. బొమ్మలకొలువు చూడటానికని మధు కామయ్య మేష్టారి ఇంటికి వెడతాడు. వెంకట్రామయ్యగారు చనిపోతారు. ఆయన భార్య అచ్చమ్మ శివరామయ్యను పిలిచి మధుకు మేనరికాన్ని ఒప్పిస్తుంది. సెలవులకు వూర్లోవున్న మధు తల్లికోరికమీద శివరామయ్యగారింటికని బయలేరతాడు. ఉత్సవాల్లో శారదచేత ఆకర్షించబడిన మధు శారదను ఆకర్షించే ప్రయత్నంలో మాష్టరుగారింటికి వెళతాడు. కాని శారద వైముఖ్యాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది.

8

'శారదా! చరిత్ర నీవనుకొన్నంత అప్రయోజనకరమైనదేం కాదు. మానవుడు పుట్టి బుద్ధి ఎరిగిననాటినుండి మానవ సమాజంలో వివిధమైన పరిణామాలను చూపిస్తుంది. నేడు మనం వ్యక్తి స్వేచ్ఛకూ, మానవ సమైక్యతకూ ఇంత ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నామంటే అదంతా మానవుడు హక్కులకోసం జరిపిన పోరాటాల ఫలితమే. మానవకోటి తన భవిష్యత్తును తీర్చి దిద్దుకోవాలంటే గతంలో చరిత్రనేర్పిన గుణపాఠాలను విస్మరించకూడదు—చరిత్రయొక్క ఆవశ్యకత అనివార్యం'

భాను అందించిన మంచినీళ్ల గ్లాసు ప్రసాద్‌చేతిలో పెట్టింది శారద.

'వాగ్జాలం గారడీచేసి విషయాలను పెడదారి పట్టించటంలో 'ఆర్ట్సు'వాళ్లెంత సిద్ధహస్తులో చక్కగా నిరూపించావ్ ప్రసాద్ ... నిసలైన రాజకీయాల విద్యార్థి వనిపించుకొన్నావ్? ఇందుకు నిన్నభినందిస్తున్నాను... మంచినీళ్లు తాగు...'

ప్రసాద్ మినహాయించి ముగ్గురూ నవ్వుకొన్నారు.

అతని ముఖం మరింత గంభీరంగా మారిపోయింది. గ్లాసు చేత్తో పట్టుకొని ఉద్రేకంతో ఊగిపోతూ ముందుకు వంగబడ్డాడు శారదకేసి చూస్తూ.

'సైన్సు' వాళ్ళకన్న మేము ఒక విషయంలో ప్రత్యేకత ఉన్నవాళ్ళం. ఈర్ష్య, అసూయ, అహంభావం, అపనమ్మకం, ఆత్మవిశ్వాసం— మొదలైన మానసిక ప్రవృత్తులన్నీ మూర్తీభవించినవాడు మనిషి. అతని చర్యలన్నీ సంక్లిష్టంగా ఉంటాయి. ఎవడి అంతర్యంలో ఏమాలోచిస్తున్నాడో అవగాహన చేసికోవటం క్లిష్టమైన విషయం. అలాటి కోట్లకొలది మనుషులను తన అభిప్రాయానికే మళ్లించుకొంటాడు రాజకీయనాయకుడు. అందరూ అతన్ని అనుసరిస్తారు. ఆ దేశపు ఔన్నత్యంకానీ... వినాశంకానీ వాడిచేతుల్లోపెట్టి పూజిస్తారు ప్రజలు.

ప్రాణమున్న మానవులపై పరిశోధనలు సాగిస్తాడు రాజకీయవేత్త. ప్రాణంలేని పదార్థాలపై పరిశోధనలు చేస్తుంటాడు 'సైంటిస్టు'... రెండవది ఎంత తేలికనో, మొదటిది అంత క్లిష్టం— అందుకనే 'ఫేమస్—సైంటిస్టు 'ఐన్‌స్టీన్' ఏమన్నాడో తెలుసా?... యూదుల దేశమేది? మరచిపోయావా?' ... కళ్లు కుంచించుకొని కొండకేసి చూశాడు. నొసలు కొట్టుకొన్నాడు. కుర్చీలో చేరగిలాబడి కళ్లు మూసికొన్నాడు.

'ఆ...పాలస్తీనా'... భావనగా గుర్తు చేసికొని చెప్పింది. 'యస్. యస్. ఆదేశంయొక్క అధ్యక్షుడుగా ఉండమని 'ఐన్‌స్టీన్'ను ఆదేశపు ప్రభుత్వం ఆహ్వానించింది. ఎందుకంటే అతనూ 'జ్యూ'యేకదా?...అందుకు. కానీ దాన్ని తిరస్కరించాడతను— ప్రాణంలేనిచెట్లు, పుట్టలు, భూమి గ్రహాలూ మొదలైన ఈ విశ్వసృష్టిని పరిశోధించగలను కానీ మానవుని ఆలోచనలను తెలిసికోనే అనుభవం, శక్తిసామర్థ్యాలు నాకు లేవంటూ తన అసమ్మతిని తెలిపాడు' — కొద్దిక్షణాలు విశ్రాంతికోసమై ఆగినట్లుగా పరాకుగాచూస్తూ చేతివేళ్ళతో కుర్చీపై దరువు వేశాడు. కాళ్లను ఊపుకోసాగాడు. కోడిపెట్ట ఒకటి 'కేరు' కొంటూ ఆగదిలోకి రాసాగింది. దాన్ని అటుంకపర్చటానికై కాలు విసిరాడు.

'హమ్మయ్య...అయిపోయిందా నీఉపన్యాసం ...ఎక్కడ బయలుదేరి ఎక్కడికెళ్లిఆగాడో గ్రహించారా? ... మా ప్రసాద్' అంటూ మధుకేసి తిరిగింది.

'అవును...అవును'...అతని పెదవులు తత్తరపాటుతో గొణిగాయి. ఆమె కళ్ళలో విన్నరాత్రి గూడుకట్టుకొన్న అసహ్యభావం పూర్తిగా అదృశ్యమైంది. సంతోషంతో 'కలర్' సరిజేసికొంటూ బిగుసుకొని కూర్చున్నాడు శారదకేసి చూస్తూ. అంతలోనే అతనిముఖం మలినమైపోయింది. 'మాప్రసాద్' అని పలికినప్పుడు ఆమె కంఠంలో ప్రతిధ్వనించిన ఆప్యాయత

'ఇంతకూ 'మెరిట్'ఉన్నా 'ఆర్ట్సు'లో క్లాస్ ఇవ్వరంటావ్? ... అసలు విషయమేమిటో తేల్చిచెప్పు...ఏమిటీనీ అభిప్రాయం' శారద అడిగింది.

ఆసంగతి నేను నిశ్చయముగా చెప్పలేను

గానీ ఒకటిమాత్రం నిజం...సాధ్యమైనంత వరకూ ఎన్ని తక్కువ ఫస్ట్‌క్లాసులు పడవేస్తే అంత ఎక్కువ 'స్టాండర్డ్' వాళ్లు నిలుపుతున్నట్లు వాళ్ళనుకొంటారని నా అనుమానం'... అంటూ ప్రసాద్ తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చుతూ 'మధు' కేసి తిరిగాడు.

'మీ యూనివర్శిటీ ఎలా ఉంటుంది?'

'మావాళ్లు మరీ 'స్ట్రిక్ట్' — 'క్లాసు' లివ్వటందాకా ఎందుకు?...'సీట్లే' అంత తేలిగ్గా దొరకవ్...ఆ యూనివర్శిటీ క్రింద ఉన్న కాలేజీల్లో చదివినవాళ్ళకు తప్పితే ఇతరులకు సీట్లు అసలే ఇచ్చిచావరు...'

'ఈ అభిప్రాయం మరీ ఘోరం... అంటే...ఇతర యూనివర్శిటీల్లో చదువు కొన్నవాళ్ళకు అక్షరజ్ఞానం శూన్యమనా?... మణులు, రత్నాలూ మీ యూనివర్శిటీలో తయారవుతూంటే, తక్కినచోట్ల గాజు పెంకులు తయారవుతున్నాయా ? మా యూనివర్శిటీ చాలా గొప్పది—నేనా విశ్వవిద్యాలయపు విద్యార్థిననుకొని సంతోషిస్తే ఫర్వాలేదు కానీ గర్వపడితే మాత్రం చాల విచారించదగ్గ విషయం. సునిశితమైన బుద్ధి కల్గిన విద్యార్థులు అన్నిచోట్లా ఉంటారు. కేవలం ఒక విశ్వవిద్యాలయానికే పరిమితం కాదు...' ఒక్కక్షణం ఆగి మళ్ళీ అన్నాడు.

'విద్యార్థులను బట్టి యూనివర్శిటీకి విలువ నివ్వవచ్చు గానీ, యూనివర్శిటీని బట్టి వ్యక్తిగతంగా విద్యార్థి విద్యాప్రవాహాలు నిర్ణయించటం...ఏమనాలో తెలియటం లేదు...శారదా నీవేమంటావ్?'

'మధు' ముఖం మరింత ఎర్రబడింది. అతను సామాన్యంగా అందరిన్నీ ఉద్దేశించి తన అభిప్రాయం తెలుపుకున్నాడో లేక వ్యక్తిగతంగా తననే హేళనచేస్తున్నాడో అర్థంకాక కన్నార్పక ప్రసాద్ కేసి చూశాడు. తన యూనివర్శిటీని చిన్నబుచ్చటం అతను సహించలేకపోయ్యాడు. కానీ ఆ అభిప్రాయాన్ని ఖండించటం గానీ, వ్యతిరేకించటానికి గానీ ఏ భావనా స్ఫూర్తిలో మెదల లేదు. తాను ఏకాకిననే భావంవలన, అసలేమీ స్ఫురించక తల వంచుకున్నాడు.

'అవును అలాటివాళ్ళను చూస్తూంటే నాకు 'హిట్లర్' మొదలైన అసాధారణ

వ్యక్తులు ఖ్యాతిస్తున్నారు... ప్రపంచ జాతు లన్నిటిలోకెల్ల — 'జర్మన్' లది ఒక విశిష్టమైనతెగ అని అతననుకొనే వాడట. మేధావులు—గొప్ప శాస్త్రవేత్తలూ 'జర్మన్' జాతిలోనే ఉద్భవించారని అభి ప్రాయ పడుతూండేవాడట. అయితే షేక్స్పియర్ జర్మనీవాడా? లింకన్ జర్మనీవాడా? ...ఉన్మాదం కాకపోతే మరొకటికాదు'... శారద అంది.

మధు ముఖం ప్రసన్నమైంది. ఈ తలా తోకాలేని కబుర్లన్నీ ఉబుసుపోక వాళ్లలో వాళ్లు మాట్లాడుకొంటున్నారేగాని, తనను ఉద్దేశించి కాదని నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఏది ఎలాఉన్నా వాళ్లు మాట్లాడిన విధానమూ, నేర్పూ అతనికి విశిష్టంగా కనిపించింది.

కోడిపెట్ట 'కేర్'—'కేరు' మంటూ పంచపాళిలో తిరుగపాగింది.

'భానూ...ఈ కోడి గుడ్డుకొచ్చినట్లుంది ...తట్టక్రింద కమ్మెట్టు...ఆఁ పైమెం తయిందీ' అన్నాడు ప్రసాద్ మధు కేసి చూస్తూ. భానూ లేచివెళ్లింది.

కొత్తరకం నైలాన్‌స్ట్రాప్‌తో కట్టుకొన్న ముంజేతిని అందంగా పైకెత్తి 'మూడుంపావు' అన్నాడు మధు.

సూర్యుడు వెనక్కు వాలిపొయ్యాడు. నీళ్ల నీడలు పొడుగ్గా వ్యాపించసాగాయి. వీధుల్లో మళ్లీ కొద్దిగా సంచలనం మొదలైంది. లోపల మంచం 'కిర్రు'మని శబ్దం చేసింది. అందరినోళ్లా 'స్విచ్' వేసినట్లు

మట్టి బొమ్మలు

మూతబడ్డాయి. మాష్టారు అక్కడి కొచ్చారు. ముగ్గురూ లేచి నిలబడ్డారు.

'సమస్యా పరిష్కారమయిందా?' టవలుతో కళ్లు తుడుచుకొంటూ వారడిగారు. వారి సంభాషణలు మాష్టారు విన్నారని తెలిసి ముఖాలన్నీ సిగ్గుతో ఎర్రబడ్డాయి. ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకొంటూ శారద లోనికెళ్లింది.

* * *

'అత్తయ్యా?'...గేటు ఇవతలనుండి పిలిచింది ఆ అమ్మాయి.

అవతలనుండి మాటా పలుకూలేదు.

'ఓ...అత్తయ్యా...ఒరేయ్—వీరాయ్...' మరింతపెద్దగా పిలిచింది గేటుఊపుతూ—

'ఎవరూ?'...లోపలనుండి కేక వినిపించింది. ఆతరువాత అచ్చమ్మగారు ప్రత్యక్షమైంది దర్వాజాముందు. అక్కడే కొద్దిసేపాగి తేరిపారజూసి గేటువద్ద కొచ్చింది. తెల్లటి నైనుచీరె కట్టుకొని పమిటచెరుగు భుజంనుండి లాక్కుని నిండుగా కప్పుకొంది. తల సగం పాయలు పాయలుగా తెల్లబడింది. మనిషి బాగా కృంగినట్లనిపించింది.

'ఏందుకత్తయ్యా! తాళంవేసి కొన్నావ్? ...మామయ్య పోయినప్పటినుండి నీకు జాగ్రత్త మరీ ఎక్కువైనట్లుంది'... ఆమెను దగ్గరగా రానిచ్చి మాట్లాడింది.

'మీ మామయ్య ఉన్నప్పుడు మాత్రం ఇంటి విషయాలు పట్టించుకున్నదేముంది? భుజంమీద పైపంచ వేసికొని ఊళ్లో తిరగటమేగాని ఇల్లూ—పొలం అవన్నీ ఆయనకు పట్టాయా?',

గేటు తాళంవేసి ఆ అమ్మాయిని లోనికి ప్రవేశపెట్టి మళ్లీ తాళం వేసికొంది. 'తాళం వెయ్యాల్సిన పనేమీ లేదుకాని... బయటనుంచి పరాయివాళ్ల గొడ్లొచ్చి పాలి మీద పడతాయి. లేకపోతే కుడితి తాగిపోతాయి—మనపనిలో మనముంటాం...నిన్న మొన్నటిదాకా—నిన్న...చెక్క—తవుడూ నానబోసి ఉంచాం పాడి అవుకని...ముదనష్టపు బర్రె వడిసావా?...ఎప్పుడొచ్చిందో ఏమో చుక్క మిగలకుండ తాగిపోయింది...'

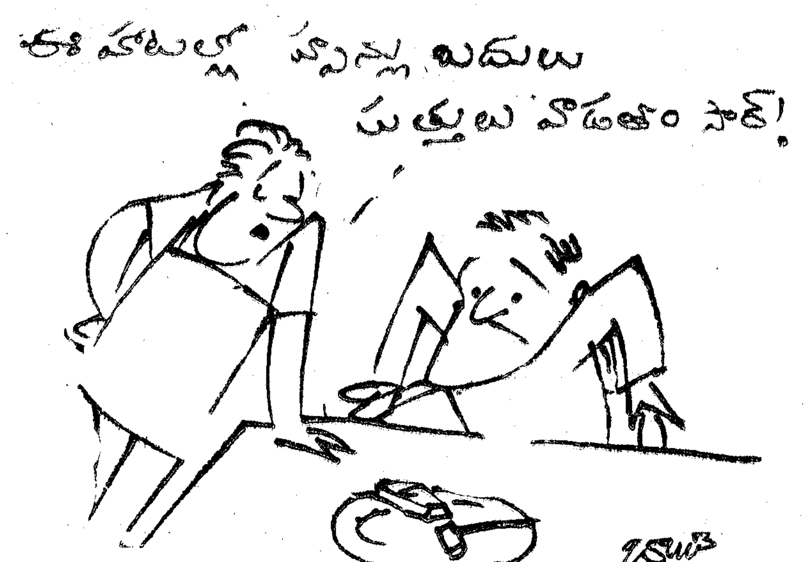
మాట్లాడుకొంటూ ఇద్దరూ కలిసి మెట్లెక్కారు. అరుగుమీదుగా నడిచి మధ్య హాలులోకెళ్లారు. పూజలు చెక్కిన పందిరి మంచం, పరుపుపరిచి ఉంది. ఎగిరి ఆ మంచంపై కూర్చుంది ఆ అమ్మాయి. ఆ అమ్మాయి కెదురుగా కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంది ఆమె పరీక్షగా చూస్తూ.

కళ్ళనిండుగా కాటుక పెట్టుకొని—రెప్పల చివర్లలో సన్నటి కాటుక గీతలు గీచుకొంది. నొసటిపై సాధుబొట్టు—అంత రంగు లేకపోయినా 'నలుపు' అనటానికి వీల్లేదు. సున్నగా తల దువ్వుకొని గట్టిగా జడ వేసికొంది. ఎర్రటి 'మఖ్‌మల్' జాకెట్టు వేసికొని, జరీపూలున్న పట్టుచీరె కట్టుకొంది.

'లక్ష్మీదేవిలా కళకళ లాడుతున్నావే... ఊర్మిళా'...అంటూ బయటికి చూసి లేచింది.

కోడెదూడ ఒకటి తాడు తెంచుకొని పరుగెత్తుతోంది. ఎర్రటి శరీరంపై తెల్లమచ్చలు. ఈగ వాలితే జారిపొయ్యేలా నున్నగా ఉంది. కాని గిట్టలమధ్య పడుతూన్న తాటిని లాక్కుంటూ తల విసురుతూ అటూ ఇటూ పరుగెత్తుతోంది—అంబా' అంటూ గేటువరకూ వెళ్లి ... రెక్కించి చూసి మళ్లీ మళ్లీ పరుగెత్తుతోంది.

'పాడు దూడ...నా ప్రాణం మీద కొచ్చింది దీనితో...ఒరేయ్...వీరాయ్...నిద్రపోవా పాడుగానూ...లేచి పోవరా ?...నీ జిమ్మడ...దాన్ని కట్టెయ్యి...పాడు దూడ నిన్ననే కదరా? కొత్తగా గోగుతాడేసించింది...రేపటినుండి బీదుకన్నా తోలంగ్రా!'

ఈ పొదుపైన కింగ్-సైజ్ సబ్బు యితర సబ్బుల కంటె ఎంతో పెద్దది, బరువైనది. ఇది తడిసినా ముద్దగా అవకుండా చివర ముక్క వరకు గట్టిగా ఉంటుంది. అందువలననే అది ఎంతో పొదుపు చేకూరుస్తుంది. గోద్రెజ్ నెం. 1 సబ్బును నేడే కొనండి. దానితో మీ రంగు, సువాసనల ప్రపంచమును గులాబీలమయము చేసుకోండి
NEW KING-SIZE
No.1
BEAUTY SOAP
by Godrej
No.1 by Godrej
మీ ప్రపంచాన్ని
గులాబీలమయము
చేసుకోండి..
గోద్రెజ్ నెం.1
సబ్బు తాజాయైన
గులాబీల ఘాటైన
సువాసనను
కలిగి ఉంది

మట్టిబొమ్మలు

మళ్ళీ లోనికొచ్చి కుర్చీలో కూలబడింది.

'అత్తయ్యా!...ఆడదానివి — నీవు ఒక్కర్తివే ఎన్ని పనులని చూసికొంటావ్? బావకు చెప్పరాదూ?...కొన్ని పనులు... కొడుక్కు పని చెబితే కందిపోతాడనా నీ భయం...'

'అయ్యో...నా రాత'... నొసలు కొట్టుకొంది.

'కొడుకు... కుమ్మారం...ఆ తండ్రికి తగ్గ కొడుకు...ఇంకా వాళ్ళ నాన్న నయం. వీడు రెండాకులు ఎక్కువే చదివాడు. వాడి బట్టలే వాడికి జ్ఞాపకముండవ్. పదిసార్లు పిలిస్తేగానీ భోజనానికి రాడు. ఇంకా వీడు నన్నుద్ధరిస్తాడని కాచుక్కూచోవాలి... వేధించి చంపుతున్నాడంటే నమ్ము...ఏడీ? నీ కొక్కదానివే వచ్చావే...వాడెటు ఊరేగాడూ? ఎన్నిటు పంపించి...'

చిన్నగా ఊగుతూన్న ఆ అమ్మాయి కాళ్ళు ఆగిపోయ్యాయి. అలానే అప్పమ్మగారి ముఖంలోకి చూడసాగింది.

'సరాట్లాడవేమే — మొద్దా?... ఊర్మిళా.'

'ఏమిటత్తయ్యా...నీవడిగేది?'

'వీడేడీ?...'

'ఏమో...నాకేం తెలుసు...నన్ను కాపలా పెట్టాడా?'

'భలే పిల్లవేనే...అయితే వీడు మీ ఇంటికి రాలా?...' నిట్టూర్పు విడిచింది. విసుక్కుంటూ బయటికొచ్చి మళ్ళీ లోని కెళ్ళింది.

'మధ్యాహ్నం పన్నెండింటికే వచ్చాడు కదే మీ ఇంటికని...నే నింకా మీ ఇంటికాడ్నే ఉన్నాడనుకొంటున్నా... పాడు పిల్లగాడు... నా కడుపున పుట్టాడేమే — ఎండలో ఎక్కడ తిరుగుతున్నాడో ఏమో?...'దిట్ట తగులుద్దిరా' అంటే వింటాడా—పాడా? ...అరే—వీరాయ్...అబ్బా యెక్కడున్నాడో చూసి పిలుచుకురా?...కొండప్రక్క మఠంలోకి పొయ్యాడేమో...అటుకూడ పొయ్యిరా!'...కేకపెట్టి ఒక్కక్షణం ఆగి మళ్ళీ మొదలెట్టింది. ఆమె నాల్గు సంవత్సరాల పసిపిల్లవాడు దారి తప్పిపోయినంత కంగారు వ్యక్తపరచింది.

'అది కాదే...మీ ఇంటి కొచ్చినప్పుడే సరదాగా—నవ్వుతూ మాట్లాడవే...బస్తీలో పెరిగినవాడు...మన ఊళ్ళో ఉండాలంటే ఉండలేడు.'

'అదిసరేనత్తా ... ఉరుపు శాస్త్రి ఏదీ...? బావ మా ఇంటికొస్తే నా...సరదాగా కబుర్లు చెప్పటానికి'...అమాయకంగా చూస్తూ విన్న వించుకొంటూన్న ధోరణిలో పలికింది.

ఆమె ఓ నిముషంపాటు కళ్ళప్పగించి చూసి తేరుకొంది.

'ఏమిటే ... వీడు నాల్గురోజులనుండి ఒక్కసారి కూడా మీ ఇంటికిరాలేదా?' అంటూ ఆమె ఆలోచించసాగింది, బజారు వైపుచూస్తూ. ఏదో ఒక నిశ్చయానికొచ్చినట్లు తల క్రిందకూ పైకీ ఊపింది... 'సరేనే ... ఊర్మిళా...ఇంటికెళ్ళాక నాన్నను వెంటనే పంపించు ... నాన్న ఇంటివద్ద ఉన్నాడా?'...

'లేదు'...

'సరే...కూర్చో ... ఆ వేరుశెనగకాయలు తెప్పిస్తా' ... అరుగులమీద ఆరబోసిన వేరుశెనగకాయలకేసి చూస్తూ లేవబోయింది.

'నే తిప్పుతాలే' అంటూ లేచి గడపలో కొచ్చింది. గేటు చువ్వల సందుల్లోనుండి అతని తల కనిపించింది. 'బావ' ... ఆ అమ్మాయి పెద్దగా అంది. ఆ మాటవిని ఆమె ఈవలికొచ్చింది. కొడుకును చూడగనే ఆమె ముఖం విప్పారింది. అంతకుముందు ఆమెలో చెలరేగిన అనుమానం—కోపం తుఫాన్లు సమసిపొయ్యాయి. కొంగున ముడి వేసికొన్న తాళాలు ఆదరాబాదరా విప్పి ఆ అమ్మాయిచేతిలో పెట్టింది. గేటువద్దనుండి వాళ్ళిద్దరూ కలిసివస్తూంటే చూసి మురిసి పోయింది.

'ఎక్కడికెళ్ళావురా?...ఎండలో...నీకోసం ఊర్మిళ వచ్చిందిచూడు... మామగారింటికి పోలేదంటగా'...వస్తూన్నవాణ్ని ప్రశ్నించింది.

'వెళ్ళలేదులే' తలవంచుకొని లోనికెళ్ళి పందిరి మంచంపై వాలాడు.

'సజ్జబూరెలు తింటారా?' అంటూ లోనికెళ్ళి పళ్ళెంనిండా సల్లని బూరెలు తెచ్చింది. ఇంకొక బుట్టలో రేగుపళ్ళు పట్టుకొచ్చి ముక్కాలిపీట మంచం దగ్గరకు లాగి దానిపై పెట్టింది. 'మీరిద్దరూ తింటూ ఉండండి...నేను కాఫీ పొయ్యిమీద పెట్టించివస్తా ... జానకమ్మను కేకేసి'... ప్రేమ ఉట్టిపడుతూన్న కంఠంతో.

'కాఫీవద్దూ... గోవద్దూ... మంగళగిరి స్వామి పానకంలా'...దొణగాడు సజ్జబిళ్ళారెలు నోట్లో కుక్కుకొంటూ.

'ఏదో మాకు చేతనయినట్టు చేస్తాంరా... మాకు ఏనాడు అలవాటు కాబట్టీ ఈ ఇడ్డెనలూ...కాఫీలూ...నీవు పట్నంపోతే ఈ కూతకూ సేవాడుండడు. వంకలుబెడితే...ఏం చస్తామా?' ... అంతకుముందు కనిపించిన ఆప్యాయత కోపంగా మారిపోయింది.

'నేకాచి పట్టుకొస్తా బావా?'

'ఏం?...ఈ ఊళ్ళో నీవు 'ఎక్స్‌పర్ట్' వా? కాఫీకాయటంలో'...అతని వ్యాఖ్యానాలు వినిపించుకోకుండ లోనికెళ్ళి పదిహేను నిముషాల్లో కాఫీకాచి తళతళమంటూన్న ఇత్తడిగ్లాసులనిండా పట్టుకొచ్చింది. గ్లాసు ముట్టుకుంటే 'చర్'మనేలా ఉన్నాయి. వాటివంకచూస్తూ నవ్వుకొంటూ రేగిపళ్ళు తినసాగాడు అతను.

'అమ్మగారూ' బయటినుండి కేక విని పించి బయటికొచ్చింది అచ్చమ్మగారు.

'అబ్బాయిగారికోసం ఊరంతా కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరిగొచ్చా...యాడా కన బడలేదు. పంతులుగారింటికిపోతే ఇప్పుడే పొయ్యాడంది ఆయన పెద్దకూతురు' గేటులోనుండిచూస్తూ పెద్దగా అరుస్తు న్నాడు జీతగాడు.

ఆమె గేటువరకూవచ్చి 'ఎవరూ?... శారదా? ... ఇక్కడే ఉంటుందా,' చిన్నగా అడిగింది గొంతు తగ్గించుకుని! ఆమె కళ్ళు వాణ్ణి గుచ్చిగుచ్చి చూశాయి.

'ఆ...ఆ...పెద్దమ్మాయిగారు.'

'చదువుకోటానికి ఇంకా పోలా?'

'ఏమో ... నాకేం తెలుసు ... ఇప్పు డయితే ఈడ్నే ఉంది ? ...' అంటూ జీతగాడు అటు కొష్టంవైపు నడిచాడు. ఆమె ఒక్క నిముషం అలానే నిలబడి పోయింది—వాడు వెళ్తాన్నవైపు చూస్తూ. తాళం వెయ్యటం మరచిపోయి గేటును అలానే వదిలివేసి మెల్లగా కాళ్ళీడ్చుకొంటూ వరండా అరుగుమీది కెళ్ళి ముక్కాలి పీటపై కూర్చుని దీర్ఘంగా ఆలోచించ సాగింది. అంతలోనే కూలీలు లోనికి రాసాగారు. వాళ్ళ వెంట చావిట్లోకి వెళ్ళింది.

*　　　*　　　*

'అబ్బ...రొజ్జ పులుపు బావా...ఏ వెలా తింటున్నావోగానీ'... శరీరం గగుర్పొడిచి నట్లు కదిలి కుంచించుకుపోయింది.

'మరేం—చెయ్యను. మా అమ్మ నా కోసం అంత ప్రేమగా కొంటే తినకపోతే ఎలా?' గింజ ఊసి గ్లాసుకోసం చెయ్యి చాశాడు. 'నేనేంమనిషినా...లేకపోతే పోలేరమ్మ తల్లినా...సగం తీసెయి'. అన్నాడు గ్లాసు పక్కన బెడ్తూ. ఆ అమ్మాయి సగం మరో గ్లాసులోకి వంచింది.

ఇద్దరూ కాఫీ త్రాగటాని కుపక్ర మించారు.

'ఊర్మిళా!...నాకు ఈ ఇరవై రోజులకే తలప్రాణం తోకకువచ్చిందంటే నమ్మూ, మన ఊళ్ళో ఉండటానికి. నీకెలా పొద్దు పోతోందో కానీ...గోళ్ళు గిల్లుకొంటూ కూర్చుంటావా?' నాజూగ్గా అర్చుకొని అర్చుకొని కాఫీ తాగుతూ అతనన్నాడు.

ఆ అమ్మాయిలో కొద్దిగా సిగ్గు మొగ్గ లేసి తల వంచుకుంది.

'ఏం చెయ్యను బావా?...అలా అలవా టయిపోయింది. కాలేజీ చదువుకొంటానంటే నాన్న కోప్పడతారు. నీవైనా చెప్పు బావా నాన్నకు—నీవు చెబితే నాన్న వింటారు.'

'ఒకళ్ళు చెబితే వినే ఘటమా మీ నాన్న—రామచంద్రా... నాకు తెలియదూ' కళ్ళు మూసికొని భుజా లెగురవేశాడు నటుడిలా.

'ఒట్టు బావా!...నీవు చెబితే నిజంగా వింటాడు.'

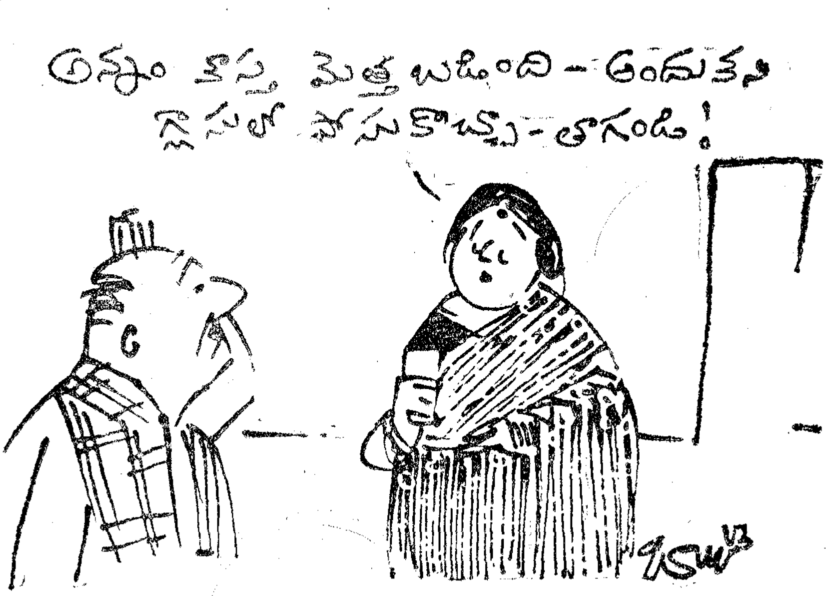
'ఒకళ్ళు చెప్పాల్నా ఊర్మిళా...నీవేం మొద్దు పిల్లవా?...క్లాసు క్లాసుకీ తప్పు తుంది దీనికి చదువెందు కనుకోటానికి. లక్షణంగా యస్. యస్. యల్. సి. ఫస్టు క్లాస్‌లోనే ప్యాసయితివి...మరి మీ నాన్న కిదేం జబ్బు...చదివించకపోతే అసలు చది వించకపోనుండె...కానీ మధ్యలో... ఔనా?, అంటూ గ్లాసు మూతివద్ద పెట్టుకొన్నాడు.

'నాన్న అంతపనీ చేసుండేవాడే...ఈ చదువైనా ఎలా చదివించాడూ ? ఉన్న ఊళ్ళో బడికదా? అందుకు. అదే పట్నం పంపించి చదివించటమంటేనా ?... పైగా నాన్న...మన స్కూలు కమిటీ సెక్రటరీ కదా?...ఆ గొప్పతనంవలన నన్ను బడికి పంపించాడు లేకపోతే...అదికూడా సున్నా!'

'ముందు కాఫీ తాగు...తర్వాత చెబు దువుగాని' అతను హేళనగా హెచ్చరించాడు.

'ఏం త్రాగక—అన్నట్లు' ఆ అమ్మాయి నాల్గు గుటకల్లో ఖాళీచేసి గ్లాసు క్రింద పెట్టింది. అతను కాళ్ళు మంచంపై ముడుచుకొని తలగడ వైపున్న పగిలిన చెక్కిన చెక్కడాలకు ఆనుకొని అసనాటుగా కూర్చున్నాడు. గ్లాసుని రెండవ చేతిలోకి మార్చుకొని—

'మీ నాన్న సంగతే చెప్పాలి ... మోస్టు అన్ సివిలయిజ్డ్... డబ్బంటే మాత్రం ప్రయోజనమేమిటి?... డబ్బు లేనివాళ్ళు నానా కష్టాలుపడి పిల్లలను చదివించుకొం టూంటే... వాళ్ళను చూశయినా బుద్ధి

తెప్పుకోవాలి—నీని 'మద్రాసం'టే దూర
మనుకో—అమ్మో ఆడపిల్లను అంతదూరం
పంపించాలనుకోటానికి... ఇక్కడ్నే— మన
గుంటూరులో వాళ్ళ కాలేజీలు తగల
బడ్డాయి గదా?...ఇప్పుడు పల్లెటూళ్ళనుండి
కూడ వచ్చి చదువుకొంటున్నారు చాలామంది
అమ్మాయిలు.'

'ఎక్కడికో ఎందుకు బావా?...మన
శారద లేదూ.'

'ఏ...శారదా?'...పెదవులపై వేలుపెట్టు
కొని తెల్లగా మెరిసిపోతూన్న గోడకేసి
చూస్తూ జ్ఞాపకం రానట్లు నటించసాగాడు.

'మాస్టారి పెద్దకూతురు బావా!...'

'ఓహో..అవున్లే.. జ్ఞాపక మొచ్చింది...
ఇప్పుడు తను బి. ఏ. చదువుతుందట
కదూ?'

అవునన్నట్లు తల ఊపింది.

'చూడుమరి...ప్రత్యక్షంగానీకు 'నిదర్శన'
కనిపించటంలేదూ? విద్యకు ఎంత విలు
వున్నదో.. ఫర్వాలేదు మనఊళ్లో కూడా
ప్రోగ్రెస్ బాగానేఉంది అయితే నీకు బెస్ట్
'కంపనీ' అన్నమాట- నాకేలేంది' నొసలు
దుద్దుకొని ప్రక్కకు తిరిగాడు—గ్లాసు
కిటికీలో పెట్టటానికి.

ఆ అమ్మాయి విస్తుపోయి చూసింది.
అతనికేసి - కోపంతో కుర్చీలోనుండి లేచి
నిలబడి—

'అదేమిటీ కంపెనీఏమిటీ,'...అడిగింది

'కంపెనీ అంటే నీకు తెలియదా?...
అవున్లే..ఇంగ్లీషు పద్యాలూ వ్యాసాలూ
బట్టీపట్టి ప్యాసయ్యా ననిపించుకొన్న
దానికి నీకేం తెలుసుంది...నీకు లోక
జ్ఞానం జీరో...'

'జీరో అయితే ఫర్వాలేదులే...ముందు
ఆమాటలకు అర్థం చెప్పు'...

'కంపనీ అంటే మన గుంటూరులో
ఉన్న పొగాకు కంపెనీలను కొన్నావా?
ఆ హహ...కంపెనీ అంటే చెబులాకూర్చో
...ముందు...శారదా మీ క్లాస్‌మేట్స్, నీవు,
అందరూ కలిసి హాయిగా కాలం గడువు
తున్నారుగదా.. దాన్నే కంపనీ అంటారు...'
ఆ అమ్మాయి చెక్కిళ్లు సిగ్గుతో ఎరు
పెక్కాయి. చిరునవ్వుతో ముకుళించుకు
పోయింది.

'కాబట్టి...ఊర్మిళా!...నీవు—శారద—
మీరందరూ పిక్‌నిక్‌లూ పార్టీలూ జోరుగా
ఏర్పాటు చేసుకొంటుంటారా?'

'లేదు బావా...ఎప్పుడైనా కలిసి
మాట్లాడు కొంటాం...అవేమీ ఉండవ్...
అవన్నీ మాకేం తెలుసు'...అమాయకంగా
కళ్ళు ఇంకింత చేసికొంటూ అంది.

'మాకేం తెలుసని నోరుమూసు
కూర్చుంటే కాదు— నేర్చుకోవాలి. ...నేను
మద్రాసులో ఉంటే కనీసం పదిరోజుల
కైనా ఓసారి ఏదోఒక ప్రోగ్రాం ఏర్పాటు
చేస్తాం...అలా లేకపోతే కాలం గడవదు
—మన ఊళ్లో...ఇక చదువుకొన్నదానివి
నీ వాకర్తె ఉన్నావంటే...నీవు మరీదండుగ'
...పెదవులు చప్పరించుకున్నాడు వేళ్లతో
దరువువేస్తూ.

'నన్నేం చెయ్యమంటావ్ - మరి'

'చెబితేసమ్మతం— నీవేం చేస్తావ్'

'చేస్తావా...ఒట్టు'...

'ఆఁ...ఒట్టు'...తలమీద చెయ్యిపెట్టు
కొంది ప్రమాణం చేస్తున్నట్లుగా.

'అయితే రేపు సాయంత్రం కొండపైకి
గానీ--తోటలోకిగానీ పోదాం మేమూ...నీవు
— శారద భానూ—ఇంకా నీ స్నేహితు లెవ
రైనా.. ఎవరుంటే వాళ్లు..అక్కడ చిన్న
'టీ పార్టీ' చేసికొందాం...ఆ...కొండమీద
కోనేటిలో నీళ్లున్నాయా!...'దొంగలా ప్రక్క
చూపు చూస్తూ అడిగాడు.

పరాకుగా చూస్తూ తల ఆడించింది.

'మరి ఇంకేం?'...ఆతురతతో అడిగాడు.

'బాగానే ఉందికానీ బావా!...వీళ్లందరూ
రావద్దా?.... వాళ్ల తల్లిదండ్రులు సం
పొద్దా' మూతి ముడుచుకొంది...అను
మానాస్పదంగా చూస్తూ.

'ఛీ....ఛీ....ఊర్మిళా...దండుగలో నీవు
మొదటిరకమని నేను మొదటే చెప్పా—
సరే పోనివ్వు.. రేపు శారదను మీ ఇంటికి
పిలుచుకొస్తావా.......నేనంతా మాట్లాడి
ఏర్పాటు చేస్తాను.'...ఆ చివరిమాటలు
మెల్లగా పలికాడు. ఎటువంటి ఆవేశం
గానీ...అసహజత్వంగానీ ప్రస్ఫుటం కాకుండ
మామూలు కంఠస్వరంతో పలికి ఆ అమ్మాయి
ముఖభావాలను కనిపెట్ట సాగాడు.

ఆ అమ్మాయి ముఖంలో మార్పేమీ
లేదు. మంచులో పూసిన నిష్కళంకమైన
తెల్లని ఉమ్మెత్త పువ్వులా అమాయకంగా
ఉంది—గడ్డం క్రింద ముంజేతిని ఆసరాగా
పెట్టుకొని.

'శారద...మరి—మా యింటికొస్తుందో
రాదో?' అనుమానం వ్యక్తం చేసింది కను
రెప్పలు పైకెత్తి అతనికేసి విశాలదృష్టితో
చూస్తూ.

'తప్పక వస్తుంది ... నీవయితే అడగ
రాదూ?...తను కాలేజీ చదువుకొంటోంది
గదా?...కాలేజీవాళ్ళకు ఈలాటి పార్టీలంటే
భలే సరదాలే...నేను ఒప్పిస్తాలే నీకా భయ
మక్కర్లేదు'...నమ్మించటానికి ప్రయత్నిస్తూ
గంభీరంగా పలికాడు.

'అంత బడాయి కొట్టకు బావా?...నీ
తడాఖా అంతా నా ముందే...శారద ముందు
పిల్లిలాగుంటావ్...నాకు తెలియదూ?...'
చప్పున ఏదో స్ఫురించినట్లు కళ్లు
తిప్పుతూ చిరునవ్వుతో అంది.

తన బలహీనతను తను పసికట్టినందుకు
లోలోన బాధపడ్డాడు. పైకి మాత్రం
నిర్వికారంగా కనిపించటానికి ప్రయత్నిస్తూ
'సందేహం మరి...పిలుచుకురాటం నీ వంతు.
ఒప్పించటం నా వంతు.' అన్నాడు.

'ఒప్పించలేకపోతే?'

'పిలుచుకు రాలేకపోతే.'

'సరే.. పది పది గుద్దులు పందెం'...
ఆమె తల ఎగురవేసింది షరతులు పెడ్తూ.

నాటకంలో మొదటి దృశ్యం విజయ
వంతంగా నిర్వహించా ననుకొన్న ఔత్సాహిక
నటుడు 'గ్రీన్ రూమ్'లో అడుగు పెడ్తూ
న్నప్పటి సంతృప్తి అతని ముఖం మీద
కన్పించింది. సంతోషంతో ఉబ్బి తబ్బిబ్బయి
పొయ్యాడు. మంచం మీద కూర్చోలేక
'అమ్మా' అని కేకపెడ్తూ బయటికొచ్చాడు.
అంతలోనే ముఖం పాలిపోయింది. ఈ మాట
లన్నీ అమ్మ విన్నదేమో అన్న అనుమానం
కలిగి పిల్లిలా మెత్తగా అడుగులు వేసి
కొంటూ వరండాలో కొచ్చాడు. తన అదృ
ష్టానికి మురిసిపొయ్యాడు. మాతృదేవి
ఎక్కడా దగ్గరలో ప్రత్యక్షం కాలేదు.
కొష్టంలో కూలీలు వేరుశెనగకాయలు
బస్తాల కెక్కిస్తూంటే పర్యవేక్షిస్తోంది.

'అమ్మా ..నేను చూస్తాలేవే' ... అంటూ
ఎనలేని భక్తి ప్రదర్శించాడు.

'పదిహేను నిమిషాల క్రితం మహా
వేలాడవేసికొని చిర్రు బుర్రులాడిన సుపు
త్రుడు—ఇలా మారిపొయ్యాడేమా' అని

ఆమె ఒక్కింత విస్తుపోయింది. కొడుకు విలా సంతోషపెట్టగల్గిన ఆ కోడలు పిల్లను మనసులోనే అభినందించుకొంటూ మెల్లెక్కసాగింది—'ఊర్మిళా...ఉన్నావా?...పోయ్యావే' అంటూ...

అతని ముఖంలో రంగులు మారాయి. రేపటి కార్యక్రమాన్ని గూర్చి ఆ పల్లెటూరిపిల్ల పూసగుచ్చినట్లు ఉన్నది ఉన్నట్లు ఒకవేళ ఆమెతో చెబితే ఇంకేమయినా ఉందా? 'డేంజర్...డేంజర్' అని గుండె కొట్టుకోసాగింది. చెంగున మెట్ల మీదకు దూకాడు ముద్దుగా పెరిగిన బొచ్చు కుక్క పిల్లలా...

'అమ్మా...'

'ఏమిట్రా.'

'ఏమీ లేదే...నేను మన పొలాల కెళ్లిపోయెస్తా...నీవే చూసుకో ఆ లెక్క...' ఆమెకన్న ముందు లోనికెళ్ళటానికి అసన్నమయ్యాడు. ఆమె పుత్రుడ్ని నఖశిఖ పర్యంతం పరిశీలించింది. ఉన్మాదపూరితమైన ఆ చూపుల వెనుక ఏదో బలమైన కారణముంటుందని గ్రహించింది. 'కీలెరిగి వాత వెయ్యమన్న లోకోక్తి స్ఫురణకొచ్చి ప్రశాంతంగా మాట్లాడసాగింది. విషయాన్ని గ్రహించటానికి యత్నిస్తూ...

'పిచ్చి తండ్రీ...ఎప్పుడు గుబులు మళ్లితే అప్పుడేనా...నీవు యల్లప్ప చెరువు దాటే సరికి చీకటి పడుతుంది.'...

అప్పటివరకూ పుస్తకంలో బొమ్మలు చూస్తూన్న ఊర్మిళ వాళ్ళమాటలువిని అరుగుమీద కొచ్చింది—'అత్తయ్యా.....వాల్గురెమ్మలు కరేపాకు పెట్టు—వే మరిచే పోయ్యా! మా అమ్మ కేకలేస్తుంది'...అంది,

'తల్లీ కూతుళ్లు ఊరికే తినికూర్చోక పోతే ఒక కరేపాకుచెట్టు పెంచుకోలేరటా దొడ్లో......పో......వాడు ఏరాయ్ చేత కోయించుకో...'

పట్టుచీరె బరబర లాడించు ఆ అమ్మాయి దొడ్డివైపు నడిచింది.

'చీకటి పడుతుందంటావా...అయితే రేపు ప్రొద్దున్నే లేచిపోతా...జ్ఞాపకం చెయ్యి' అంటూ మళ్లీ ఆమెచుట్టూ తచ్చాడ సాగాడు.

'అత్తయ్యా......నే పోతున్నా....అంటూ అరుగుదాటి నాల్గడుగులువేసి 'బావా.. నే మరచిపోయ్యా...రేపు ఎటుండో శారద కాలేజికి వెళ్లిపోతుంది—మనమనుకొన్నసంగతి ఈ సారికి ఉత్తదే ననుకొంటూ...' చేతిని వెల్లకిలావేసి చెప్పింది పెద్దగా.

ఆ అమ్మాయి అమాయకత్వానికి అతని మనస్సు నొచ్చుకొంది. తల్లి సమక్షంలో ఆ విధంగా మాట్లాడటమంటే కొంపలు తగలబడి పొయ్యాయన్నమాటే. ఏది జరుగ కూడదనుకొన్నాడో అదే జరిగింది. తల్లి ఆ మాటలు లక్ష్యపెట్టిందో లేదోనని ఓర కంటితో అటు చూశాడు. ఆమె వేరుశెనక్కాయలు కొలిపిస్తోంది—కొద్దిగా ధైర్యం కల్గిందికానీ పూర్తిగా నమ్మకం చిక్కలేదు.

'సరే—పో' అన్నాడు ఊర్మిళకేసి చూస్తూ—తగ్గుస్థాయిలో కరివేపాకు మండలు ఊపుకొంటూ ఆ అమ్మాయి వెళ్ళిపోయింది. అతను అలానే నిలబడిపొయ్యాడు.

కొద్దిక్షణాల్లో పశువులొచ్చి పడ్డాయి. జీతగాళ్లు వచ్చి జొన్నచొప్ప మోపులు బండిమీద వేసుకొచ్చి—దానిని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి పశువుల గాటిలో పడ వేస్తున్నారు, సంధ్య చీకట్లు క్రమేపి కమ్ముకొని దీపాలు పెట్టేవేళయింది. ఆమె పనుల్లో మునిగిపోయింది. అతను పంట్లాం జేబుల్లోకి చేతులు పోనిచ్చి మెల్లగా ఆ అరుగుపై పచార్లు చేయసాగాడు.

'అబ్బాయ్......పెందలాడే భోంచెయ్యరాదూ?' ఆమె అంది తిరికచేసికొని—

'ఉఁ' అంటూ లోనికెళ్లాడు.

కంచంలో అన్నం వడ్డిస్తూ ఆమె అంది '...రేపు బయలుదేరటానికి మంచిదేనట...శాస్త్రులుగారు కబురుబెట్టారు....రేపు బయల్దేరుతావా?'...

ముద్ద నోట్లో పెట్టుకొన్నాడో లేదో పొరపోయి దగ్గొచ్చింది. మాడుమీద కొట్టుకొని మంచినీళ్లు త్రాగి 'ఎక్కడికి' అన్నాడు.

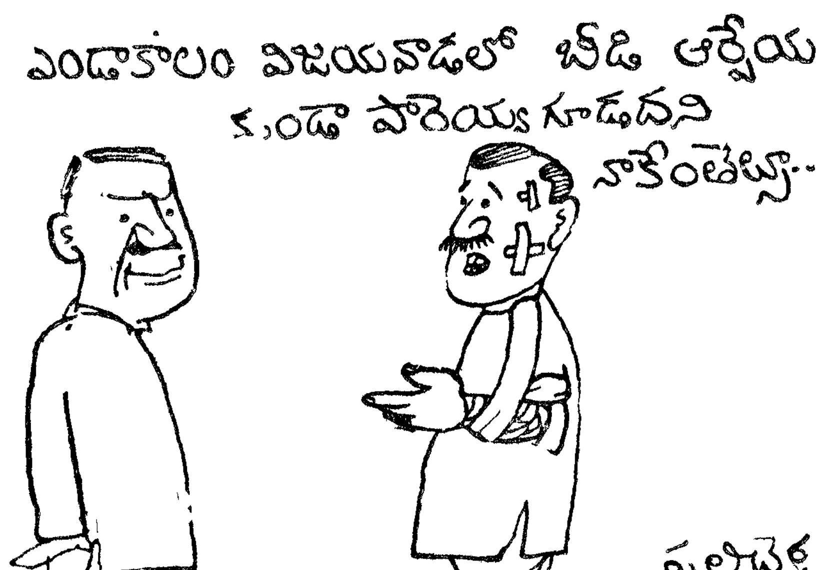
'ఇంకెక్కడికి....మద్రాసు......పదిరోజుల నాడే కాలేజీకిపోవాలి డబ్బివ్వ మంటేక్కి గదా?...డబ్బు సిద్ధంగాఉంది...ఈ రాత్రివి బట్టలన్నీ సర్దుకో...' ముక్కాలి పీటమీద కూర్చుని ఒక్కొక్కమాటే తాపీగా జార విడిచింది. అతనిముఖ కవళికలలో మార్పు కనిపెడుతూ వంచిన తలఎత్తకుండ ముద్దపై ముద్ద కుక్కుకోసాగాడు

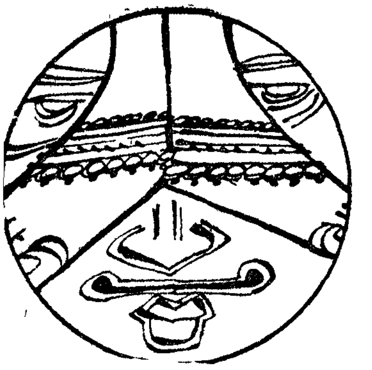
'అబ్బ.....పొడుపచ్చడి......మంటబుట్టి పోతోంది పో' కోపంగా అన్నాడు.

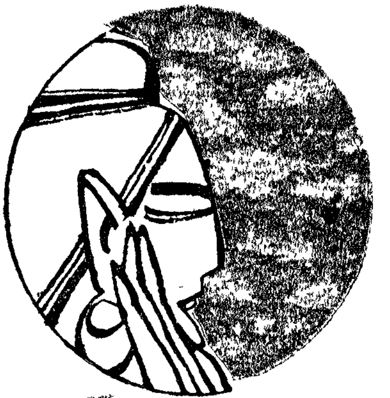
'మంటబుడితే...ఇంకింత నెయ్యి వేసికోరా...అంత పచ్చడి ఒక్కసారే ఎందుకు కలుపుకొన్నావ్.'

కిక్కురుమనకుండ భోజనం ముగించుకొని గదిలోకి జారుకొని బట్టలు సర్దుకో సాగాడు.

(ఇంకా వుంది)

బులుసు వెంకటరమణయ్య

భారతీయులకు భారత భాగవత రామాయణాలు మిక్కిలి పవిత్రమైన గ్రంథాలు. వీటిలో ఎక్కువ, తక్కువ భేదాన్ని నిరయించడం సాధ్యం కాదు. సదుపదేశాలు చెయ్యడంలో వీటికి సమప్రాధాన్యం ఉన్నప్పటికీ దృక్పథాలు విభిన్నంగా కానవస్తున్నాయి.

భారతం ఇతిహాసము! భాగవతం పురాణం; రామాయణం మహాకావ్యం. సంస్కృత వాఙ్మయంలో ఇదే మొదటి రచన; అందువల్ల దీనికి ఆదికావ్యమనే ప్రసిద్ధి వచ్చింది.

రామాయణం కావ్యం కావడంవల్ల పురాణాల్లోలాగ ఇందులో అభూతకల్పనలూ, ఊహాతీతమైన సంఘటనలూ ఉండవు. పాత్రల పరిపోషణ ఆయా రసాలకు అనుగుణంగా అమరినది. శీలవర్ణనను మహోదాత్తంగా నిర్వహించి, కావ్యప్రయోజనాన్ని అక్షరాలా నిలుపుకున్నది.

కుటుంబంలో జ్యేష్ఠభ్రాత తండ్రితో సమానుడనీ, అతనిభార్య తల్లితో సమానురాలనీ భారతీయుల భావన. చాలా కుటుంబాలలో —అత్తగారు లేనిచోట్ల— మరుదులను పెంచి పెద్దచేసి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించిన వదినెగార్లు ఉన్నారు, ఇప్పటికిన్నీ.

అన్నతోడిదే లోకమని తలచి, రామునితో కూడా ఎక్కువ సంతోషంతో అడవులకు ప్రయాణం కట్టిన లక్ష్మణుని గురించి వేరే చెప్పనక్కరలేదు! అన్నగారి సుఖంకోసం తన సుఖాలను విడిచి, అర్ధాంగి ఊర్మిళను కూడా త్యజించిన లక్ష్మణుని త్యాగబుద్ధి ఎంతో మెచ్చుకోదగినది.

వనవాసం చేసినప్పుడు లక్ష్మణుడు అన్ననూ, వదినెనూ కంటికి రెప్పవలె కాపాడాడు. వాళ్ల సౌకర్యాలకోసం పాటుపడ్డాడు. తన తల్లిని చూచినదానికంటె ఎక్కువ భక్తిని సీతాదేవియెడల చూపాడు.

రాముడు మాయామృగాన్ని పట్టుకోడానికి దాన్ని వెంటాడి వెళ్లినప్పుడు సీతాదేవిని భద్రంగా చూచుకోవాలని చెప్పి మరీ వెళ్లాడు. పర్ణశాలను విడిచి వెళ్లవద్దని రాముని ఆజ్ఞ; ధనుర్బాణాలు ధరించి, లక్ష్మణుడు అన్న ఆజ్ఞను శిరసావహించాడు.

అయితేనేం? అతడు పర్ణశాలను విడిచి, రాముని సహాయార్థం వెళ్లవలసి వచ్చింది.

మాయావి అయిన మారీచుడు రాముడి గొంతుకతో అరచిన 'హా! లక్ష్మణా!' అనే పెద్దఅరపు వినగానే సీత భయకంపితురాలైంది. శ్రీరాముడు అపాయస్థితిలో ఉన్నట్లు భ్రాంతిపడి, అన్నకు సహాయం చెయ్యడానికి వెళ్లాలని లక్ష్మణుని కోరింది. 'ఇది రాక్షసమాయ, అన్నగారెన్నడూ ఇలాగు ఆక్రందించరు' అని లక్ష్మణుడు ఎంత నచ్చజెప్పినా, ఆమెకు తలకెక్కలేదు. ఆమె మరిదిని వెళ్లాలని నిర్బంధించింది. లక్ష్మణుడు చలించలేదు. తుదకు వినరాని ఆమె మాటలు వినలేక — విధిలేక పర్ణశాలలో సీతాదేవిని ఒంటరిగా విడిచి వెళ్లవలసి వచ్చింది. సర్వదా ఆమె పాదాలను సేవిస్తున్న లక్ష్మణుడు కన్నెత్తి ఆమె ముఖం వైపు చూడలేదు. అట్టివాణ్ణి నిందిస్తూ ఆమె కఠినంగా మాట్లాడితే ఎలా సహించి అక్కడ ఉండగలడు?

అతడు అన్నకోసం వెళ్లడమేమిటి? రావణుడు సన్యాసి వేషంతో రావడమేమిటి? రెండూ వెంటవెంటనే జరిగిపోయాయి.

రావణుడు బలాత్కారంగా సీతాదేవిని పుష్పకంలో కూలవేసి తీసుకుని పోతూ ఉండగా— ఆమె తన ఆభరణాలన్నిటినీ మూటకట్టి క్రింద పడివేసింది. ఒకవేళ రాముడికి అది దొరికితే తన్ను గురించి కొంత ఊహించవచ్చునని.

అదృష్టవశాత్తూ ఆ నగల మూట వానరులకు దొరకడం వల్ల వారు రాముని దగ్గరకు తెచ్చిచూపి 'ఇవి సీతాదేవి ఆభరణాలేమో గుర్తించండి' అని మనవి చేశారు. సీతా వియోగ సంతప్త మానసుడైన శ్రీరామునికి వాటిని చూడగానే దుఃఖం పొంగి పొరలి వచ్చింది. కన్నీళ్లు సంతతధారగా కారడం వల్ల ఎదుట వుండే వస్తువులే కానరాలేదు. ఇక, ఆ నగలు ఆమెవి అవునో కాదో ఎలా పోల్చగలుగుతాడు?

అతడు లక్ష్మణుని వంక తిరిగి 'తమ్ముడా! ఈ నగలు మీ వదినెవి అవునో కాదో గుర్తుపట్టు' అని అడిగాడు. అప్పుడు లక్ష్మణుడిచ్చిన సమాధానం యేమిటో తెలుసా?

'నాహం జానామి కేయూరే
నాహం జానామి కుండలే,
నూపురే త్వభిజానామి
నిత్యం పాదాభివందనాత్.'

'ఇవి ఆమె భుజకీర్తులవునో కాదో నాకు తెలియదు. ఇవి ఆమె కర్ణాభరణాలు అగునో కాదో కూడా తెలియదు. ఎల్లప్పుడూ ఆమె పాదాలకు నమస్కారం చేస్తూ ఉండడంవల్ల, సీతాదేవి అందెలను మాత్రం బాగా గుర్తుపట్టగలను'— అని దీని భావం.

సీతాదేవి పాదాలను మినహా మరే అవయవాలనూ చూడని లక్ష్మణుడికి, ఆయా అవయవాల్లో ధరించే ఆభరణాలు ఆమెవి, అవునో కాదో ఎలా తెలుస్తుంది? ముమ్మాటికీ తెలియదు.

దీన్ని బట్టే గ్రహించవచ్చును, అతని శీలం ఎటువంటిదో?

ఈ ఉత్తమ శీలాన్ని ఒక చిన్న శ్లోకంలోనే చిత్రించిన ఆదికవి వాల్మీకిమహర్షి ప్రతిభను ఎవరు కొలవ గలరు? ●

శ్రీమతి భవనం జయప్రద

శాసనసభ విదుషీమణులు-2

శ్రీమతి భవనం జయప్రద

కళాకారులకు పుట్టినిల్లు బాపట్ల తాలూకాలోని బ్రాహ్మణ కోడూరు. ఆంధ్రుల అభిమాన ధనాన్ని ఆర్జించిన మాధవపెద్ది వెంకట్రామయ్య, మాధవపెద్ది సత్యం, గోఖలే వంటి ఎందరో ప్రసిద్ధ కళాకారుల జన్మస్థలం అది. ఆంధ్రదేశపు లెనిన్‌గ్రాడ్‌గా వినుతికెక్కిన వినుకొండలో కాంగ్రెసు విజయ పతాకాన్ని ప్రతిష్ఠాపించి విభ్రమాన్ని కలిగించిన ఆడపడుచు జన్మస్థలం కూడా అదే. శాసనసభ మందిరంలో తొలిసారిగా పాదమిడిన 36ఏళ్ల ముదిత శ్రీమతి భవనం జయప్రదగారు.

గుంటూరు జిల్లాలోని వినుకొండ కమ్యూనిస్టుల కంచుకోటగా పేరు పొందిన 1962లోనే శ్రీమతి జయప్రదగారు ఆ నియోజక వర్గం నుండి పోటీచేశారు. నాడు మూడువేల వోట్ల మెజారిటీతోనే కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థి గెలుపొందగలిగారు. ఆమె నిరాశపడలేదు; నిస్పృహ చెందలేదు. ఇనుమడించిన ఉత్సాహంతో ఇటీవలి ఎన్నికల్లో మళ్లీ పోటీచేశారు. ఆమె కార్యదీక్షాదక్షతలకు చిహ్నంగా వినుకొండలో కాంగ్రెసు విజయ విపంచికలు ధ్వనించాయి. పదివేల నాలుగువందల వోట్ల మెజారిటీని ఆమె సాధించారు.

శాసన సభకు ఎన్నికైన మగువల్లో ఆధ్యాత్మిక చింతనాపరులు, సాంఘిక సేవాతత్పరులు, ఉన్నత విద్యావంతులు, రాజకీయ విజ్ఞాన శాస్త్రధీమతులు ఉన్నారు. న్యాయశాస్త్ర కోవిదురాలులూ ఉన్నారు. శ్రీమతి జయప్రదగారు అర్థిక శాస్త్రంలో అపారమైన విజ్ఞానాన్ని సాధించారు; న్యాయశాస్త్రాన్ని అవలోడనం చేశారు. నిశితమైన పరిశీలనా శక్తిని, భావనాగరిమను, వాదనా పటిమను, నిర్భీకమైన భావ ప్రకటనా శైలినీ, బలమైన భాషనూ ఆమె అలవర్చుకున్నారు.

ఏ. సి. కాలేజీలో బి. ఏ. చదివే రోజుల్లోనే విద్యార్థి కాంగ్రెసు సంస్థలతో ఆమెకు సన్నిహిత సంబంధం. సమాజసేవ, మురికిపేటల నిర్మూలన, వంటి కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. 1952లో యమ్. ఏ. లో ఉత్తీర్ణురాలయ్యారు; ఆ తర్వాత నాగపూర్ విశ్వవిద్యాలయం న్యాయశాస్త్ర పట్టాను 1955లో పొందారు. రైతు కుటుంబంలో, ఆమె రమ్యమైన జీవితాన్ని గడిపి, భవ్యమైన రాజకీయ భవనంలో ప్రవేశించి, భవనం వారి కోడలయ్యారు. సత్తెనపల్లి తాలూకా ముప్పాళ్ల గ్రామస్థులు శ్రీ భవనం వెంకట్రామరెడ్డిగారిని ఆమె తమ 25వ ఏట వర్ణాంతర వివాహం చేసుకున్నారు. ఆయన విద్యార్థి నాయకుడుగా జిల్లాలో పేరు ప్రఖ్యాతులు పొందారు; పెక్కు రాజకీయ పాఠశాలలను నిర్వహించినారు. ప్రసిద్ధ

బరువు తగ్గించుకునే ముందు పడవలసిన జాగ్రత్తలు!

ఇటీవలే ఒక 'దేశసుందరి' తను 15 ఏళ్లప్పుడు 150 పవున్ల బరువు ఉండేదాన్నని చెప్పింది. సన్నబడటానికి రెండు పూట్లు కూడా భోజనం మాని వేసేదిట.

ఇది బరువు తగ్గటానికి అనుసరించే 'అత్యవసర పద్ధతి.' కాని, ఆరోగ్యకరమయిన పద్ధతిమాత్రం కాదు. ఇలాగే అందంగా ఉండే ఆడవాళ్లు తాము ఎలా సన్నబడ్డారో చెప్పినప్పుడు మిగతా స్త్రీలు ఎందరో అదే పద్ధతిని అనుసరిస్తూ వుంటారు.

'అత్యవసర పద్ధతి'వల్ల జబ్బుచెయ్యవచ్చు. బలహీనతవల్ల రోగాలు త్వరగా రావచ్చు.

ఎందరో. ఆడపిల్లలు, తక్కువ బరువు ఎక్కువ ఆకర్షణతో సమానమని ఉపవాసాలుచేస్తూ ఉంటారు. వీటిమూలంగా వారికి వచ్చేది అనారోగ్యం.

బరువు తగ్గాలంటే క్రమంగా ఆహారం తగ్గించాలి. పుష్టికరమయిన తిండి పదార్థాలు మాని లాభంలేదు. వయిటమిన్లు, ధాతువులు తగుమాత్రం

తినాలి. బరువు తగ్గేటప్పుడు వైద్యుడి సలహా తీసుకొనటం మంచిది.

హెచ్. ఎల్. హెర్షెన్‌సోన్.

(కాపీరైటు)

న్యాయవాది కూడా, రెండేళ్ళపాటు న్యాక్టరీల ఇన్స్పెక్టరెస్‌గా, కొంత కాలం లెక్చరరుగా పని చేసిన తర్వాత శ్రీమతి జయప్రదగారు 1962లో గుంటూరులో న్యాయవాదిగా నమోదు పొందారు.

మగవారిలో రాతియుగం నాటి తత్వం ఇంకా మారలేదని ఆమె అంటారు. మేధావులైన పురుషుల్లో కూడా స్త్రీల పట్ల పక్షపాత వైఖరి యధాతథంగా ఉందన్నారు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 20ఏళ్ళు అయినప్పటికీ, స్త్రీల సమస్యలు పరిష్కారం కాలేదని చెప్పారు. దేశంలో 50శాతం మేరకు స్త్రీలే ఓటర్లు. కాని వారికి శాసనసభల్లో, పార్లమెంటులో సక్రమమైన ప్రాతినిధ్యం నేటికీ లభించలేదని జయప్రదగారు విమర్శించారు. వారికి ప్రాతినిధ్యం పెరిగితేనే వారి వారి సమస్యలు శీఘ్రంగా సమసిపోతాయన్న విశ్వాసాన్ని ఆమె ఉద్వేగంతో వ్యక్తపరుస్తారు. సంతానాన్నిపొందడం, వారిని పెంచడమే స్త్రీల జీవితలక్ష్యం కారాదని రాజకీయ సామాజిక చైతన్యంకూడా అవసరమని చెప్పారు.

వరకట్నాల సమస్యగురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి అని ప్రశ్నిస్తే, 'శాసనాల ద్వారా అది పరిష్కారం కాదు. ప్రజల మానసిక దృక్పథంలో మార్పురావాలి. స్త్రీలకు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం, విద్యాసౌకర్యాలు లభించినప్పుడు ఆ సమస్య ఉత్పన్నం కాదు...' అని జయప్రదగారు చెప్పారు.

శ్రీమతి జయప్రద

కనీసం గ్రాడ్యుయేషన్‌వరకూ స్త్రీలకు విద్యాబోధన జరగాలని ఆమె భావన. విద్యాధికులైన స్త్రీలతోపాటు, మామూలు స్త్రీలు కూడా పాశ్చాత్య పద్ధతులను నేడు అనుకరిస్తున్నారు. ఆ విషయం గురించి అడిగితే, పాశ్చాత్యులసంస్కృతి, నాజూకుతనం తనకు తెలియదని జయప్రదగారు చెప్పారు. 'పాశ్చాత్యులసంస్కృతి వారికి తెలియదనుకుంటాను. తెలిసిందల్లా ఆ దేశాల నాజూకుతనం. ఆ సంస్కృతిని అనుకరిస్తే ఫర్వాలేదేమో! కాని వేషభాషల్లో, నడవడిలో ఆదేశాల నాజూకుతనమే కన్పిస్తున్నది' అని ఆమె చెప్పారు. యుక్తవయస్సుకురాని సంతానంగల స్త్రీలు రాజకీయరంగంలో ప్రవేశించడం ఆయావ్యక్తులపై ఆధారపడి ఉంటుందని ఆమె అన్నారు. శ్రీమతి జయప్రదకి ముగ్గురు కుమార్తెలు, ఒక కుమారుడు ఉన్నారు.

జయప్రదగారు తమ నియోజకవర్గం సమస్యలను ఎన్నికల ప్రచారంలో తిరిగినప్పుడు బాగా గమనించారు. ఉన్నత పాఠశాలలు నాలుగుమాత్రమే ఉన్నాయని చెపుతూ, అక్షరాస్యత అధికం కావడానికి వీలైన పరిస్థితులను కల్పించవలసివుందని అన్నారు. వినుకొండను రెండు భాగాలుగా చీల్చిన "గుళ్ళకమ్మనదికి ఉప్పలపాడు రేవువద్ద వంతెన నిర్మాణానికి తాము కృషి చేస్తామని చెప్పారు. విద్యుచ్ఛక్తి, నీటి సరఫరా సౌకర్యాలు కలిగించడానికి కృషి సాగ్తేనని చెప్పారు.

శ్రీమతి జయప్రదగారు కార్యావని, ఇంటిపనులు చూసుకోవడంలో సదానిమగ్నులై ఉంటారు. రాజకీయవాతావరణంగల కుటుంబంలో ఉన్నారు కనుక ఇంట్లో జరిగే రాజకీయ చర్చల్లో పాల్గొనడం ఆమెకు హాబీ. ఎప్పుడైనా తీరిక ఉంటే ఆమె సినిమాలు చూస్తారు: న్యాయశాస్త్రానికి సంబంధించిన గ్రంథాలు చదువుతారు.

'ఇల్లాలుగా, తల్లిగా, నా విద్యుక్తధర్మాన్ని సక్రమంగా నిర్వర్తించడమే నా ఆకాంక్ష. ఆతర్వాత నా నియోజకవర్గం ప్రజలపట్ల నాకుగల బాధ్యతను నిర్వహించడమే నా ఆశయమండి' అని శ్రీమతి జయప్రదగారు చెప్పారు.

—బాసాని సుదర్శన్ రెడ్డి ●

వంటలు :

కారట్ చక్రాలు

కారట్లు	పావు కిలోకి కొంచెం తక్కువ.
వెన్న	సగం కప్పు.
పచ్చిమిరపకాయలు	ఒకటి, రెండు.
వెల్లుల్లి	ఒక చిన్న గుత్తి.
చక్కెర	సగం చెంచా.
మిరియం, ఉప్పు, కారప్పొడి	చిటికెలు.

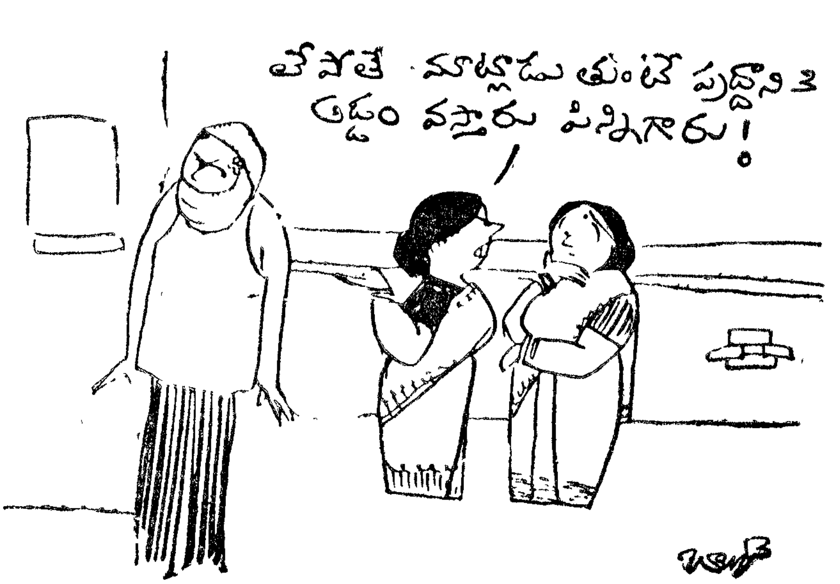
పచ్చి మిరపకాయ తరగాలి. కారట్‌ని అడ్డంగా చక్రాలుగా తరగాలి.

కరగబెట్టిన వెన్నకి వెల్లుల్లి, పచ్చి మిరపకాయ చేర్చి ఏడు నిముషాలు వేయించాలి. తర్వాత చక్కెర, ఉప్పు, మిరియం, కారప్పొడి చేర్చాలి.

బాగా కలుపుతూ కారట్ ముక్కలు వెయ్యాలి. మరొక 5 నిముషాలు వేయించాలి.

కారట్ ముక్కలు రంగు మారరాదు! అంటే నాదురంగు రాకుండా చూడాలి.

—ఎ. వి. ●

శ్రీమతి రాఘవ రాఘవ్

శలవుల్లో...

ఈ వేళ పౌర్ణమి. వెన్నెల పుచ్చపువ్వులా ఉంది. మేము కొంతమంది మిత్రులం కుటుంబసమేతంగా మూన్‌లైట్ డిన్నర్ తీసుకుంటున్నాం సరదాగా. అసలే పండు వెన్నెల. అందులోనూ నలుగురు మిత్రులం చేరాము. కాలక్షేపానికి, విశేషాలకు లోటేమిటి?

మా కబుర్లమధ్య రాబోయే శలవుల గురించి ప్రసక్తి వచ్చింది. ఈ శలవులకు అందరం కలిసి ఏవైనా ఒకఊరు ప్రోగ్రాం వేసుకుని వెళ్దామా? అనడిగారు మాలో ఒకామె. వెంటనే తమ ఆమోదాన్ని తెలియ పర్చేశారు స్త్రీలందరూ. 'తప్పకుండా యింక?' అంటూ తమ సమ్మతిని తెలియ జేశారు పురుషులు. అప్పుడే ఏ ఊరు వెళ్ళాల్సిందీ, ఎన్నిరోజు లుండాల్సింది లగాయితు, ఏమేమి తెచ్చుకోవాలి? ఎన్ని చీరలు కావాలి? అన్నంతవరకూ, తలోకరు తలోకవిధంగా చెప్పుకొచ్చేస్తున్నారు హుషారుగా.

ఎంతో ఉత్సాహంతో అందరం మాట్లాడుకుంటూంటే ఒకాయనమాత్రం మౌనంగా ఉండిపోయారు. 'ఏమండోయ్! మీరేమిటి మౌనంగా ఉన్నారు. కొంపదీసి మీకు యిష్టం లేదేమిటి? ఏం మాట్లాడరేం' అనడిగారు యింకొకరు.

'అబ్బే, అదేంకాదు' అంటూ నవ్వుతూ అందరివైపూ చూసి ఉపోద్ఘాతంగా చిన్న పొడిదగ్గు దగ్గారాయన.

ఏం చెప్పబోతున్నారా? ఎక్కడ అడ్డుపుల్ల వేస్తారా! అన్న భయంతో, అందరూ ప్రశ్నార్థకంగా ముఖాలు పెట్టి ఆయనవైపు చూశారు.

'కొత్త ప్రదేశాలు చూడడం యిష్టంలేని వాళ్ళుంటారుటండీ. అందరకూ వెళ్దామంటే నేనుమాత్రం కాదంటానా? ('అమ్మయ్య' అనుకుని గాలి పీల్చుకున్నారు ఆడవాళ్ళు) అంటూ మొదలుపెట్టి 'ప్రయాణం అంటే ఏమిటి? ఒక్క కొత్త ప్రదేశానికి వెళ్తున్నామూ అంటే అక్కడ మనకు తెలిసిన వారెవరూ ఉండరు. అలాంటి ముక్కూ ముఖం ఎరగని చోట్లకు పసిపిల్లలతో సహా వెళ్తున్నాం. ఏ పిల్లలకో హఠాత్తుగా ఏదైనా ముంచుకు వచ్చిందనుకోండి. ఆ క్రొత్త ప్రదేశాల్లో, సరియైన సమయానికి డాక్టరు సహాయం అందకపోతే?

సరే యివి యిలా ఉంచుదాం. అదేం భయం లేదు; హోటళ్లున్నాయి; డాక్టర్లూ దొరుకుతారు అనొచ్చు.

శలవులనేసరికి ఎక్కడెక్కడి వాళ్ళు రైళ్లలోనే ఉంటారు. కూర్చోడాన్కి కూడ స్థలం దొరకదు. పిల్లలతో కొందరు, గర్భిణీతో మరికొందరు ప్రయాణం సాగించడమంటే మాటలే. పైగా రద్దీలో ప్రయాణం చెయ్యడం ఒక్కటే కాదు. అన్నీ తిరిగి చూడటం అంటే గర్భిణీ స్త్రీలకు ఎంత ప్రమాదమో తెలుసా?

ఇంక హోటళ్లంటే అందరం తలోక గది తీసుకుని ఉండాలిగా. రెండు పూటలూ భోజనాలు కాఫీలు, టిఫిన్లు వీటన్నిటికీ ఎంతవుతుందో ఆలోచించారా? క్రొత్త చోట ఒకటికి రెండింతలు వసూలు చేస్తారు ప్రతిదానికీ. అన్నీ లెక్కలుకట్టి, సగటున ఒక్కొక్కరికీ ఎంతవుతుందో చూడండి. ఎంత డబ్బు జేబులో ఉండాలో తెలుసుకోవటం మంచిది గదా...నా యిదేం లేదు సుమా, ఎంతవుతుందో తెలుసుకోవచ్చని చెప్తున్నానంతే. నేనెప్పుడూ రెడీయే.

అందరి బుర్రలూ ఒక్కసారి ఆయన మాటల వెంట పరుగులెత్తాయి. చిలవలూ పలవలూ తగిలించి గోరంతలు కొండంతలు చేసి చెప్తోన్న ఆయన మాటలతో, అంత వరకూ కుతూహలంగా కబుర్లు చెప్పే వాళ్ళు, సగం పైగా నీరసించి పోయారు.

నిజమే. ఆ మహానుభావుని మాటా అబద్ధంకాదు. ధరలు మండిపోతున్న యీ రోజుల్లో, కాలు బయట పెట్టామూ అంటె బోలెడు డబ్బు ఖర్చవక మానదు. అలా అని డబ్బుతో లంకె పెట్టుకుంటే మన జీవితంలో మనం ఏవీ చూడలేము, చేయనూలేము.

పిల్లల స్కూళ్లకు దసరాలకు, క్రిష్టమస్‌కు, వేసవికి శలవులిస్తూంటారు. శలవులనే సరికి, ప్రతి విద్యార్థికి యీ శలవుల్లో ఎక్కడకు వెళ్లాలి? ఏం చెయ్యాలి? ఎలా గడపాలి? అన్న కోరికలు తలెత్తకమానవు. స్కూళ్లు తెరవగానే శలవులు ఎలా గడిపారు? అని వ్యాసం వ్రాయమని అడుగుతారు ఉపాధ్యాయులు. అన్నీ చూసిన విద్యార్థి ఆనందంగా వ్రాస్తూంటే. ఏవీ చూడని విద్యార్థి నిరుత్సాహంతో వ్రాస్తాడు. శలవులలో ప్రాముఖ్యమైన ప్రదేశాలు పిల్లలకు చూపించడం తల్లిదండ్రుల కర్తవ్యం. ఈ విజ్ఞాన యాత్రలవల్ల పిల్లలలో ధైర్యోత్సాహాలు కల్గుతాయి. తెలివితేటలు అధికమవుతాయి.

మనదేశంలో ఎన్నో ముఖ్య ప్రదేశాలున్నాయి. ప్రశిద్ధికెక్కిన కట్టడాలు, పుణ్యక్షేత్రాలు, శిల్పాలు, ఒకనాటి ఔన్నత్యానికి సాక్షులుగా నిలబడ్డ శిధిలమైన కోటలు, ప్రాజెక్టులు అనేకమైనవి ఉన్నాయి.

అన్నిటినీ చూసే అవకాశం అందరికీ లభించకపోవచ్చు. కాని జన్మ ఎత్తినందుకు గాను, అవకాశమున్నంతవరకు, వదలకుండా కొన్నిటినైనా మనం చూసితీరాలి.

పూర్వపు రోజుల్లో ఉద్యోగాలు, ట్రాన్స్‌ఫర్ల గొడవ అందరికీ ఉండేదికాదు. ఒకేచోట స్థిరంగా ఉండిపోయేవారు. ఆ రోజుల్లో ప్రయాణ సౌకర్యాలుకూడ ఉండేవి కావు. యాత్రలకు వెళ్ళినవారు తిరిగి చేరుకుంటారో లేదో కూడ నమ్మకం ఉండేది కాదు. అందువల్ల వృద్ధాప్యంలో అడుగు పెట్టాక బయలుదేరి యాత్రల పేరుతో అన్నిటినీ సేవించి వచ్చేవారు.

కాని యిప్పుడలా కాదు. రోజులు మారాయి. ఉద్యోగాలరీత్యా అనేకమంది పలు ప్రాంతాలు తిరగాల్సి వస్తోంది. ఇలా తిరిగే వారు అవకాశాలను విడిచిపెట్టకూడదు. ట్రాన్స్‌ఫరైనప్పుడల్లా ఆ ఊరిలో విశేషాలనేకాక, ఆ చుట్టుప్రక్కల ఉన్న ముఖ్య

ప్రదేశాలన్నీ కూడ చూసివేయాలి. ఇందువల్ల శ్రమ, ధనముకూడ కలిసివస్తాయి.

అన్నీ చూడవలెననే ఉత్సాహం ఒక్క స్త్రీలకు ఉంటే సరిపోదు. పురుషుడికి ఉన్ననాడే ఆ కోరిక నెరవేరుతుంది. ప్రతి ఒక్కరు ఏటా కొన్ని ప్రదేశాలు చూడాలి అన్న నియమం పెట్టుకోవాలి. ప్రతి పురుషుడు, తాము చూడడమేకాక, తమ భార్యా బిడ్డలకు కూడ చూపించేలా ఉండాలి. ఈ విషయంలో మా మా మగార్ని అభినందించకుండా ఉండలేను నేను. ఆయన చూడని ప్రదేశమంటూ లేదు. తను చూడటమేకాక, తను చూసినవన్నీ మా అత్తగారికికూడ చూపించవలెననే ఉద్దేశ్యం ఆయనది. అలాగే చూపించారు, ఆఖరిది 'తాజ్‌మహల్' చూపిస్తూ ఆవిడతో ఆయన అన్నారు. 'మిగిలిపోయిన ఈ ఒక్కటి కూడ చూపించలేనేమో అనుకున్నాను. కాని చూపించగలిగాను. భర్తగా నా బాధ్యత చాలా వరకూ నెరవేరిందనే తృప్తి మిగిలింది' అన్నారు. అంతవరకూ చాలు. ప్రతిభార్య భర్తనుంచి అంతకంటె ఎక్కువ యింకేమీ ఆశించదు.

ఇలా ఎంతమంది మగవారు తమ భార్యలకు చూపిస్తున్నారు? అన్న ప్రశ్న వేసుకుంటే చాలా తక్కువమందేమో ననిపిస్తుంది. ఏ కేంపులకు వెళ్ళినప్పుడో, స్నేహితులతోటో మగవారు, ట్రాన్స్‌ఫరైన క్రొత్తలోనే ఆ చుట్టుప్రక్కల ప్రదేశాలన్నీ చూసేస్తారు. ఇంక పిల్లలతోటీ, వాళ్ళ స్కూళ్ళతోటీ, ఎప్పుడుబడితే అప్పుడువెళ్ళి చూసేయడానికి స్త్రీలకు అవకాశం ఉండదు. ఆ అవకాశం దొరికినప్పుడైనా, 'ఆ. ఏం చూస్తావు లెద్దూ. ఈ పిల్లల బాదరబందీతో వెళ్ళినా, సుఖం ఉండదు, ఏమీ ఉండదు' అంటూ నిరుత్సాహపరుస్తారు కొందరు. అంతగా ఆమె మొండిపట్టు పట్టినట్లయితే, 'ఈసారి కాదులే. ఇంకోసారి తప్పక చూపిస్తాగా ... ప్రయాణమంటే మాటలా? పిల్లాజెల్లాతో ఎంత జాగ్రత్తగా ఖర్చుపెట్టినా, అధమపక్షం ... ఇంతైనా కావాలా? ఈ డబ్బుపెడితే పిల్లలకేబట్టలో, నీకో మంచిచీరో వస్తాయి' అని మరపింపజూస్తారు మరికొందరు. అంతగాలేకపోతే, 'ఆఁ అవన్నీ నేను చూసివచ్చేనుగా. రాళ్ళు రప్పలుతప్ప ఏమున్నాయక్కడ. చెప్పడానికేం? పైకి అలా చెప్తారంతే. ఏం బాగుండలేదు' అంటూ చూపించకుండా ఉండటాన్కి తప్పుకోజూస్తారు ఇంకొందరు.

అంతదాకా ఎందుకు? నాలుగుప్రదేశాలు చూపించడంమాట భగవంతుడికి ఎరుక. ఉన్న ఊళ్ళో ఉండే విశేషాలు చూపించని పుణ్యాత్ములుకూడ ఉంటారు కొందరు. 'ఇక్కడేగా ఉన్నాం, మనమూ ఎక్కడికి పోము, ఊరు ఎక్కడికి పోదు, నెమ్మదిమీద స్థిమితంగా చూడొచ్చులే' అంటూనే చూపించకుండా గడిపేస్తూంటారు ఎంతో మంది.

—దూరంగా ఉన్న ప్రదేశాలకెళ్ళి చూడాలీ అంటే అందరికీ అంత అవకాశం ఉండదు. ముఖ్యంగా ధనము, శ్రమకూడ కలిసిరావాలి. కనుక బదిలీ అయినప్పుడన్నా, తమ చుట్టుప్రక్కలున్న ముఖ్య ప్రదేశాలన్నీ, చూసేస్తూంటే మరీ అంత ఎక్కువఖర్చు అవదు. అన్నీ చూసినట్లూ అవుతుంది.

ఎంతసేపూ, కడుపే కైలాసం; ఇల్లే స్వర్గం అని పడిఉండే గృహిణులకోసమే పుణ్యక్షేత్రాలు, మ్రొక్కులు ఏర్పడ్డాయా? అనిపిస్తూంటుంది ఒకోసారి. ఊళ్ళు చూపించడానికి అయితే లొంగని మగవాళ్ళు కొందరు, మొక్కులు చెల్లించుకోడానికి అయితే తప్పనిసరి అయి తీసుకెళ్తారు. వాటిపుణ్యమా అనైనా ఇల్లుకదిలే యోగం పడుతుంది కొందరు స్త్రీలకు.

ఏ ఆదివారాలో లేక, శలవురోజుల్లోనో, మధ్యమధ్య యిలాంటి ప్రోగ్రాములు వేసుకుంటూండాలి. కుటుంబమంతా కలసిగాని లేక దగ్గరిమిత్రుల కుటుంబాలు రెండు మూడు కలిసిగాని వెళ్ళి ఉల్లాసంగా గడిపిరావాలి. ఇందువల్ల మనదేశ ప్రాముఖ్యత, ముఖ్యప్రదేశాలు తెలుసుకునే అవకాశమేకాక; సంసార జంజాటాలలో మునిగి కుడితిలోపడ్డ ఎలకల్లా కొట్టుకునే గృహిణులకు, ఆఫీసులో ఫైళ్ళలో మునిగే మగవారికి. చదువుల్లో నిమగ్నులయ్యుండే విద్యార్థులకు అందరికీకూడ విజ్ఞాన, వినోదాలేకాక, కొంతవిశ్రాంతి కూడ కలిగిస్తాయి.

ఎంతసేపూ కూపస్థ మండూకాలలా మనయిల్లు, మన ఊరేకాక దేశంలోని విశేషాలు, —ఇతరప్రదేశాలు, అచటిమనుష్యులు, వారి ఆచారవ్యవహారాలు, కట్టు, బొట్టు, తీరు ఎన్నోవిషయాలు తెలుసుకోగల్గుతాం.

కట్టూ బొట్టూ అనేసరికి నాకొక సంగతి జ్ఞాపకం వస్తూంటుంది. ఒక వేసవిలో, హిల్ స్టేషను ముస్సోరీ వెళ్ళి హోటలులో ఉన్నాం. అక్కడే ఎవరో రష్యన్స్ కూడ ఉన్నారు. అందులో ఒక యువతి ఎంతో కుతూహలంగా నా వైపు చూస్తూండేది. ఆ వేళ ఏదో ఉత్తరం వ్రాసుకుంటూ కూర్చుని ఉన్నాను, హఠాత్తుగా ఆ యువతి నా దగ్గర కొచ్చింది. నా చీర వైపు చూపిస్తూ, చీర కుచ్చిళ్ళు లాగినంత పని చేసి, వాళ్ళ భాషలో ఏదో చెప్పసాగింది. నాకు అర్థంకాలేదు. చటుక్కున తట్టింది. మన చీర కట్టు గురించి అడుగుతుందేమో నని, వెంటనే కట్టే విధం నేర్పించాను. ఆ అమ్మాయి ముఖం ఎంతో తృప్తితో వెలిగింది. తన సంతోషాన్ని తెలియపరుస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

—ఇలా ఎంతో మంది క్రొత్తవాళ్ళతో పరిచయాలు కూడ ఆ వినోద యాత్రల వల్ల కల్గుతాయి.

పూర్వపు రోజుల్లో యాత్రల పేరుతో, ఒక డబ్బాలోనో, దేనిలోనో డబ్బు వేస్తూ ప్రోగుచేసుకు ఉంచుకునేవారట. అలాగే నెల నెలా కొంతడబ్బు, క్రొత్త ప్రదేశాలు చూడటానికంటూ వెనకేస్తే, సుఖంగా అన్నీ చూసిరావడాన్కి వీలవుతుంది.

ఆడవాళ్ళతో ప్రయాణం అనేసరికి నూటికి తొంభైతొమ్మిది మంది మగవారు వెనుదీస్తూంటారు. దీనికి కారణం మన స్త్రీలే, ఆ లోపం మనలోనే ఉంది. రెండు రోజుల ప్రయాణం అనేసరికి రెండు పెట్టెల బట్టలతో తయారవుతాం. మనకున్న చీరలన్నీ, ఆ రెండు రోజుల్లోనే కట్టుకు ప్రదర్శించేయాలని చూస్తాం. ఎంత తగ్గిద్దామని చూసినా, అన్నీ అత్యవసరమైన వస్తువుల్లానే మన కంటికి కనిపిస్తాయి.

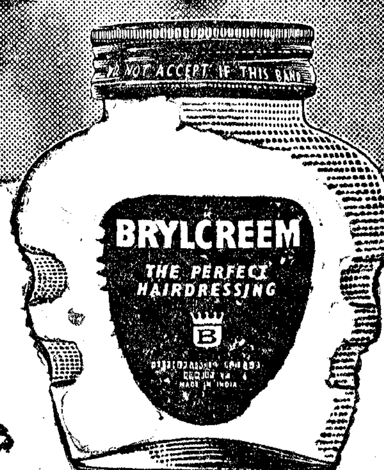
ఈ రోజుల్లో ఎన్నో సౌకర్యాలతో హోటళ్ళు వెలిశాయి. పూర్వపురోజుల్లోలా వంటపాత్రలతోసహా పట్టుకెళ్ళాల్సిన రోజులు కావివి. రెండుజతల బట్టలతో ఎంత దూరప్రయాణమైన చేసిరావచ్చు. తక్కువ సామానుతో, తేలికలో ప్రయాణం చెయ్యడం మన స్త్రీలు అలవర్చుకుంటే మగవారూ వెనుదీయరు. మనమూ అన్ని ప్రదేశాలు చూసిరావచ్చు.

మీ జుత్తును ఆరోగ్యంగా నిగనిగ లాడేలాగు వుంచుతుంది

బ్రిల్‌క్రీమ్

(సర్వోత్తమ హేర్-డ్రెస్సింగ్)

కేవలం బ్రిల్‌క్రీమ్ మాత్రమే

- చక్కగా జుత్తు దువ్వుకొనడానికి సాయపడుతుంది. జుత్తు జిడ్డు కాదు. చెదరి పోదు.
- చాలా పొదుపు అయినది. ఒక్కసారి రాస్తే చాలు రోజంతా జుత్తు రేగదు.
- దీనిలో చేర్చిన అద్వితీయమైన మిశ్రమము మాడును పోషించి, జుత్తును బాగా పెంచుతుంది.
- మీ జుత్తు యొక్క సహజ రంగును బయలు పరచును.

మీరు కూడా బ్రిల్‌క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా లక్షలాది మంది సొగసుకారులు ఉపయోగించేది.

వారఫలం

2-6-1967 శుక్రవారం మొదలు

8-6-1967 గురువారం వరకు.

మేషం: లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం వచ్చే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వారంమధ్యలో అనుకూలత లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్సుకొంటారు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు వారాంతంలో బాగా ఉంటాయి. పాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధికవ్యయం జరుగుతుంది. బంధుమిత్రులను కల్సుకొంటారు.

వృషభం: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వారం ప్రారంభంలో లాభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

మిథునం: వ్యాపారంలో ప్రయోజనంగల వ్యక్తులను కల్సుకొంటారు. వారంమధ్యలో ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో అధికారుల ఆదరాభిమానాలను పొందగలరు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలించగలవు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి.

కర్కాటకం: ఇదివరకు మీకు ఆందోళన కలిగించిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో ఖ్యాతి లభించగలదు. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

సింహం: కొన్నివ్యవహారాల్లో మీ తాలూకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. వ్యాపారంలో ప్రయోజనంలేని శ్రమకు గురి కాగలరు. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. వృత్తిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. నూతన విషయాలను తెల్సుకొంటారు.

కన్య: ఫలితం మాట యెలాగ ఉన్నా, ప్రయత్నించిన ప్రతిపనీ సులువుగా నెరవేరుతుంది. వారం మధ్యలో అన్నివ్యవహారాల్లోను చికాకులు యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ఉద్యోగంలో అపోహలకు గురి కాగలరు. సాహిత్యకళారంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

తుల: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీరు అనుకొనేది ఒకటి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. సమయానికి యేదో ఒకవిధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. వృత్తిలో కొత్తవారి పోటీని యెదుర్కోవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంచలనం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. విలాసవస్తువులు కొంటారు.

వృశ్చికం: ఇప్పుడు మీరు జరిపే వ్యవహారాలవల్ల మున్ముందు కూడా తగిన ఉపయోగం ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. పాటివారితో మాట పట్టింపులు తగవు. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్సుకొంటారు. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

ధనుస్సు. సామాన్యమైన పనులకు కూడా విశేషమైన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది. వృత్తిలో శ్రమ మీద స్వల్పాభివృద్ధిని సాధించగలరు. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలకు అనుకోని మార్పులు వస్తాయి. బంధువులకు సహాయంచేస్తారు.

మకరం: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంతవరకు లాభించగలవు. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలకు లొంగిపోవడం తగదు. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు. పాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

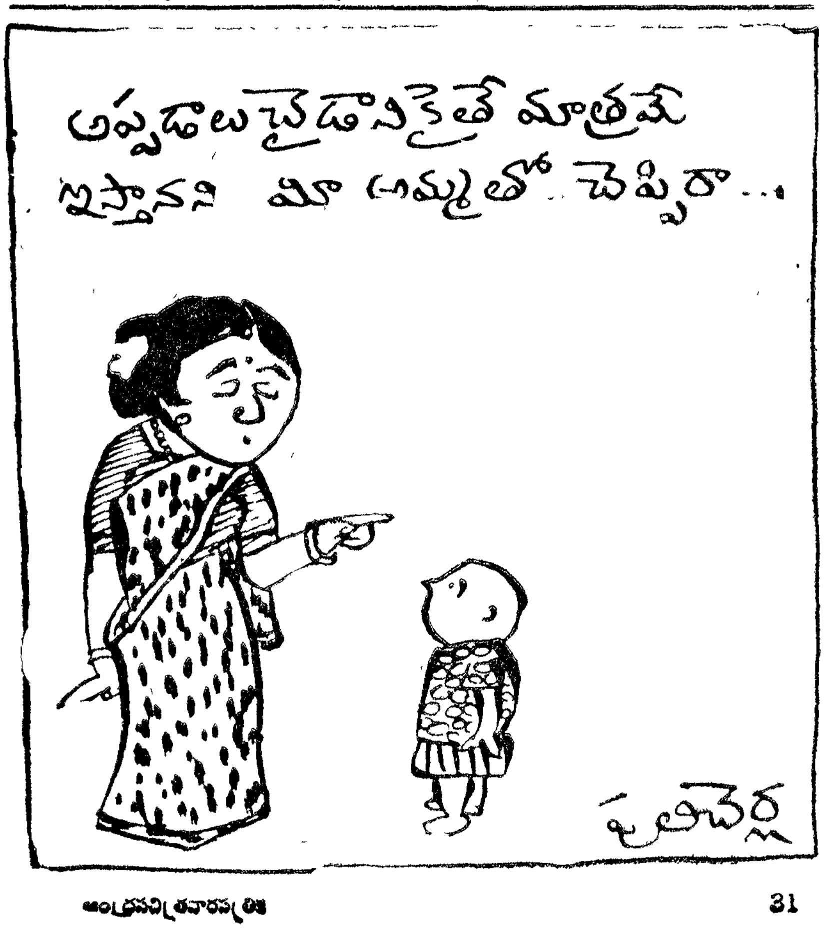
కుంభం: మీకు యిష్టం లేకపోయినా, యితరుల వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసికోవలసి వస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఉద్యోగంలో మెప్పుకురాని కార్యభారాన్ని వహిస్తారు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం: ఇదివరకు మీ కార్యక్రమాల్లో యేర్పడిన అవరోధాలు తొలగిపోతాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వారాంతంలో లాభించగలవు. వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. నూతన విషయాలను తెల్సుకొంటారు.

—మహేష్

హోరున గాలి విదిలించి కొడుతోంది.

సముద్రంలో ఏదో 'గుండం' పడిందట. తీరప్రాంతాలన్నీ గాలివానగుర్తికావొచ్చాననీ చెప్పింది సారధి ట్రాన్సిస్టర్.

కాలేజీ హాస్టల్లో తన రూములో కిటికి కెదురుగా కూచొని విసుగ్గా బయటకు చూస్తున్నాడు సారధి. ఆకాశమంతా బాగా మబ్బులు క్రమ్ముకొచ్చి, అంతా చీకటిగా అయిపోయింది.

కొద్ది సేపట్లో కుంభవృష్టి కురిసేట్లు కనిపిస్తోంది.

'ఛ! ఛ! వెధవ...వెదర్!' అన్నాడు సారధి చిరాగ్గా.

ప్రక్కనే మరో మంచం మీద పడుకొన్న ఈశ్వరరావుకి కోపం వచ్చిందా మాటకి. ఆ మాట అన్నది ఇంకొకళ్లెవరయినా అయితే ఏం చేసినా చేసేవాడు. కాని సారధవటం మూలాన ఏమీ చేయలేకపోయాడు. నిండా దుప్పటి కప్పుకొంటూ '...నాకు...ఇలా వుంటేనే చాలా బాగా వుంటుంది' అన్నాడు స్వగతంగా.

'ఏడ్చావ్ !' అందామనుకొని మౌనంగా వూరుకొండిపోయాడు సారధి. ఈశ్వర్రావు తనకి బాగా తెలుసు. తనేది మాట్లాడినా ఖచ్చితంగా దానిని వ్యతిరేకిస్తాడు వాడు. 'మనవున్నది ఇండియాలో' అని సారధంటే 'కాదు' అని ఖచ్చితంగా చెప్పేసి, పైగా ఋజూ చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అంచేత వాడంటే సారధి క్కోపం. కానీ అంచేతే వాడంటే ఇష్టం కూడా. ఎందుకంటే ప్రస్తుతం వాడు తనని వ్యతిరేకించే విషయాలన్నీ తనకీ ఒహప్పుడు ఇష్టవే! ఉదాహరణకి ఇలాంటి వెదరంటే తనకెంతో ఇష్టవని తనే బోలెడుసార్లు చంద్రికతో అన్నాడు. నిజవేనంది చంద్రిక. తనకీ ఉల్లాసంగా ఎంతో బావుంటుందట.

భోజనానికి మెస్ గంట మ్రోగింది.

ఇద్దరూ లేచి డైనింగ్ హాల్ వేపు నడిచేరు.

'శ్రీ శ్రీ శ్రీ వంటాధి వంట, వంట మార్తాండ, వంటఅయ్యరు ప్రవేశం హో!' అంటూ కంచాలు మ్రోగించేరు కుర్రాళ్లు. వంట అయ్యరు నవ్వుతూ కూరల గుత్తి చేతో పట్టుకొని లోనికి ప్రవేశించాడు.

ఆహా! అయ్యరు నడుస్తోంటే ట్విస్టు

చేసినట్లుంటుందిరా!' అన్నాడు ఈశ్వరరావు.

అందరూ ఘొల్లున నవ్వేసి, రాకన్‌రోల్ మ్యూజిక్ కొట్టటం మొదలెట్టేరు. అయ్యరు మొఖం చిట్లించుకొని లోనికి వెళ్ళిపోయేడు.

భోజనం ముగించి రూముకి చేరుకున్నారు ఇద్దరూ.

గాలికి తోడు ఇప్పుడు వర్షం కూడా మొదలయింది.

వర్షం చూడగానే ఉసూరుమంటూ కుర్చీలో కూలబడిపోయాడు సారధి.

ఈశ్వర్రావు తన మంచంమీద పడుకొని శకుంతల వ్రాసిన ఉత్తరం ఇరవయ్యోసారి చదువుకొంటున్నాడు. సారధికి బోలెడుసార్లు చెప్పాడతను శకుంతలని తను గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాట్ట! అయితే వాళ్ళు గొప్ప వాళ్ళట. వాళ్ళనాన్నకి బీదాళ్ళంటే అసహ్యంట. అయినా భయపడాల్సినపని లేదన్నాడు ఈశ్వర్రావు. ఆ అమ్మాయి తనని తప్పితే మరొకర్ని చేసుకోనని వట్టేసి చెప్పిందట. తనూ శకుంతలా పరస్పరం చూసుకోకుండా ఓ వారంరోజులు కూడా ఉండలేరుట. అంచేత కాబోలు వాడు ప్రతి శనివారం వాళ్ళూరు చెక్కేసి సోమవారం వస్తూంటాడు. అయినాగాని కాలేజీలో ప్రతికుర్రాడికీ తలొక్క హీరోయినుండటం పరిపాటి. ప్రేమభాగోతం నడపని (ఫెయిలో పాస్సో ఏదోటి) కుర్రాళ్ళు చాలాతక్కువ.

గాలి అతితీవ్రంగా వీచింది. హాస్టలు కెదురుగావున్న నేరేడుచెట్టు ఫెళఫెళ మంటూ కూలిపోయింది. దానివ్రేళ్ళు భయంకరంగా పైకిలేచి నుంచున్నాయి.

'ఛీ! ఈ దరిద్రపువాన ఇక తగ్గేట్లు లేదు. చంద్రిక పాపం తనకోసం ఎదురు చూస్తూంటుంది. నాలుగురోజుల్నించీ చెబుతోంది. ఈ ఆదివారం ఇద్దరూ కొత్తగా రిలీజయే ఇంగ్లీషు పిక్చరుకి పోదామని. బోలెడు డిజప్పాయింట్‌మెంట్. చంద్రికతో పిక్చరు చూడాలంటే తనకి ఎంతో ఇష్టం. అలాంటి పిల్ల తన ప్రక్కనున్నందుకు అందరూ తనని ఈర్ష్యగా చూస్తూంటే తనకి చచ్చేంత సంతోషం. ఎవరెలా ఏడ్చినా తమిద్దరినీ చూచి సరస్వతి ఏడిచెయ్యాలని తనకెంతగానో అభిలాష. అసలు తను చంద్రికతో పరిచయం పెంచుకొన్నదే అందుకోసం. అంతేగాని సరస్వతికంటె చంద్రిక అందగత్తేనీ కాదు. అంత అందం లేదు కూడానూ.

'ఒరేయ్! శకుంతల ఎవరికీ తెలీకుండా రిజిష్టర్ మారేజి చేసుకొందామని వ్రాసిందిరా!

కాని ఏలాగ్గురూ? ఆ కోపంతో ఆ అమ్మాయిని వాళ్ళనాన్న బయటిగ్గెంటేస్తే...ఇక నేను చదువు మానేసి ఉద్యోగంకోసం వెదకాలి......ఏం చెయ్యాల్రా?' అడిగాడు ఈశ్వర్రావు.

అతని చేతిలోని ఉత్తరం వారం రోజుల క్రితం వచ్చిందతనికి. రోజూ ఇదే ప్రశ్న సారధి నడుగుతున్నాడు.

'అంత తొందరేమోయ్ ఆ పిల్లకి! చదువయ్యేవరకూ ఆగమను!' అని జవాబిస్తూనే వున్నాడు సారధి. కాని ఇప్పుడు సారధి జవాబిచ్చే స్థితిలోలేడు. చిరాగ్గా ఈశ్వర్రావు వంక చూశాడు.

అయితే ఈశ్వర్రావి లోకంలో లేడు. మళ్ళీవుత్తరం చదువుకోడం మొదలెట్టేడు మొదట్నుంచీ!

టెన్నిస్‌కోర్ట్ చుట్టూ తావుండే తడికలన్నీ గాలిపటాల్లా ఎగురుతున్నయి పైన. కాంటీన్‌మీద రేకులుకూడా కాగితాల్లాగా రెపరెప కొట్టుకొంటున్నాయి గాలికి. ఈ కాలేజీ కమిటీవాళ్ళు డబ్బంతా అలా తినెయ్యకపోతే మంచి కాంటీను కట్టించ గూడదూ? బాయిస్‌కి గర్ల్సుకీ అందరికీ టిఫిన్ తీసుకోడానికి వకటే రూమ్. మొదటగా పి.యు.సి. చదువుతోన్నపుడు తనకి సరస్వతి కాంటీన్‌లో నేకదా కలిసింది!

సరస్వతి మామయ్య కూతురు. తన ఈడుదే! అయితే సరస్వతంటే ఎంచేతో అయిష్టం తనకి. ఎంచేతో తనకే తెలీదు. సరస్వతికి బోలెడహంకారం అని సారధభిప్రాయం. సరస్వతిగ్గూడా సారధంటే వళ్ళుమంట. ఎంచేతో ఆ అమ్మాయికీ తెలీదు. ఇద్దరూ అలా వుంటానికి ఒక్కటే కారణం వూహించాల్సొస్తూంది. సారధి చిన్నప్పుడు అతని మావయ్యవాళ్ళు గూడా సారధింట్లోనే ఓ రెండేళ్ళపాటు ఉన్నారు. సారధీ, అతనికంటె ఓ సంవత్సరం చిన్నదయినా, సరస్వతీ యిద్దరూ సూరయ్య బళ్ళో నాలుగోక్లాసు చదువుతూండేవారు.

ఇంట్లో అందరూ వాళ్ళిద్దరినీ 'మొగుడూ పెళ్ళాం' అని గేలి చేస్తూంటే అనోలా ఉండేది సారధికి. ఇంతవరకూ ఫరవాలేదు. కాని ఓ రోజు ఈ సంగతి సారధి కోసం వచ్చిన అతని క్లాసు కుర్రాడొకాతను వినేసి స్కూలంతా చెప్పిపారేశాడు. అంతే! దాంతో మర్నాడు సారధీ, సరస్వతీ బడికెళ్ళేసరికి కుర్రాళ్ళందరూ 'మొగుడు పెళ్ళాం' అంటూ కేకలేసేశారు. ఆ వేళనుంచే ఇద్దరూ కలసి బడికెళ్ళడం మానేశారు. కొన్ని రోజులకి ఇద్దరూ మరొకరు చూస్తుండగా మాట్లాడ్డమే మానేశారు. ఇంకొన్ని రోజులకి అసలు మాట్లాడ్డమే మానేశారు. అసలు సరస్వతంటేనే ఓ విధమయిన వ్యతిరేకభావం ఏర్పడిపోయిందతనిలో. 'పాడు సరస్వతి మూలానే కదా' తననందరూ ఆటలు పట్టిస్తున్నారు అని ఉడికిపోయేవాడు తను. 'పాడు సారధి' మూలానే కదా తననందరూ 'పెళ్ళాం' అని అసహ్యంగా పిలుస్తున్నారు' అని మండి పడేది సరస్వతి. లేత వయసులోని ఆ ఊహలు పెద్దయేసరికి పట్టుదలలుగా మారినయి.

ఇద్దరూ ఫస్ట్‌ఫారం చదువుతోండగా సారధి వాళ్ళ నాన్నకి ఓ పల్లెటూరికి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది. సరస్వతినుంచీ దూరమవుతోన్నందుకు ఎంతో సంతోషించాడు సారధి. 'హాయ్! ఎంచక్కా! ఇక బళ్ళో నన్నెవరూ ఏమీ అనరు' అనుకొని మురిసిపోయింది సరస్వతి. తిరిగి వాళ్ళు కలుసుకోడం సారధి వాళ్ళ మావయ్యగారి వూళ్ళో కాలేజీలో జాయినయినప్పుడే. ఈలోపల ఒకాటి రెండు ఏవో పెళ్ళిళ్ళ సందర్భంలో కలుసుకొన్నారు గానీ, సారధివుంటే సరస్వతీ, ఆమె వుండే చోట సారధి కనిపించేవాళ్ళు కాదు,

పి.యు.సి.లో చేరేప్పుడు తమఇంట్లో వుండి చదువుకొమ్మని మావయ్య బలవంతం చేసేడుగాని సారధి ససేమిరా వప్పుకోలేదు. ఇంకా బలవంతంచేస్తే అస్సలు చదువే మానేసి వెళ్ళిపోతాన్నాడు.

'బ్రతికాంరా నాయినా' అని హాయిగా గాలి పీల్చుకొంది. సరస్వతి అతని నిర్ణయానికి, ముందన్నట్టుగా అతగాడు తమ ఇంట్లో వుండి చదువుకోడానికి వప్పుకొంటాడేమో అని భయపడింది. తన స్నేహితురాళ్ళందరూ అసలే మహాగడుగ్గాయిలు. కాస్త అనుమానం తగిలేచాలు ఏడిపించి ఛంపేస్తూంటారు.

పి.యు.సి.లో మొదటిరోజు సారధిని తన క్లాసులో చూసి మూతి బిగించుకొందామె. సరస్వతినిచూసి ఆమెవెనుక తను కూర్చున్న బెంచీ వదిలేసి మరోమూలకు పోయి కూర్చున్నాడు సారధి. ఆమె ఫలానా అనిగాని, అతను ఫలానా అనిగాని వాళ్ళిద్దరూ తన స్నేహితుల కెవ్వరికీ తెలియనీయలేదు. ఎప్పుడయినా ఏదయినా పన్మీద మావయ్యగారింటి కెళ్ళాల్సొస్తే, వీలయినంతవరకూ సరస్వతి ఇంట్లోలేని సమయంచూసి వెళ్తుండేవాడతను. కాని ఓరోజు తండ్రి ఏదో అర్జెంటు విషయంమీద మావయ్యగారింటికి వెళ్ళమని వ్రాస్తే అర్జంటుగానే వెళ్ళేడు సారధి. ఆ రోజు ఆదివారం. వెళ్ళేసరికి ఇంటిహాల్లో సరస్వతేకాక, ఆమె చెలికత్తెలు ఓ అరడజనుమంది పేకాడుతూ కనిపించేరు. వాళ్ళందరినీచూసి వెనక్కుపోవాలో ముందుకెళ్ళాలో తెలీక అలాగే ఓ నిమిషం బింగు తింటూ నుంచుండి పోయాడు. ఇలాంటి సమయంలో వచ్చినందుకు సరస్వతికి అతన్మీద బోలెడు కోపమొచ్చింది. తన ఫ్రెండ్సందరూ చూసేశారతన్ని 'అతగాడు నీకేవవుతాడు?' 'తెలుసనయినా చెప్పలేదేం?'

'ఏవిటీకథ!' అంటూ లక్ష ప్రశ్నలేసేస్తారు.

'నుంచుని కదలడేం? లోపలికో, బయటికో పోరాదూ?' అనుకొంటూ అతనివంక కొరకొర చూసింది సరస్వతి.

ఇదంతా గమనిస్తున్న సరస్వతి ఫ్రెండ్

మిమిక్రీ

మైథిలి 'మ్యావ్' అంటూ అరచింది. ఉలిక్కిపడ్డాడు సారధి. అందరూ అతన్ని చూసి ఘొల్లున నవ్వేసేరు. సారధికి ఓహ్ కోపం వచ్చేసింది. ఇదంతా సరస్వతే తన్నేడిపించడానికి చేయిస్తూందని నమ్మేసేడు. చివాలున వెనక్కుతిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. అది మొదలు ఆమె నల్లరి పట్టించడానికి అవకాశంకోసరం ఎదురుచూస్తూనేవున్నాడు. చివరికతనికోరిక బి.యెస్సీ ఫస్టియర్‌లో తీరే అవకాశం లభించింది. కాలేజీలో 'కల్చరల్ వీక్' జరుగుతోంది. లలిత సంగీత పోటీల్లో సరస్వతి పేరుందని తెలిసిపోయిందతనికి. తన వెంబడితిరిగే సత్యం, రాధా, శంకరంలతో సహా ప్లాన్‌వేసి, ఆమె స్టేజిఎక్కి పాడటం మొదలెట్టేసరికి తప్పట్లు మొదలెట్టేరు.

'చాల్లే దిగు!' అంటూ ఘొల్లున అరచేశారు, గొడవ ఎక్కువయేసరికి సరస్వతి పాట మధ్యలో ఆపేసి చరచరా క్రిందకి దిగిపోయింది.

ఇంతగొడవ చేసినా 'సరస్వతి చాలా బాగా పాడుతుందే' అనుకొన్నది సారధి ఒక్కడే.

మర్నాడు కెమిస్ట్రీ లాబ్‌లో ఏదో ఎక్స్పెరిమెంట్ చేస్తోంటే అతని దగ్గరికి వచ్చి నిలబడింది సరస్వతి. కాని సారధి చాలాసేపటివరకూ ఆమెని గమనించనే లేదు.

'ఇదిగో! నిన్నే!' అంది కోపంగా.

వెనక్కు తిరిగి ఆమెను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు సారధి.

'ఏం? నిన్నెందుకు మా వాళ్ళతో గొడవ చేయించావు?' అంది తీవ్రంగా.

'ఎందుకా? భలేదానివే! ఎందుకేవిటి నీకు తెలీదా?'

'నాకు తెలీడమేమిటి?' ఆమె పెదిమలు కోపంతో అదురుతున్నాయి.

మొదటిసారిగా ఆమె పెదవుల్లో ఏదో ఆకర్షణ వుందని గ్రహించాడు సారధి.

'సరే ముందు నన్నో ప్రశ్న అడగనీ! ఆ రోజు మా యింటి దగ్గర మా ఫ్రెండ్స్ అందరూ నన్నెందుకు వెక్కిరించారు?'

'హు! నేనేం నీలా కావాలని గొడవ చేయించలేదు...ఆ మైథిలే చేసింది!' కొద్దిగా తగ్గిందామె.

'హల్లో సరూ! ఇక్కడ ఏం ఎక్స్పెరిమెంట్ చేస్తున్నావ్ డియర్!' అంటూ వచ్చారు మైథిలీ, భవానీ ఇద్దరివంకా విచిత్రంగా చూస్తూ.

సారధి బింగారుగా వెనక్కి తిరిగేసరికి 'కాన్సెంట్రేటెడ్ యాసిడ్ బాటిలొహటి బల్లమీదనుంచి క్రిందపడి పగిలిపోయింది. యాసిడ్ అతని కాలిమీద కూడా పడింది.

'అబ్బా!' అన్నాడు సారధి బాధగా.

డిమాన్‌స్ట్రేటరు పరు[illegible] వచ్చాడు.

'వాట్ హాపెన్డ్?'

సరస్వతీ, మైథిలీ భవానీ అక్కడినుంచీ వెళ్ళిపోయారు.

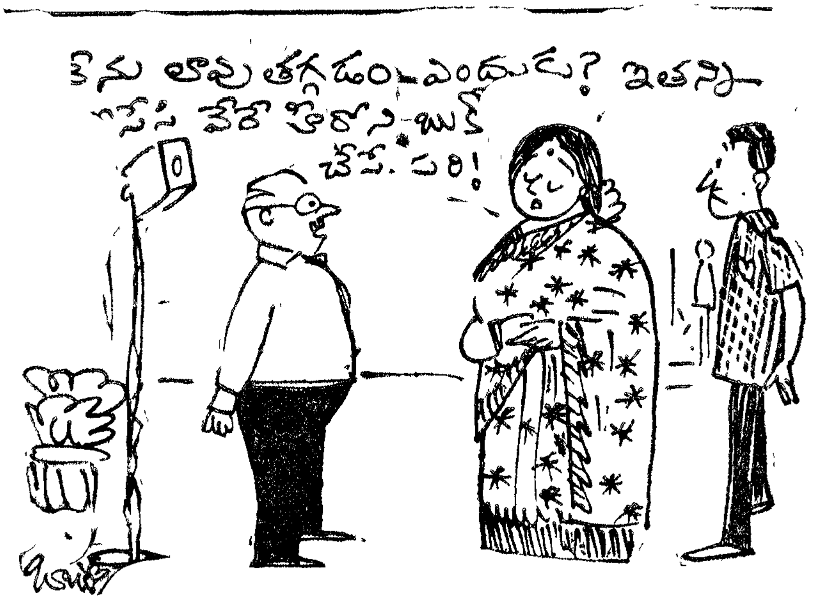
'ఏమీ లేదండీ! బాటిల్ స్లిప్ అయింది!'

ఆ రోజంతా పాపం తన మూలాన్నే అతని మీద యాసిడ్ చిలికిందని బోలెడు బాధ పడింది సరస్వతి.

ఉన్నట్లుండి సారధి ఇంటినుంచి లెటరొచ్చిందతనికి.

'నీకూ, సరస్వతికీ మార్చిలో వివాహం చేద్దామనుకుంటున్నాం. ఎంతో వ్యవధి లేదు కాబట్టి నువ్వో వారంరోజు లిక్కడికి వచ్చి పోవల్సింది' అంటూ వ్రాశాడతని తండ్రి.

ఇది చదవగానే సారధికి వళ్ళు మండిపోయింది. 'ఛీ! ఆ సరస్వతో తనకు పెళ్ళా! దానికంత అహంకారం వుంది. ఎందుకు చేసుకోవాలి?' అనుకొన్నాడు. ఇదీ, ఇంకా బోలెడు తననుకొన్నదీ కలిపి తండ్రికి ఉత్తరం వ్రాశాడు.

రోజంతా హాయిగా, తాజాగా ఉండుటకు...
పాండ్స్
డ్రీమ్‌ఫ్లవర్
టాల్క్
పాండ్స్ డ్రీమ్‌ఫ్లవర్ టాల్క్‌ను కుటుంబములో చిన్నా పెద్దా అందరూ రాసుకోవచ్చును. హాయి నిచ్చే, పేదదేర్చే యీ పౌడరు మెత్తగా ఉంటుంది, ఉపశమనము కలిగిస్తుంది. చెమటను త్వరగా పీలుస్తుంది. ఇది మండే ఎండలలో, ఉక్కబోసే వాతావరణములో వాడుటకు దివ్యముగా ఉంటుంది. పాండ్స్ డ్రీమ్‌ఫ్లవర్ టాల్క్‌ను వాడి తేలికైన పరిమళముతో రోజంతా తాజాగా ఉండండి!
Pond's
Dreamflower talc
Dreamflower talc
అందరికీ అందుబాటైన,
తేలిక పరిమళముగల
టాల్కం పౌడరు
చీస్‌బ్రో-పాండ్స్ ఇన్‌కార్పొరేటెడ్
(పరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎలో స్థాపించబడినది)
శా-3603

అలాంటి ఆలోచన పెట్టుకోవద్దన్నాడు. సారధి తండ్రి చాలా మంచివాడు. కొడుకు మాటకు అమెరికా వెయిడంత గౌరవం ఇస్తాడు. అంచేతే సారధి నిర్ణయం సరస్వతి తండ్రికి తెలియజేశాడు. చివరలో 'ఎక్స్క్యూజ్ మి, ఐ కాన్ట్ హెల్ప్ ది సిట్యుయేషన్' అని చేర్చాడు. ఈ ఉత్తరం చూసి సరస్వతి తండ్రి అదిరిపడ్డాడు.

'పొగరా! అంతపొగరా!' అని మండిపోయాడు.

వర్షం తగ్గిపోయింది. గాలి కూడా తీవ్రత తగ్గించుకొంది. మరి కొద్దిసేపట్లోనే నీరెండ వచ్చేసింది. సారధి సంతోషంతో కెవ్వున అరచేశాడు.

'వరేయ్ ఈశూ!...గాలివాన పోయింది!' ఈశ్వర్రావు మామూలుగానే తన వ్యతిరేకత తెలియజేశాడు.

'ఏం పోలా!...మళ్లీ దంచేస్తుందిప్పుడు వర్షం చూస్తూండు!'

టైము చూసుకొన్నాడు సారధి. మూడవుతోంది. 'ఫరవాలేదు. సినిమాకి టైముందింకా...' అనుకొని బట్టలేసుకొని రోడ్డుమీద కొచ్చేసి రిక్షా ఎక్కాడు.

చంద్రిక తనిక రాడనే అనుకొంటుంది. చంద్రిక భోగం వాళ్ళమ్మాయి. తనతోపాటు సెకండ్ఫారం చదివేప్పుడు, మాణిక్యాలరావు మాస్టారింటికి ట్యూషన్ కొస్తూండేది. ఇద్దరూ ఆయనింటి అరుగుమీద లాంతరు ముందు కూచొని కునికిపాట్లు పడుతూ చదువుతూండేవాళ్ళు. తనకి మరీ నిద్రెక్కువ. ఎక్కువ మాస్టారుగారు తన నెత్తిమీద మొట్టగానే కిసుక్కున నవ్వేది చంద్రిక. తనకా పిల్లని చూస్తే చచ్చేంత కోపం. సెకండ్ఫారం చదువుతూండగానే ఆఖర్లో వాళ్ల నాన్న చనిపోవడంచేత అసలు వూరే వదిలేసి వెళ్ళిపోయారు. ఇన్నేళ్ళకి తను టౌను కొచ్చిన తరువాత తిరిగి కనిపించింది చంద్రిక. తనోరోజు దుర్గామహల్ దగ్గర ఓ సందులోనుంచి పోతూంటే హఠాత్తుగా వర్షం కురవడం మొదలెట్టింది. తను వెంటనే ప్రక్కనున్న ఓ పెంకుటింటి వసారాలోకెళ్లి నుంచున్నాడు. మరో నిమిషంలోనే తలుపు 'ఛడేల్' మని తెరచుకొంది. చంద్రిక నైలాన్ చీరలో బయటికొచ్చింది. తనామెని వెంటనే గుర్తుపట్టేశాడు. బుగ్గమీద అందమయిన ఆ పుట్టుమచ్చే

పెంపెత్రీ

గుర్తు.

'ఏయ్ చంద్రీ! ఇక్కడున్నారా మీరు?' అంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగేడు తను.

మరుక్షణంలోనే తనని గుర్తించేసింది చంద్రిక.

'హరి! నువ్వా! భంపేశావ్ పో! ఎక్కడా? ...ఏం కథా!......పదలోపలికి!' అంటూ లోపలికి నడిచింది.

ఇద్దరూ గతించిన రోజుల గురించి కొద్దిగా మాట్లాడుకొన్నారు.

ఇంతలో మరో అందమయిన అమ్మాయి ఇద్దరికీ కాఫీ తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది.

'ఎవరామె?' అడిగాడు సారధి.

'ఏం? కావాలా?' అంది చంద్రిక నవ్వుతూ. ఆ పిల్లకూడా నవ్వుకొంది.

'ఛ! అసహ్యంగా మాట్లాడకు...' ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు తను.

'ఇందులో అసహ్యమేముంది! ఈ అమ్మాయి అందుకేవుంది. ఇంకా ఆ ప్రక్కగదిలోని బోలెడుమంది అమ్మాయిలుకూడా అందుకే వున్నారు. వీళ్ళందరినీ ఇప్పుడు మా 'మదర్' మెయింటెయిన్ చేస్తోంది...'

'నీ చదువేమయింది?...'

'ఏమవుతుంది? ఇంకా చదువుతూనే వున్నాను కాని స్కూలుకి వెళ్ల బుద్ధి కాదు. అంచేతే యస్సెల్సీ రెండుసార్లు తప్పాను. రాజాకూడా నేనంటే అందుకే కోపం.'

'రాజా ఎవరు?'

'నీకు తెలీదులే! పెద్దపెద్ద యాక్టర్లతో స్నేహమంట. నన్నూ ఎప్పుడో సినిమాల్లో చేర్పించేస్తాన్నాడు...'

తనకి రాజా పద్ధతేం నచ్చలేదు. ఆ కుర్రాడితో చంద్రిక చనువుకూడా నచ్చలేదు. అది మొదలు అప్పుడప్పుడూ చంద్రికను కలుసుకొంటూండేవాడు. కావాలని ఒకాటి రెండుసార్లు సరస్వతి ఇంటిముందు నుంచీ చంద్రికతో నడిచి వెళ్ళాడు. చంద్రికలాంటి అందమయిన అమ్మాయిని తనప్రక్కన చూసి సరస్వతి పొగరణిగిపోయివుంటుంది.

'ఇక్కడే! ఆపెయ్ రిక్షా!'

రిక్షావాడికి డబ్బులిచ్చి ఇంట్లోకి నడిచాడతను. ఓ అమ్మాయి జాకెట్ వేసుకొంటూ బయటికి వచ్చింది.

'ఏం గురూ! నీకా చంద్రికలేదు. రాజా వచ్చి సినిమాల్లో చేర్పిస్తానని మెడ్రాస్ తీసుకుపోయాడు. మీకు చెప్పలేదేంటి?' నవ్వుతూ అడిగింది.

ఆమె ధోరణి, ఆమె చెప్పిన వార్తకన్నా బోలెడసహ్యం అనిపించింది సారధికి.

వెంటనే చివాలున వెనక్కి తిరిగాడు.

వచ్చేస్తుంటే కిటికీలోనుంచి మరో అమ్మాయి పాడుతోంది.

'ఓ బాటసారి! శోకించకాయీ....' తరువాత ఘొల్లున నవ్వులు వినబడినయి.

రూము కొచ్చేసరికి అక్కడి దృశ్యం అతణ్ణి చకితుణ్ణిచేసింది.

ఈశ్వర్రావు ఓ ఉత్తరం చేతో పట్టుకొని విచారంగా కూర్చుని వున్నాడు. చెంపల మీద కన్నీటిచారలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

'ఏయ్! ఏమయిందిరా! కొంపమునిగిపోయినట్టు విచారంగా కూర్చున్నావ్?' అడిగాడు సారధి.

వాడేం మాట్లాడలేదు. మౌనంగా ఉత్తరం సారధి చేతికిచ్చాడు. చదివాడు సారధి.

'అన్నాయ్! ఎలా వ్రాయాలో తెలియడంలేదు. శకుంతలకి ఎవరితోనో మొన్న పెళ్లి అయిపోయింది. పెళ్లికి నేనూ వెళ్ళాను. పీటల మీద ఆమె చెక్కిళ్లపయి కన్నీటి చారలు బహుశా నేనొక్కదాన్నే చూచానుకొంటా — స్పష్టంగా కన్పించినయి. నీగురించి భయపడి అకస్మాత్తుగా, రహస్యంగా వివాహం జరిపించారు వాళ్ళు. నిన్ను ఓదార్చగలిగేంత వయసు నాకులేదు. కాని ఒక్క సంగతి. గతించిన దాన్నిగురించి, ఎప్పుడయినా జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోడం తప్పిస్తే మనం చేయగలిగేదేమీ వుండదు. మీ రూమ్మేటు సారధిగారెలావున్నారు? జవాబు వ్రాయి! నీ చెల్లాయ్ భారతి!

సారధి నిస్పృహాయంగా అతనివంక చూస్తూండిపోయాడు.

తరువాత రెండ్రోజులవరకూ ఈశ్వర్రావు మామూలు మనిషి కాలేక పోయాడు.

ఆ వారమంతా సరస్వతి కాలేజీకి రాక పోవడం గమనించాడు సారధి.

'పోనీ! రాపోతే మధ్యాన్నాకేం? అవ

కూడా అనుకొన్నాడు. ఆ రోజు సారధి ప్రిన్సిపాల్ రూమ్ ప్రక్కనుంచి పోతూంటే లెటర్‌బాక్సు దగ్గర నలుగురు కుర్రాళ్లు గుమిగూడి ఓ ఇన్‌లాండ్ లెటరు పట్టుకొని చదువుతున్నారు.

'ఒరేయ్...సారధి!' అంటూ ఓ కుర్రాడు సారధిని చూపించేసరికి, అందరూ ఆ లెటరు అక్కడే పడేసి వడివడిగా వెళ్లిపోయారు.

సారధి ఆశ్చర్యంగా ఆ లెటరు తీసి చూశాడు అడ్రసు తనదే. ఎవరో విప్పినట్లున్నారు. అందరూ చదువుకొని ఆనందిస్తున్నారు.

'సారధీ! నా విషయంలో ఇంత కఠినంగా వుండి పోతావని నే నెప్పుడూ అనుకోలేదు. నాకు నీమీద ఎటువంటి కోపంలేదు. నేను నిన్ను ప్రేమించినంతగా, బహుశా నన్ను కూడా ప్రేమించుకోలేదు. నువ్వూ నాలానే పట్టుదలకోసం అలా వున్నాననుకొన్నాను. కాని మన వివాహానికి తిరస్కరించావని తెలిసంతర్వాత అనిపించింది. 'నేనంటే నిజంగానే నీకిష్టంలేదేమో'నని నాన్న, నీ మీద కోపంతో మరోపెళ్ళి చేస్తున్నాడు నాకు. అవును బావా! ఇది ఒక రకంగా నాకు రెండో పెళ్ళే. ఇంతకంటే ఇంకేం వ్రాయను. కనీసం ఒక్కసారి నా వివాహం జరిగేలోపల కనబడతావు కదూ! నీ కోసం ఎదురు చూసే......

నీ, సరు!

ఆ రాత్రి సారధికి నిద్ర పట్టలేదు. మనసంతా వికలమయిపోయింది. సరస్వతి నుంచీ ఇటువంటి వాక్యాలకోసమే చూస్తున్నాడు తను. పిచ్చిది! తనకు మాత్రం సరస్వతికంటె ఈ ప్రపంచంలో ఎక్కువ ఏముంది. పాపం! బాగా భయపడిపోయింది. తను కోపంలో అలా వ్రాశాడు గానీ నిజంగా తనని వదులుకొంటాననే అనుకొంది గాబోలు. తెల్లారుజామున కొద్దిగా నిద్ర పట్టింది సారధికి. లేచేప్పటికి టైము పదయిపోయింది. ఈశ్వర్రావు అప్పటికే కాలేజికి వెళ్లిపోయినట్లున్నాడు. త్వరగా తెముల్చుకొని క్లాసువేపు నడిచాడు సారధి. అయితే విద్యార్థు లెవ్వరూ క్లాసుల్లో లేరు. గుంపులు గుంపులుగా నుంచొని ఏదో మాట్లాడుకొంటున్నారు. సారధిని చూడగానే ఈశ్వర్రావు పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

'ఈ సంగతి తెలుసా! మన క్లాసు అమ్మాయి సరస్వతి లేదూ సూసైడ్ చేసుకొందిట. ఇష్టంలేని మారేజ్ అయ్యిబోయాడట వాళ్ళ ఫాదరు. ఓ గంటకి ముహూర్తమనగా ఆత్మహత్య చేసుకొందిట...!'

సారథి అలాగే నుంచుండిపోయాడు. అతని కళ్ళముందు ఏమీ కన్పించటంలేదు. ●

ఫ్లయింగ్ సాసర్స్ లేక

ఎగిరే పళ్లెలు

1908 జూన్ 30 వ తేదీని సైబీరియాలో బాగా ఉత్తరాన ఒక విచిత్రం జరిగింది. సూర్యునికన్న తేజోధికమైన మంట ఆకాశంలో కనబడింది. ఆ కాంతి పుద్ధ అతివేగంగా కిందికి దిగి వెయ్యి పిడుగులు పడ్డ చప్పుడుతో నేలమీద పడిపోయింది. అది పడ్డ చోటుకి 15 మైళ్ల లోపున ఉన్న మహావృక్షాలన్నీ నేల కూలిపోయాయి. వెయ్యికి పైగా జింకలు చచ్చిపోయాయి. మనుష్యులు నివసించే చోటు కాకపోవడం చేత జన నష్టం ఏమీ జరగలేదు.

అది జరిగిన చాలా కాలానికి శాస్త్రజ్ఞులు అక్కడికి వెళ్లి పరిశోధనలు జరిపారు. అప్పటికే అక్కడ పడిన గోతులు చాలావరకు పూడిపోయాయి. అక్కడక్కడ లోహపు ముక్కలు మాత్రం కనిపించాయి. అక్కడ పడిన వస్తువు ఏమై వుంటుందన్న విషయం మీద రక రకాల ఊహాగానాలు బయలుదేరాయి. గ్రహశకలం దారి తప్పి వచ్చి గుద్దుకుందనీ, బ్రహ్మాండమయిన ఉల్క అయివుంటుందనీ, తోకచుక్క కావచ్చుననీ...రక రకాలుగా ఊహించారు. నవగ్రహాలలోనూ నాలుగవది—భూమికీ గురుగ్రహానికీమధ్యది—అయిన కుజగ్రహంలోని తెలివైనజీవులుకొన్ని మన భూమిని చూడడానికి వచ్చిన అంతరిక్షనౌక ఏకారణంచేతనో వశం తప్పి, నేలను గుద్దుకుని, పగిలిపోయి ఉండవచ్చునని కొందరు అన్నారు.

కుజగ్రహంమీద వేలకొద్దీ మైళ్ల పొడవున కాలువలు కనిపించాయని 1877 లో షియాంపరెల్లి అనే ఇటాలియన్ శాస్త్రజ్ఞుడు ప్రకటించాడు. ఆ కుజగ్రహం మీద మన మనుష్యులకన్న తెలివైన జీవులు నివసిస్తున్నాయనీ, వ్యవసాయం నిమిత్తం ఆ జీవులు తవ్విన కాలువలే మనకు కనిపిస్తున్నాయనీ లోవెల్ అనే అమెరికన్ ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుడు సిద్ధాంతీకరించాడు. ఈ విషయంమీద వైజ్ఞానిక లోకంలో పెద్ద కలకలం బయలుదేరింది. కుజగ్రహంమీద తెలివైన జీవులు ఉన్నాయని కొందరూ, ఇది అంతా అభూతకల్పన అని మరి కొందరూ కీచులాడు కున్నారు చాలాకాలం పాటు. కాని, జనసామాన్యంలో మాత్రం ఆ గ్రహంమీద మనుష్యులను మించిన జీవులు ఉన్నాయనే నమ్మకం బాగా వేళ్లూను కుంది. అప్పటినుంచీ ఆ జీవుల శక్తి సామర్థ్యాలను గురించి విపరీత వ్యాఖ్యానాలు బయలుదేరాయి. ఆటం, హైడ్రోజిన్ బాంబు లను వాళ్లు కూరగాయలలాగ దొడ్లో పండిస్తారనీ, అంతరిక్షయానం వారికి కరతలామలకం అయిపోయిందనీ రక రకాల కథలు పుట్టాయి. తాము నివసించే కుజగ్రహం మీద నీరు నానాటికీ హరించిపోతుందనీ, ఇక అక్కడ ఉండడం క్షేమకరం కాదనీ, ఆ కాస్త నీరూ ఉండగానే మరో మంచి గ్రహాన్ని వెతుక్కుని, చెంబూ తపేలా సర్దుకుని, అక్కడికి ఏకంగా మకాం ఎత్తెయ్యడం మంచిదని ఆ తెలివైన జీవులు గ్రహించేశాయిట ఆ ప్రయత్నంలో అవి మన భూమిని కూడా చూచిపోదామని రావడంలో ఆశ్చర్యం ఏమీ లేదు. వాళ్లు ఎక్కి వచ్చిన అంతరిక్ష నౌకలలో ఒకటి ప్రమాదవశాన నేల కూలి ఉండకూడదా?

ఈ కుజగ్రహ వాసుల కథలు నలుగురి నోళ్లల్లోనూ నలుగుతూన్న సమయంలో—1947 లో—ఒక అమెరికన్ వ్యాపారస్థుడు ఆకాశంలో ఒక విచిత్రమైన వస్తువును చూచాడు. అది సూర్యకాంతిలో తళ తళ లాడిపోతూ, ఊహించలేనంత వేగంగా ప్రయాణం చేస్తూ, అంతకంతకు పైపైకి ఎగిరి మాయం అయిపోయింది. ఆకారంలో అది గుండ్రంగా పింగాణీ పళ్లెంలా ఉంది. అందుకనే దానిని 'ఎగిరే పళ్లెం' (ఫ్లయింగ్ సాసర్) అనే పేరుతో వ్యవహరించారు. అది ఎగురుతున్నప్పుడు చప్పుడు కాన్ని, పొగగాని లేవుట—అటు తరువాత చాలామంది అటువంటి ఎగిరే పళ్లెములను తాము చూచామన్నారు. అవి ఎక్కువగా అమెరికాలోనే కనిపించేవి. ఆ రోజులలో ఏ పత్రికలో చూచినా ఇవే వార్తలు. కుజగ్రహ వాసులు ఎక్కివచ్చిన అంతరిక్ష నౌకలే ఈ ఎగిరే పళ్లెములేమో అన్నారు ఒకరు. 'హైసరుబజ్జి' అని ఇంక అందరూ అదేమాట. ఎగిరేపళ్లెం ఒకటి కొండ చరియను వాలిందనీ, అందులోనుంచి 20 అంగుళాల పొడవున్న, మనిషి పోలికలో ఉన్న. ఎర్రని జీవాలు కొన్ని బయటికి వచ్చాయనీ, అవి దగ్గరలోనే పశువులను మేపుకుంటూ ఉన్న ఒక కుర్రవాడిని పట్టుకుని, తమ పళ్లెంలోకి బలవంతంగా ఎక్కించుకుని, తీసుకుపోయాయనీ, తాము స్వయంగా చూచామనీ చిత్ర విచిత్రమైన కథలు కూడా వినిపించేవి. ఆ రోజులలో ఎవరినోట విన్నా ఇవే మాటలు. అసలు అవి ఏమిటి? నిజంగా ఎగిరేపళ్లెములు ఉన్నాయా? అవి కుజగ్రహవాసుల అంతరిక్ష నౌకలేనా? ఇటువంటి ప్రశ్నలు ఆ రోజులలో తరుచు ఎదురయేవి.

అంతలో ఒక చిత్రమైన ప్రమాదం జరిగింది. 1948 జనవరి 7 వ తేదీన అమెరికాలో 'ఫోర్ట్ నాక్స్' విమానాశ్రయానికి దగ్గరలో ఒక ఎగిరే పళ్లెం కనిపించింది. వెంటనే కెప్టెన్ మాంటెల్ ఆ పళ్లెమును తరుమడానికి F-51 రకపు విమానంలో బయలుదేరేడు. ఆ పళ్లెం అతి వేగంగా పైపైకి ఎగిరిపోతున్నట్లూ, దానిని తాను తరుముకుపోతున్నట్లు అతడు రేడియో ద్వారా కిందికి వార్తలు పంపిస్తున్నాడు. సుమారు 20వేల అడుగుల ఎత్తుకు ఎగిరేదాకా అతని దగ్గర నుంచి వార్తలు అందుతూనే ఉన్నాయి. అంతలో హఠాత్తుగా మరేమీ వినిపించడం మానేసింది. తరువాత విరిగి ముక్కలైపోయిన ఆ విమానమూ, బాగా నలిగిపోయిన అతని

శరీరమూ దొరికేయి!

దీనితో కల్లోలం బయలుదేరింది. ఆ ఎగురుడు పళ్లెం నిజంగా అంతరిక్ష నౌకే నని, కెప్టెన్ మాంటెల్ విమానం తమ్ము తరుముకు రావడం గమనించి, ఆ పళ్లెం లోని జీవులు తమ ఆయుధాలతో మాంటెల్‌ని ఎదిరించి ఉంటాయనీ గబగబా కథ ప్రచారం అయిపోయింది.

ఇంతకీ ఎగురుడు పళ్లెము లవేని ఉన్నాయా? లేక ఎండమావులలాగే భ్రమాజనితములా? చూద్దాం.

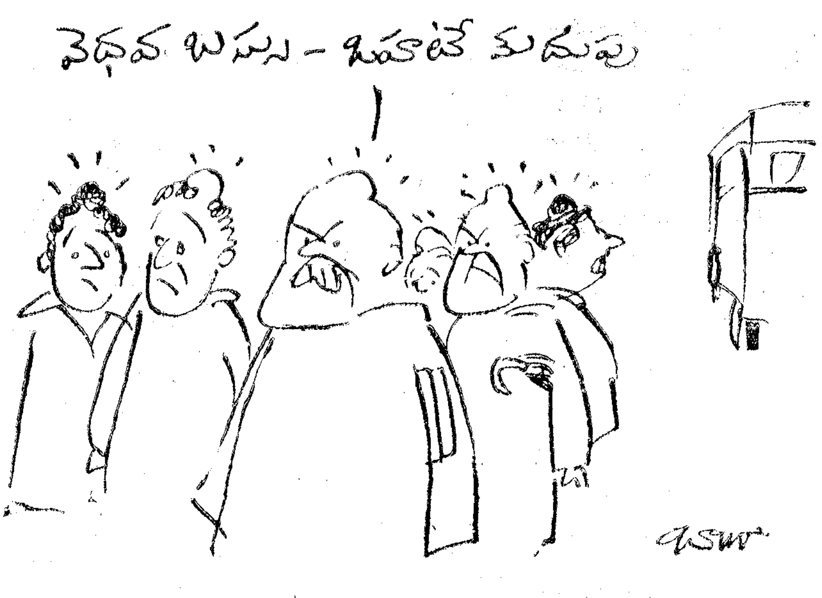
ఆ పళ్లెములు కనీ వినీ ఎరుగనంత వేగంగా ప్రయాణం చేస్తూ ఉన్నట్లుగా వర్ణించారు. మనకున్న విమానాలేవీ వేగంలో దాన్ని పోల్చగలవి కావు. ఏ వస్తువైనా వేగంగా గాలిలో కదిలినప్పుడు చప్పుడు అవుతుంది. ఎగురుతూ ఉన్న విమానపు ఇంజిన్లు ఆపేసినప్పటికీ కొంత చప్పుడు తప్పదు. కాని, ఈ పళ్లెములు ఎగురుతూ ఉండగా చప్పుడు అయినట్లు ఒక్కళ్లూ చెప్పలేదు. దీనికితోడు మరో ఇబ్బంది కూడా ఉంది. గాలిలో ఏ వస్తువైనా అతి వేగంగా ప్రయాణం చేస్తే గాలి ఒరపిడికి వేడెక్కి, కాలి, భగ్గున మండిపోతుంది. ఉల్కలాగ. అయితే, ఈ పళ్లెములన్నీ గాలిలేనంత ఎత్తులో ఎగురుతున్నాయనుకోవాలా? భూమికి వందమైళ్ల ఎత్తున ఎగిరితేతప్ప గాలి ఒరపిడికి మసి అయిపోవడం తప్పదు. అంతఎత్తున ఎగురుతూ ఉన్నప్పటికీ పళ్లెపు ఆకారంలో, లోపలి భాగాలతో సహా స్ఫుటంగా మామూలు కంటికి కనబడిందంటే అది బ్రహ్మాండమైన సైజులో ఉండి ఉండాలి కాని, ఎవరు చెప్పినా భూమికి కొన్ని వందల అడుగుల ఎత్తులో ఎగురుతూ ఉండగా చూచామన్న వాళ్లే.

ఈ వార్తలలో అతిశయోక్తులూ, అబద్ధాలూ తొలగించేస్తే కాస్తోకూస్తో నిజం లేక పోలేదు. గబగబా కదిలే గుండ్రని ప్రకాశమానమైన 'వస్తువు'ని చాలా మంది చూచే ఉండవచ్చు. ఆ కనిపించినది ఏమిటి అన్న వివరణలోనే పొరపాట్లు జరుగుతూ ఉండవచ్చు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ: వర్షం మొత్తి మొత్తి అప్పుడే వెలిసింది. ఆకాశాన ఇంకా మబ్బు తునకలు ఉన్నాయి. బయటికి వెళ్లబోతూ ఉండగా నాకొక విచిత్రమైన వస్తువు ఆకాశంలో కనిపించింది. గుండ్రంగా, చాలా కాంతివంతంగా ఉంది మబ్బుల చాటు కనిపిస్తూ ఊహించరానంత వేగంగా ఆకాశంలో ఒకవైపు నుంచి మరోవైపుకి ప్రయాణంచేసి, ఆ వస్తువు ఏదో మాయం అయిపోంది. అది ఎగురుడు పళ్లెం కాదుకదా? ఆ పళ్లెములకు చెప్పిన లక్షణాలన్నీ దీనికి ఉన్నాయి. అంతలో చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది. అది సఫ్దర్‌జంగ్ విమానాశ్రయానికి దగ్గరలో ఉన్న సెర్చిలైటు! దాని కాంతి మేఘాల మీద పడి గుండ్రంగా కనబడుతోంది, మబ్బుతునకలు లేని చోట మాయం అయిపోతుంది. సెర్చిలైటును వేగంగా తిప్పడంవల్ల ఆ వెలుగు ఆకాశంలో ఆ మూలనుంచి ఈ మూలకి కొద్ది క్షణాలలో ప్రయాణం చేసేసింది. అప్పుడే వర్షం కురిసి వెలిసిన కారణంగా గాలిలో దుమ్ము ధూళి లేక సెర్చిలైటు నుంచి ఆకాశంలోకి 'వెలుగు చారిక' కనబడడం లేదు. నేను చూచిన ఎగురుడు పళ్లెం అదిగో అదీ!

వాతావరణశాఖ (మెటియరాలజికల్ డిపార్టుమెంటు) వారు పంపిన రబ్బరు బుడగలు చాలా ఎత్తులో ఎగురుతూ ఈ భ్రమ కలిగించి ఉండవచ్చు. శుక్రగ్రహం పట్టపగలు కూడా కనబడుతుంది. పరిశీలనగా చూస్తే దానిని చూచి కొందరు భ్రాంతి పడి ఉండవచ్చు — ఆకాశంలో చిన్న చిన్న మంచు స్ఫటికములు వేలాడుతూ ఉండి, సూర్యచంద్రుల కాంతిని ఒక్కొక్క సమయంలో భూతద్దంలా కేంద్రీకరిస్తాయి. అది గుండ్రని కాంతి పుంజంలా కనబడవచ్చు. కెప్టెన్ మాంటెల్ ఇటువంటిదే చూచి ఉండవచ్చు. అతని విమానం ఎగురుతూ ఉంటే, దానితోబాటుగా ఈ వెలుగు కూడా కదులుతూ ఉన్నట్లే కనబడుతుంది.

మొత్తం సౌరకుటుంబం అంతటిలోనూ ఒక్క భూమి మీద తప్ప మరి యెక్కడా పరిణతి పొందిన తెలివైన జీవులు లేవనే ప్రస్తుతం శాస్త్రజ్ఞులు భావిస్తున్నారు. కనుక ఇతర గ్రహాల నుంచి తెలివైన జీవులు మన భూమి మీదికి ఎగురుడు పళ్లెము లెక్కి వచ్చారన్నది పట్టి కట్టు కథ మాత్రమే.

—డాక్టర్ మహీధర్ నళినీమోహన్

జరిగిన కథ

పరీక్షహాలులో కాపీలు రాస్తూంటే పట్టుకున్న శంకరం మాస్టారిమీద విద్యార్థులు పగతీర్చుకో జూస్తున్నారు. వేణుకు మరీ కోపంగావుంది. వేణు అక్కయ్య జ్యోతి. శంకరం మాస్టారి వంచితవాళ్ళి ప్రేమించిన జ్యోతి, గోపీని ఆయనదగ్గరకు ట్యూషనుకు పంపిస్తుంది. గోపీ అయిష్టంగానే వెళ్తుంటాడు. జ్యోతి స్నేహితురాలు రాధ. రాధ వాళ్ళన్నయ్య మోహన్. మోహన్, జ్యోతి ప్రేమించుకున్నారు. జ్యోతి శంకరం మాస్టారి భార్య పార్వతితో పరిచయం ఏర్పరచుకుంది. వేణు బృందానికి క్రికెట్ ఆడుకోడానికి వసతులు కల్పిస్తాడు శంకరం. శంకరంగారితో తమసురించి చెడుగా మాట్లాడుతున్న వరదరాజులుగారి మాటలు వింటాడు వేణు. పగ తీర్చుకోటానికని 'దాడి'కి వెళ్ళిన వేణుమీద యిదంతా శంకరంగారి ప్రోద్బలమేనని అనుకుని ఆయనమీద పగబడతాడు వరదరాజులుగారు.

6

'కౌసల్యా సుప్రజారామ! పూర్వసంధ్యా ప్రవర్తతే.

ఉత్తిష్ఠ నరశార్దూల! కర్తవ్యం దైవమాహ్నికమ్!'

దేముడి గదిలోనుండి వినవస్తున్న మృదు మధురస్వరం యిల్లంతటా ఓ పవిత్ర భావాన్ని వెదజల్లుతోంది. ముందు గదిలో కూర్చుని 'పంచాయితీ రాజ్' మేగజైను తిరగేస్తున్న ఆనందరావు అది విని చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు. తెల్లవారుజామునే లేచి స్నానాదికాలు ముగించుకుని సుప్రభాతం చదువుకొందే కాఫీ కూడా త్రాగడు ఆనందరావు.

జానికమ్మగారు కలిగినంతలో జ్యోతి పెళ్ళి బాగానే జరిపించి, పదహారు రోజుల పండుగలోపలే జ్యోతిని అత్తవారింటికి పంపించారు...జ్యోతి పూజ ముగించుకొని హాల్లోకి వచ్చేసరికి ఆనందరావు చిరునవ్వుతో 'జ్యోతీ! ఆ ఏడుకొండలవాడు కూడా నీలా ఎనిమిది గంటలకు నిద్రలేస్తాడనుకున్నావా? ఇప్పుడు సుప్రభాతం చదువుతున్నావ్?...' అని ప్రశ్నించాడు. జ్యోతికి ప్రొద్దుపొయ్యాక పడుకోడం బాగా ప్రొద్దెక్కాక లేవడం అలవాటు.

జ్యోతి నవ్వి ఆనందరావుకు ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ 'అయితే 'సుప్రభాతం' యొక్క అర్థమేమిటో వివరించండి...ఇక ముందు ఎండెక్కాక చదవను...' అని అడిగింది.

'పోనీ నీ అర్థమేమిటో చెప్పు ముందు విందాం...'

'భగవంతుడు జగద్రక్షకుడు. ఆయన కాలాతీత పురుషుడు, జాగ్రత్, సుషుప్తావస్థలు ఆయనకు లేవంటారుగదా...ఆయన్ను మనం నిద్రలేపడమేమిటండీ?...నిద్రలోవున్న మన మనసును మనం నిద్రలేపుకోవాలి గానీ!...' 'కౌసల్యా సుప్రజారామ!... పూర్వా సంధ్యా ప్రవర్తతే'— తూర్పున సూర్యోదయమవబోతున్నది...అంటె మానసమనే చీకటి ఆకాశంలో యిప్పుడిప్పుడే జ్ఞానోదయం అవబోతున్నది...ఓ నరశార్దూల! ఉత్తిష్ఠ! —లే త్వరపడు. నీ కర్తవ్యం నువు నిర్వర్తించుకో..మనసులోని చీకటితెరలు పూర్తిగా తొలగిపోయి 'అమృత పుత్రుడ్ని' అనిపించుకోడానికి తగ్గట్టుగా నన్ను మలుచు తండ్రీ! ...అని అనుకుంటున్నాను...మరి మీ అర్థం ఏమిటోగాని...'

'పట్టభద్రురాలివి! నీకంటె ఎక్కువ నాకేం తెలుస్తుంది!...ఏమన్నా అనగలవు. ఎలాగైనా సమర్థించుకో గలవు...'

'అదో అమాటే అనొద్దంటాను...అసలం వాళ్ళనిలా ఏడిపిస్తే మీకేమొస్తుంది?...'

సీరియల్

తేజోవతి

అంది జ్యోతి [illegible] పెట్టుకుని.

'అంటాను లక్షసార్లు అంటా[illegible]' ఆనందరావు కొంటెగానవ్వి మళ్ళీ [illegible] 'వాళ్ళెవరినన్నా ఏడిపించడమంటే సరదా... అందులో ముఖ్యంగా నిన్ను...నీ కోపం వస్తే ఎంతతమాషాగా వుంటావో తెలుసా?.. ఆ బుగ్గలు టొమాటోపండులా మారి పోయి ఆ ముక్కుచివర పండు మిరపకాయలా ఎర్రబడి!...ఒకసారు అద్దంలో చూపించనా ఎంత అందంగా వుంటావో చూసుకుందువు గాని...'

'అన్నది అని ఓనవ్వు నవ్వడం వేలొమ్ము పివం' అనుకుంది జ్యోతి వచ్చిన కోపమంతా కరిగిపోగా...తర్వాత అక్కడున్న పేపరు కనూస్తు.

'అబ్బబ్బ! ఇక్కడేమీ తోచడంలేదండీ..' అన్నది మాట మారుస్తూ. జ్యోతికి అత్తవారింట్లో ఒక్కపనిగూడా ముట్టుకోవల్సిన పనిలేదు. ఆనందరావు తల్లి పోయి నప్పటినుంచీ, దూరపు బంధువైన నర్సమ్మగారు యింటిపనంతా చూసుకుంటోంది. జ్యోతి చేస్తానన్నా వంటింటి ఛాయలకు కూడా రానివ్వదావిడ. ఆనందరావు తమ్ముడు రంగా మేనమామ ఇంట్లో పెరుగుతున్నాడు. ఇక యింట్లోవుండేది ఆనందరావు, జ్యోతి, నర్సమ్మగారు.

'అయితే మీ యింట్లో ఏంచేసేదాన వేమిటి?...' అని అడిగాడు ఆనందరావు.

'అక్కడ నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్స్ పుస్తకాలే ...అడపాదడపా స్నేహితురాళ్ళ యింటికి వెళుతుండేదాన్ని...'

'అయితే యింకేం ఆ 'బెస్టు ఫ్రెండ్స్'ని యిక్కడకూడా పిలిపించవచ్చుగా ... నీ క్కావల్సిన పుస్తకాల లిస్టు వ్రాసియిచ్చు, తెచ్చిపెడతాను...'

'నిజంగానా !!!...' ఆనందం ఆశ్చర్యం కలిపి జ్యోతికళ్ళ వెలుగులు కుమ్మరించాయి.

'కానీ...' ఆనందరావు అన్నాడు...జ్యోతి వుత్సాహంగా చూసింది.

'ఆ పుస్తక ప్రపంచంలో పడిపోయి నన్ను మర్చిపోతే ఏం చేస్తానో తెలుసా'?

'చెప్పండి. ఏం చేస్తారో?...'

'ఆ మేడమీద గదిలో మట్టూ పుస్తకాలు అమర్చి, నిన్నా గదిలో పెట్టి

గొళ్ళెంపెట్టి నేను వేరే పెళ్ళి చేసుకుంటాను.'

'అబ్బే...' జ్యోతి గలగలా నవ్వింది.

ఆనందరావు అన్నప్రకారమే జ్యోతి కోరిన పుస్తకాలన్నీ తెచ్చి పెట్టాడు. వాటితో కాలం గడిచిపోతోంది జ్యోతికి ఆనందరావు పగలు పూట ఎక్కువసేపు యింటిపట్టున వుండనే వుండడు. ఉన్నా వాకిటి గదిలో కూర్చుని వచ్చేపోయే వాళ్ళతో మాట్లాడుతుంటాడు. మధ్యాహ్నం భోజనానికి లేచి వచ్చినా మళ్ళీ వెంటనే వెళ్ళిపోతాడు. సమితి ఆఫీసుకుగానీ మరెక్కడికైనా వెళ్తే యిక రాత్రికే యిల్లు చేరుకోడం. నర్సమ్మగారు భోజనాలు కాగానే కొంగుపర్చుకొని పడుకుంటే యిక జ్యోతిని పలుకరించేవి పుస్తకాలే.

ఓ రోజు సాయంత్రం జ్యోతి పుస్తక పఠనంలో మునిగివున్న సమయంలో ఆనందరావు కేక విన్పించింది 'జ్యోతీ!...' అని. జ్యోతి అదిరిపోయి చేతిలో పుస్తకం అక్కడ పడేసి గబగబా వచ్చింది. ఆనందరావుకు కోపం ఎక్కువని జ్యోతికి తెలుసు. అతడికి ఏక్షణాన కోపమొస్తుందోనని ఎప్పుడూ భయపడుతూనే వుండేది. జ్యోతి మెట్లు దగ్గరకు వచ్చేసరికి ఆనందరావు నిప్పులు కక్కుతూ మెట్లదగ్గర కన్పించాడు. అతడ్ని చూచి మెట్లమీదనే నిలబడి పోయింది జ్యోతి.

'నిన్న రమణయ్యగారింట్లో పేరంటం పిలిస్తే వెళ్ళలేదుగా?...' హాలులో ధ్వనించింది ఆనందరావు ప్రశ్న.

'ఇంత చిన్న విషయం మీాద పాలేర్లు, పనివాళ్ళముందు యింత పెద్దగా అరిచి కేకలెయ్యాలా?...' అనుకుంది జ్యోతి. 'అవును వెళ్ళలేదు.' అంది, చిన్నగా.

'అదే ఎందుకు వెళ్ళలేదూ అని అడుగుతున్నాను?...' రెట్టించి అడిగాడు ఆనందరావు.

జ్యోతి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. నిజానికి అక్కడ యిరుగు, పొరుగు వాళ్ళతో ఎవ్వరితో మాట్లాడేది కాదు జ్యోతి. పెళ్ళయి మూడు నిద్రలకు వచ్చినప్పుడే యిరుగు, పొరుగు అమ్మలక్కలంతా చేరి వింత మృగాన్ని చూసినట్లు చూస్తుంటే జ్యోతికి చిరాకేసింది. ప్రతివాళ్ళూ రావడం 'సొమ్మేం పెట్టారు? ఈ చీర ఎంతకు

పూర్వా సంధ్యా ప్రవర్తతే..

కొన్నారు?...' లాంటివి తలా ఒక ప్రశ్న వేసి వేధిస్తుంటే విసుగేసి పైకెళ్ళి పడుకుంది తల్లి కోప్పడినా వినిపించుకోకుండా.

జ్యోతి మాట్లాడకుండా తల వంచుకు, ఏడుపు దిగమింగి నిలబడింది.

ఆ ముఖం చూస్తే జాలేసింది ఆనందరావుకు. అప్పుడు తన స్థాయీ కాస్త తగ్గించి 'రమణయ్య బాబాయి మనకు కుడి భుజం లాంటివాడు. వాళ్ల యింటికి పిల్చినప్పుడు వెళ్లకపోతే వాళ్లెంత బాధ పడతారో నీకు తెలుసా?...నీకు గర్వమనీ, టెక్కనీ, తమలాంటివాళ్ళ యిళ్ళకు రాకూడదని అనుకుంటావని వాళ్లు అనుకుంటారు. అలాంటి అభిప్రాయం ఎందుకు కలగనివ్వాలి చెప్పు. నీకు తెలియదు. అంటే ఏడుస్తావ్?...' అన్నాడు.

'నిన్న తలనొప్పిగా వుంటే వెళ్లలేదు.' అంది జ్యోతి ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకొని.

'అలా అంటే వాళ్ళు నమ్మరు జ్యోతీ. అవన్నీ యిష్టంలేక చెప్పే సాకులు అనుకుంటారు. ఒక్క ఐదు నిముషాలు వెళ్లి వచ్చుంటే సరిపొయ్యేదిగా?...ఇవ్వాళ రమణయ్యబాబాయి వచ్చి 'మీ ఆడవాళ్లు మాలాంటివాళ్ళ యిళ్లకు రారా?' అని అడుగుతుంటే నాకేం చెప్పాలో తెలియలేదు. కనీసం వాళ్లు ఏమనుకుంటారోనని అన్నా అనిపించలేదా నీకు?...'

ఇంత చిన్న విషయం మొగవాళ్లతో చెప్పడం వాళ్లొచ్చి అడగడమూ చూస్తుంటే జ్యోతికి అసహ్యం వేసింది. ఆ అసహ్యాన్ని మభ్యపర్చుకోలేక—

'ఎవరేమనుకుంటే మనకేమండీ?... పిలుకాలేదు. వెళ్ళలేదు. దానికింత రాద్ధాంతం చెయ్యాలా?...' అన్నది ఘాటుగానే.

'ఎవ్వరితోనూ సంబంధం లేకుండా మన బ్రతుకులు వెళుతాయేంటి? ఇరుగు పొరుగుతో మాటా మంచీ లేకుండా 'ఇల్లో నారాయణమ్మ'లా ఎన్నాళ్ళుండగలవు?? జీవమున్న మనుషులకంటె జీవంలేని పుస్తకాలు నీకు ఎక్కువయ్యాయన్న మాట!...అవి మాత్రం వెగటు పుట్టవు?...'

'అవే నయం!...ఇష్టముండి చదివితే కాలక్షేపంతోబాటు విజ్ఞానమూ యిస్తాయి. వద్దనిపిస్తే వున్నవీ లేనివీ కల్పించి మనుషుల్లా మనమీద ప్రచారం చెయ్యవూ, యిలా తగువులూ పెట్టవు...' అనేసి విసురుగా వెళ్లిపోయింది జ్యోతి.

'ఈ మనిషికి ఎట్లా చెబితే అర్థమవుతుందో నాకు తెలియటంలేదు. ఆదేమంటే ఎదురు పోట్లాడుతుంది' అనుకుంటూ చేతిలోని కాగితాలు బల్లమీదికి విసిరికొట్టి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు ఆనందరావు.

ఆ రాత్రి జ్యోతి మేడ దిగి రాలేదు. ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్న జ్యోతికి మోహన్ జ్ఞాపకం వచ్చాడు. కుర్చీలో విలాసంగా వెనక్కు చేరబడి, బేపూచీగా సిగరెట్టు పొగను వదులుతున్న మోహన్, అంతలోనే నిప్పులుకక్కే కళ్లతో నిలబడిన ఆనందరావు కళ్లల్లో మెదిలాడు.

'తనకు సరిపడని మనస్తత్వంగల వ్యక్తులతో పొత్తు తనే కోరి తెచ్చుకుంది అనిపించింది జ్యోతికి. ఛీ! అయినా మోహన్‌తో ఈయన్ను పోల్చడమేమిటి? అనవసరంగా తనలో ఆశలు రేకెత్తించి, కట్నంకోసం తన కమ్మనికలలు నిర్దాక్షిణ్యంగా కూల్చేసి, కనీసం సానుభూతి కూడా చూపలేని మోహన్!......తనకోసం, పదివేలు కట్నమిస్తామని వచ్చిన పిల్లల్ని కాదని తనను కోరి చేసుకున్నవాడు ఆనందరావు!' అనుకుంది జ్యోతి,

మరునాడు ప్రొద్దున్నే జ్యోతి కాఫీ త్రాగబోతుండగా నర్సమ్మగారు 'అబ్బాయి కూడా రాత్రి అన్నం తినలేదు...కాఫీయిచ్చి రామ్మా' అంది కాఫీగ్లాసు చేతికందిస్తూ.

'ఆయనకూడా రాత్రి భోజనం చెయ్యలేదా!...'

'లేదమ్మా...నేను పిలిస్తే 'జ్యోతి అన్నం తిందా' అని అడిగాడు. 'ఒంట్లో బాగులేదు తిననంద'ని చెప్పాను. 'నాకూ ఆకలి లేదు. అన్నం వద్దని' రాలేదమ్మా...' అని చెప్పింది నర్సమ్మగారు.

జ్యోతి మారు మాట్లాడకుండా కాఫీ గ్లాసులు తీసుకుని వాకిటిగదిలోకి వచ్చింది. పేపరు చదువుకుంటున్న ఆనందరావు ముందు ఓ గ్లాసుంచి 'కాఫీ' అంది. ఆనందరావు వినిపించుకోనట్లే పేపరు చదువుకుంటున్నాడు. జ్యోతి అతడి ప్రక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

'ఎవరిమీద నో యీ కోపం?'...అంది.

'ఎవరిమీద చూపిస్తే ఎవరూరుకుంటారు?'

'అందుకని నామీద చూపిస్తున్నారన్నమాట ...' అంది. చిన్నపిల్లాడిలా అలిగిన ఆనందరావును చూస్తే జ్యోతికి నవ్వొస్తోంది. 'ఇంత చిన్న విషయంమీద యింత రభస జరుగుతుందనుకోలేదు.' అని అంది నొచ్చుకుంటూ.

'మరి యింత చిన్నవిషయం మీద నీకంత పట్టుదల ఎందుకు?' ఆనందరావు సూటిగా ప్రశ్నించాడు. 'ఇలాంటి చిన్నచిన్న విషయాలే మనిషినీ మనిషినీ దూరంచేసేవి. నీ చుట్టూ నువ్వు గోడలు కట్టుకు కూర్చున్నావు.

తలనొప్పా?

సారిడన్ 'రోష్' వేసుకోండి

నొప్పి మటుమాయమై...

...మీకు నవోత్సాహము కలుగుతుంది!

అదే సారిడన్ యొక్క ప్రత్యేకత! నొప్పిని, దాని వలన కలిగే శ్రమను పోగొట్టుటయేగాక, హాయి నవోత్సాహములను కూడ కలిగించుటకై సారిడన్ ఒక ప్రత్యేక సూత్రముతో తయారు చేయబడినది. దానిని వేసుకోగానే మీలో ఎంత మార్పు వస్తుంది! నొప్పి, శ్రమ మటుమాయమై, చురుగ్గా ఆలోచించ కలుగుతారు ... పని యందు ఆసక్తి కలుగుతుంది ... స్నేహితులతో సరదాగా వుండగలుగుతారు ... ఒకే ఒక సారిడన్ నొప్పిని పోగొట్టును, సేద దేర్చును, నవోత్సాహమును కలిగించును. ఎల్లప్పుడు సారిడన్‌ను మీ దగ్గర వుంచుకోండి. పిల్లలకు ½ నుంచి ¾ బిళ్ల వరకు మాత్రమే వాడాలి

ఒకే ఒక సారిడన్‌తో మటుమాయమైపోతాయి!

'రోష్' తయారు

ప్రత్యేక డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: వోల్టాస్ లిమిటెడ్

"పూర్వాసంధ్యా ప్రవర్తతే.."

నీకెవరికీ అక్కరలేదు. కానీ నాకందరూ కావాలి. వాళ్ళందరూ నాకండగా నిలవ బట్టే నేను ఎలక్షన్సులో గెలవగలిగాను...'

'తర్వాత మాట్లాడుకుందాం ముందు కాఫీ త్రాగండి. ఇవతల నా కాఫీగూడా చల్లారి పోతున్నాయి.' అన్నది జ్యోతి. ఆనందరావు వెంటనే గ్లాసు తీసుకుని ఒక్కగుక్కలో గ్లాసు పూర్తిచేసి అక్కడ పెట్టేశాడు.

ఆ తర్వాత జ్యోతి తనకు పెళ్ళిలో వచ్చిన రవికల గుడ్డల్లో ఒకటి తీసుకుని, యిన్ని పళ్ళూ పూలూ పట్టుకుని పాలేరు వెంట రమణయ్య గారింటికి వెళ్ళింది. 'విన్న ఒంట్లో బావుండక రాలేదని' చెప్పి ఓ ఐదు నిముషాలు కూచుని వచ్చేసింది.

రెండు రోజులు గడిచాయి...

ఆ రోజు జ్యోతి తలంటి పోసుకుని తల తుడుచుకుంటోంది. ముందు హాల్లో చిన్న పిల్ల గొంతు విన్పించి ఎవరా అని చూసింది. ఓ పది పన్నెండేళ్ళ పిల్ల ఆనందరావుతో మాట్లాడుతోంది. 'అన్నయ్యా! నిన్న పాలన్నీ దూడ తాగేసింది. ఈ పూట కాసిని మజ్జిగుంటే పోయించుకురమ్మంది మా పిన్ని, దొడ్లో నర్సమ్మత్త కన్పించ లేదు.'

'ఇంట్లో మా వదినమ్మ వుంటుంది. అడుగు సుశీలా...ఈ మధ్య అసలు మా యింటి వైపే రావటం లేదేం?' అన్నాడు ఆనందరావు.

'అమ్మో!...వదినమ్మనా?!... వద్దులే ... అన్నయ్యా...నేను రమణయ్య బాబాయిగారింటికెళుతాను.'

'అయ్యో! ... భయమెందుకమ్మా! ... జ్యోతీ!...జ్యోతీ' అని ఆనందరావు పిలుస్తుంటే 'అమ్మో!... నాకు భయం వదినమ్మంటే...వొద్దులే నే వెళతాను...'అంటూ బయలుదేరింది సుశీల ...

అక్కడే వున్న జ్యోతి హాల్లోకొచ్చి 'ఏం కావాలమ్మా నీకు?' అంది గబుక్కున సుశీల చెయిపట్టుకు ఆపి.

సుశీల వణుకుతూ 'మా...మా... మజ్జిగ...' అంది బెరుకు బెరుకుగా జ్యోతిని చూస్తూ.

సుశీల బెదురు చూస్తుంటే జ్యోతికి నవ్వొచ్చింది. 'మా యింట్లో మా మా మజ్జిగలేవు, ఉత్త మజ్జిగ వున్నాయి. ...కావాలంటే యిస్తానురా' అంది లోపలకు దారి తీస్తూ సుశీల చేతిని పట్టుకుని. ఆనందరావు జ్యోతి మాటలకు నవ్వాడు. సుశీల సిగ్గుపడి మారు మాట్లాడకుండా జ్యోతి వెనకాల నడిచింది.

'నీ పేరేమిటే పాపా?...' మజ్జిగయిస్తూ అడిగింది జ్యోతి.

'సుశీల.'

'అయితే సుశీలా!... నీకు నేను పెద్దపులిలా కనబడుతున్నానా లేక సింహంలా కనబడుతున్నానా?...' అని అడిగిన జ్యోతి ప్రశ్నకు సుశీలకు ఏం జవాబు చెప్పాలో తోచక 'అబ్బె...అబ్బె...' అంది.

'మరెందుకు నన్ను చూసి అలా వణికి పోతున్నావ్?...'

సుశీల జవాబు చెప్పలేదు. అందరూ 'ఈవిడ అసలు ఎవరితోనూ మాట్లాడనే మాట్లాడదు. చాలా గర్వం. మనల్ని చీడ పురుగుల్లా అసహ్యించుకుంటుంది' అన్నారు. ఈవిడ యింత చనువుగా యింత బాగా మాట్లాడుతోందే' అని ఆశ్చర్యపోతోంది సుశీల.

'ఏం చదువుకుంటున్నావ్ సుశీలా?...'

'చదువుకోటం లేదు...' అని చెప్పింది సుశీల చిన్నబోయిన మొఖంతో.

'మీ యిల్లెక్కడ?....' జ్యోతి మళ్లీ ప్రశ్నించింది. సుశీల అమాయకమైన మొఖం చిత్తరచూపులు చూస్తుంటే జ్యోతికి ఆ అమ్మాయి మీద తెలియని అభిమానం కలిగింది.

'దీని పక్క యిల్లే...' అని చెప్పింది సుశీల. ఇంతదాకా ఒకా యింటి పక్కనున్న తమ యిల్లు వదినమ్మకు తెలియదంటే సుశీలకు ఆశ్చర్యం వేసింది. తనైతేనా యీపాటికి వూరు వూరంతా చుట్టేసి వచ్చేది—అనుకుంది.

'వస్తాను వదినమ్మా...మా పిన్ని ఎదురు చూస్తుంటుంది.' అని వెళ్ళిపోయింది సుశీల. వాళ్ళందరూ అంటున్నట్టు వదినమ్మ కసురుకోదు. చాలా మంచిదిలానే వుంది, అనుకుంది మనసులో సుశీల.

మరునాడు సాయంత్రం జ్యోతి దొడ్లో మొల్లపూలు కోస్తున్నది. మొల్లతీగె కొంత ప్రహరీ గోడమీదికి అల్లుకోడంతో పూలు అందటంలేదు. ఆ పూలు కొయ్యడమెట్లాగా అని ఆలోచిస్తున్న జ్యోతికి 'గోడ పైకెక్కితే గానీ ఆ పూలు అందవు వదినమ్మా...' అన్న సుశీల గొంతు విన్పించి చుట్టూ కలయ జూసింది. వాళ్ళ ప్రహరీగోడ కవతల రెల్లు కప్పుపాక పైకెక్కిన సుశీలను చూచి ఆశ్చర్యంగా 'అదా మీ యిల్లు?...'అంది.

'అవును వదినమ్మా...' అక్కడినుండే జవాబిచ్చింది సుశీల.

పరికిణీ తీసి పైకిదోపి రెల్లు కప్పు మీద ఎక్కి నిలబడ్డ సుశీలను చూస్తే నవ్వొచ్చింది జ్యోతికి. 'ఎందుకు పైకెక్కావ్?...' అనడిగింది చనువుగా.

'ఇదుగో యీ తీగెకల్లు పెడుతున్నాను...'

'అయితే యీ గోడెక్కి నాకు పూలు కోసి పెడతావా?...'

'ఓ...' అంటూ కప్పు మీదనుండి ప్రహరీ గోడమీదికి ఒక్క దూకు దూకి అక్కడినుండి గోడమీద నడుచుకుంటూ వచ్చి పూలు కోసింది సుశీల.

'ఇదివరకు నేను గోడెక్కి కోసుకునే దాన్ని వదినమ్మా...అన్నయ్య నన్ను కోసుకోమనేవాడు.' అని చెప్పింది పూలుకోసి జ్యోతి కిస్తూ సుశీల.

'మరయితే యిప్పుడొచ్చి కోసుకోటం లేదేం?...' అన్న జ్యోతి ప్రశ్నకు సుశీల జవాబు చెప్పకుండా ఒడినిండా పూలు కోసుకొచ్చి జ్యోతి కిచ్చి, 'ఇక వస్తాను వదినమ్మా...' అని పరుగెట్టబోతున్న సుశీలతో, 'ఉండు పూలు పెట్టుకు పోదువుగాని...' అంటూ ఆపింది జ్యోతి.

జ్యోతి పూలు మాల కడుతుంటే సుశీల మనసులో ఎన్నో ఆలోచనలు గిర్రున తిరుగుతున్నాయి. ఇంత మంచి వదినమ్మను గురించి అందరలా ఎందుకలా అనుకుంటారు? అనేది తెగని సమస్య అయింది సుశీలకు. పూలు మాలకట్టి 'జడవేసి పెడతానుండు సుశీలా.' అంటూ వెళ్లి తన పెట్టెలో అడుగున పడున్న రిబ్బన్ను వెతికి తెచ్చింది జ్యోతి. బిగదీసి గట్టిగా అల్లిన జడ విప్పి, చక్కగా దువ్వి వదులు వదులుగా రెండు జడలు వేసి సగానికి రిబ్బను కట్టి పూలు పెట్టింది జ్యోతి. 'రెండు జడలు వేసుకుంటే మా పిన్ని కొడుతుంది వదినమ్మా...' అంది బిక్కమొగంపెట్టి సుశీల.

'నీ మొఖానికి యివి చక్కగా వున్నాయి వుంచుకో. వదినమ్మ వేసిందని చెప్పు. ఏమీ అనదులే...' అని నచ్చచెప్పి పంపింది జ్యోతి. జవాబు చెప్పకుండా బిక్కు బిక్కు మంటూ వెళ్ళిపోయిన సుశీలను చూస్తూ

'పిన్ని; పిన్ని' అంటుంది. సవతి తల్లేమో పాపం...వద్దంటుంటే వేశాను...' అని బాధ పడుతూ కూర్చుంది జ్యోతి.

*   *   *

'సర్కారు పైనలు రిజల్ట్సు వచ్చాయండీ...... సర్కారు పైనలు రిజల్ట్సు...'

వినిపించడమే తరువాయి విద్యార్థులందరూ పేపరుకోసం ఎగబడ్డారు. ఆ పేపరు కుర్రాడికి స్టేషను యార్డు దాటి రాగల అవకాశంగూడా యివ్వకుండా అంతా ముట్టడి మూగారు. విజయవాడ నుండి వచ్చిన ట్రెయినులోంచి దిగిన ప్రయాణీకుల చేతుల్లో పేపరు కనబడ్డంచాలు వాళ్ళ ముట్టడి మూగుతున్నారు కొందరు విద్యార్థులు ఆత్రుతకొద్దీ. 'పాస్' అయినవాళ్ళు ఎగిరి ఒక్కగంతువేసి అదే పరుగుతీస్తున్నారు యింట్లోవాళ్ళకు చెప్పుకోడానికి. పరీక్ష పోయినవాళ్ళు ముఖం పైసొంత చేసుకుని తమతరువ మిత్రులదేమయిందీ చూసుకుంటున్నారు.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు కావస్తోంది. స్టేషను యార్డు దీపాల వెలుగులో కళకళ లాడుతోంది. ఆ రోజు బెజవాడనుండి ఏడున్నరకు రావల్సినబండి ఒక అరగంట ఆలస్యంగా వచ్చింది. ఆ బండికోసం యిప్పటి దాకా కాచుకు కూచున్న విద్యార్థులు బండి రావడమే తడవు పేపరు కోసం ఎగబడ్డారు. అందరూ హడావుడిగా వుంటే వేణుముఖం చిన్నబుచ్చుకొని ప్రక్కగా నిలబడ్డాడు. వాళ్ళకు కనీసం పాసవుతామన్న ఆశయినా వుంది...వేణుకు ఆ ఆశకూడాలేదు. వేణుకు పరీక్ష మొదటిరోజు జ్ఞాపకం వచ్చింది... ఆరోజు...ఆ శంకరం మేష్టరు రాకపోతే తనూ యిలా ఆత్రుతగా వెతుక్కుంటూ వుండేవాడు నెంబరుకోసం అనుకున్నాడు. తనూ వాళ్ళలా పేపరుకోసం ఎగబడుతూండే వాడు అనుకుని బరువుగా నిట్టూర్చాడు. ఇంతలో తనకు దగ్గరగా వస్తున్న కుర్రాడ్ని చూసి 'ఏరా హరీ! నీ పరీక్ష ఏమైంది?' అని ప్రశ్నించాడు.

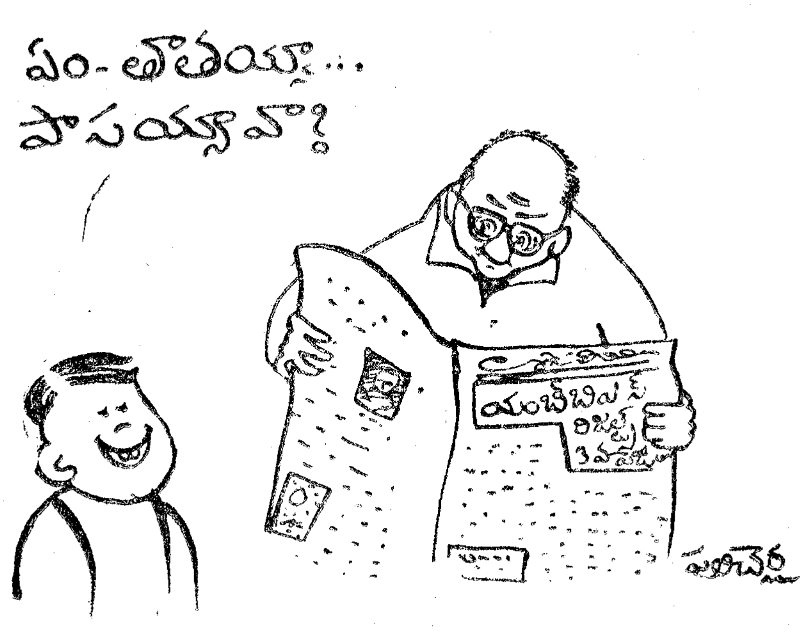
'పేపరే దొరకలేదురా వేణూ!...ఒక్కసారి చూసిస్తానన్నా ఎవ్వరూ పేపరివ్వటం లేదు...అక్కడేమో చూడు ఎట్లా తోసుకుంటున్నారో ఆ పేపర్లు అమ్మేచోట!...' అని చెప్పాడు చిక్కమొగంతో హరి. వేణు క్లాస్‌మెట్ హరి చాలా నిదానస్థుడు ఎవరిజోలికి వెళ్ళేరకంకాదు. వేణు "బాచి" వాళ్ళు వాడ్ని 'బుద్ధుడూ' అని పిల్చేవాళ్ళు.

'అయితే నువ్విక్కడే వుండు నేతెస్తా పేపరు...' అని చెప్పి బయలు దేరాడు వేణు. పాసయినవాళ్ళు పేపరు పుచ్చుకుని అలాగే యిళ్ళకు పరుగెత్తుతున్నారు. తప్పినవాళ్ళు 'పేపర్లు చాలా కఠినంగా యిచ్చారోయి. దిద్దడమూ అలాగే దిద్దేరుట...లేకుంటే నాదసలు పోవలసిందే గాదు.' ఒక్క 'యూనిటేషన్లు, గ్రామరేగా' నే వదిలేసింది! మిగతావి అన్నీ రాశాను....'

'ఒరేయ్ నే చెప్పాను చూడు సప్లిమెంటరీ తప్పకుండా వస్తుంది...' అంటున్నాడు మరొకడు...ఇలాంటి వ్యాఖ్యానాల్లో వాళ్ళు యింకోళ్ళమాట పట్టించుకునే ధోరణిలోనేలేరు...వేణు ఇలాకాదని పేపరు అమ్మేచోటికెళ్ళి జనంలో దూరబడ్డాడు. ఇందాకటినుండీ తనకా అవకాశం లేక పోయెనే అని బాధపడుతున్న వేణుకు హరి పేపరనగానే ఎక్కడలేని వుత్సాహం వచ్చింది. క్షణంలో గుంపులో జొరబడ్డ వేణు రెండు చేతులాజనాన్ని నెట్టుకుంటూ ముందుకెళ్ళి, మరు నిముషంలో పేపరుతో సహా బయట పడ్డాడు. వేణు చాకచక్యం చూచి హరి ఆశ్చర్యపోయ్యాడు. 'నేను అరగంట నుండీ తిప్పలుపడ్డా నాకు దొరకలేదు; నువ్వు క్షణంలో పట్టుకొచ్చావ్!...' అని మెచ్చుకున్నాడు ఆత్రుతగా పేపరు తీసుకుని నెంబరు వెతుక్కుంటూ:

'పాసయ్యాను వేణు...' సంతోషంతో ఒక్క కేక పెట్టాడు హరి.

'కంగ్రాచ్యులేషన్సు!...' వేణు వెంటనే హృదయపూర్వకంగా అభినందించినా తర్వాత కొద్దిగా బాధ కలిగింది. హరి పాసయ్యాడు... తనో...మళ్ళీ పాత పుస్తకాలు ముందేసుకు కూర్చోవాలి. ఛీ!... దీనికంతా కారణం? ఆ మేష్టారే!...ఆ శంకరం మేష్టరు!... ఆ ఒక్క రోజు చూసీచూడనట్లు ఆయన పోనిచ్చి వుంటే తనూ తప్పకుండా పాసయ్యేవాడు. తన నెంబరూ యివ్వాళ పేపర్లో కన్పించి వుండేది. చేసింది చేసి పైగా తేనె పూసిన కత్తిలా మాట్లాడుతాడు...తనను మంచి చేసుకుని ప్రైవేటు అంటూ పిల్చుకెళ్ళాడు చేసింది చాలక..? కాదు...ఇవ్వాళ తను కసి తీర్చుకోవలసిందే... తన 'బాచి' వాళ్ళందరి మీద కూడా మాటల మత్తు మందు చల్లాడు!...పైగా నెలకాగానే అక్క అడగమన్నదని 'ట్యూషను ఫీజు ఎంతని' అడిగితే తర్వాత యివ్వచ్చులే' అన్నాడు...యిట్టి ఒక్కసారే కొట్టేయచ్చునుకున్నాడు...హు... మంచిగా తనను దెబ్బ కొట్టాడు. తన బాచివాళ్ళు వచ్చినా రాకపోయినా యివ్వాళ తను కసి తీర్చుకోవలసిందే ఆ శంకరం మేష్టరు మీద!... తనొక్కడే చాలు ఆయన పని పట్టడానికి!.. వేణు యిక ఆలోచించలేదు.

"పూర్వాసంధ్యా ప్రవర్తతే..."

గిర్రున తిరిగి శంకరం మేష్టారి యింటి దోవపట్టాడు...

అతడి రక్తం సలసల కాగుతోంది... మెదడు ఆలోచించడం మానేసింది. క్రోధం వగ, వుద్రేకంతో వూగిపోతూ ఒక్కడే శంకరంగారిల్లు చేరుకున్నాడు... వాకిలి తలుపులు తెరచి వున్నాయి. సరాసరి లోపలకు వెళ్ళాడు...లోపలి నుండి మాటలు విన్పించడంతో వంచలోనే ఆగి పోయ్యాడు వేణు కాస్త తమాయించుకుని...

"ఇవ్వాళ మీ ప్రియ శిష్యుడు వచ్చినట్టులేదే'..' అంది పార్వతి గొంతు వేణు రిక్కించి విన్నాడు శంకరంగారేం చెబుతారోనని..

'ఎవరూ? వేణూనా?...ఇవ్వాళ రిజల్ట్సు వస్తయ్యనుకుంటా.. అక్కడికి వెళ్ళాడేమో బహుశా...'అంది శంకరంగారి సమాధానం...

'ప్రియ శిష్యుడట! ప్రియ శిష్యుడు!..' పళ్ళుపటపట కొరికాడు వేణు.

'పాపం!... మీరు అప్పుడు పట్టుకోకపోతే అతడలా పాసయి వుండేవాడేమో!..' అంటోంది పార్వతి సానుభూతి చూపుతూ,..

వేణు గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నయి. రాయిలా కదలకుండా నిలబడ్డాడు శంకరంగారు ఏం చెబుతారో వినాలని పళ్ళు కొరుకుతూ తడికకు దగ్గరగా జరిగి నిలబడ్డాడు.

లోపలినుంచి పెద్దగా నిట్టూర్పు విన్పించింది. అది శంకరంగారి నిట్టూర్పే అని గ్రహించాడు వేణు. ఒక్క నిముషం గడిచాక శంకరంగారు మెల్లిగా అన్నారు...'నిజమే పారూ !...నువ్వన్నట్టు ఆ రోజు నేను పట్టుకోకుండా వుండుంటే యివ్వాళ సంతోషంతో గంతులేస్తూ వుండేవాడేనేమో కాని' శంకరంగారు చెప్పడం ఆపి మళ్ళీ బరువుగా నిట్టూర్చారు...

వేణు చెవులు నిక్కబెట్టి వింటున్నాడు మరీ తడిక కతుక్కుపోయి...

'ఒక్కటి మాత్రం నిజం పారూ!... ప్రపంచంలో సుఖపడడం అలవాటయిన వాళ్ళు కష్టపడలేరు.. కాపీకొట్టడం కూడా అంతే...కష్టపడకుండా సులభంగా పాసవడం ఒకసారి అలవాటు చేసుకుంటే రెండోసారి కష్టపడి చదవడానికి బుద్ధి కుదరదు... ఒకసారి కాపీకొట్టి పాసయితే రెండోసారి కష్టపడి చదవడు, మళ్ళీ కాపీకొట్టాలనే అనుకుంటాడు...ఇలా కాపీకొట్టి పాసయి ఎంతవరకు చదవగలడు? ఎన్నాళ్ళు ఎందరి కళ్ళు గప్పి పాసు కాగలడు? అందులో వేణును చూడగానే మంచి భవిష్యత్తుగల కుర్రాడిలా కనిపించాడు నాకు...అందుకే యిది అలవాటు కానివ్వ గూడదనుకున్నాను. అయినా ఏముందిలే...ఈసారి వేణు తప్పక పాసవుతాడు...చూసుకో మా వేణు ఫారన్ కూడా వెళ్ళి చదువుకుంటాడు...' అంటున్నారు శంకరంగారు.

'అబ్బో చాలా ఆశలు పెట్టుకున్నారే ప్రియ శిష్యుడిమీద?...'

'తల్లిదండ్రులు బిడ్డలమీద ఆశపెట్టుకున్నట్టే మేమూ విద్యార్థుల మీద ఆశలు పెట్టుకుంటాం ... తప్పేముంది !... మా స్టూడెంటు గొప్పవాడయ్యాడంటే మాకేగా సంతోషం!'

వేణు స్తబ్దులా నిలబడ్డాడు...ఆయన మాటల్లో నిజం లేకపోలేదేమో ననిపిస్తోందిప్పుడు...ఆయన నిజంగా తన మేలుకోరే అలా చేశాడేమో.. లేకుంటే భార్యతో అబద్ధం చెప్పాల్సిన అగత్యమేముంది!...ఆలోచిస్తూ నిలబడ్డ వేణు శంకరంగారు యివతలకు రావడం గమనించలేదు...

తడికపక్క స్తంభంలా నిలబడ్డ వేణును చూసి శంకరంగారు ఆశ్చర్యపోతూ... 'ఎంతసేపయిందోయ్ నువ్వొచ్చి?...'అని అడిగారు.

అప్పటిగ్గాని వేణు యీ లోకంలోకి రాలేదు... 'ఇప్పుడే...' అన్నాడు తడబడుతూ.

'పుస్తకాలు తెచ్చుకోలేదా?...'

'లేదండి...హరి...హరి పాసయ్యాడని ... చెప్పిపోదామని వచ్చాను...' అన్నాడు అప్పటికి అది తోచి.

'హరా!...ఎవరతడు?...మీ క్లాస్‌మేటా?'

అప్పటికి తెలివొచ్చింది వేణుకు ... హరి చదివింది శంకరంగారు పనిచేస్తున్న స్కూల్లో కాదని...హరి తను కొత్తగా చేరిన స్కూల్లో చదివాడని...ఏం చెప్పడానికీ తోచక, 'అవునండీ. నా క్లాస్‌మేట్. వాళ్ళమ్మ వంటలు చేస్తుంది...వాడు వారాలు చేసుకునే వాడు...' అన్నాడు...

'తన కోసం వాళ్ళమ్మ పడుతున్న బాధలు అర్థం చేసుకున్నాడన్నమాట! పోన్లే పాపం పాసయ్యాడు. ఆవిడ కష్టం వృధా పోకుండా...'

'వాడు మా క్లాసు అందర్లోకి మొద్దండి ... మా తెలుగు మేష్టారు 'ఒరేయ్ బండరాముడూ' అని పిల్చేవాడు..., అంత మొద్దు పాసయ్యాడంటే ఆయన గూడా ఆశ్చర్యపోతారేమో'నని అన్నాడు వేణు...

'దాందేముంది వేణూ!... ఒకసారి చదివితే రానివాళ్ళు పదిసార్లు చదివితే వస్తుంది...అతడు పెద్దవాళ్ళు పడుతున్న బాధను అర్థం చేసుకున్నాడు కాబట్టి బాగా కృషి చేసుంటాడు...పాసయ్యాడు... కష్టపడితే మనిషి సాధించలేంది ఏమీ లేదుగా...'

వేణు తెలియకుండానే నిట్టూర్చాడు... 'వస్తానని' మేష్టారితో చెప్పి యింటి ముఖం పట్టాడు... ఆలోచనలతో అతడి మెదడు వేడెక్కుతోంది. మేష్టారి మాటల కర్థం ఏమిటి? తను కృషి చెయ్యలేదనేగా?... నిజమే తను కృషి చెయ్యలేదు... కానీ హరి పాసయ్యాడు!... ఎట్లా అయ్యాడు!?... మేష్టారన్నట్లుగా వాడు కృషి చేశాడు. వాణ్ని తను, తన ఫ్రెండ్సు 'బుద్ధుడూ!...' అని పిల్చేవాళ్ళు. తనేమో తన చదువేమో తప్ప యింకో విషయం అతడు పట్టించుకునే వాడుకాదు. వీధి దీపాల వెలుతురులో వాడు చదువుకుంటుంటే 'మన బుద్ధుడు రుబ్బుతున్నాడురోయ్' అంటూ ఎగతాళి చేసే వాళ్ళు... అట్లా రాత్రింబగళ్ళు చదివి హరి పాసయ్యాడు... మరి తనో?...ఫాను వేసుకుని, టేబిల్‌లైటు పెట్టుకుని కూర్చుంటే మాయదారి నిద్ర శనిలా పట్టుకునేది! అక్క కాచిచ్చిన 'టీ' తాగి చక్కగా పడుకుని గురకపెట్టేవాడు... ఆ నిద్ర హరికి ఎందుకు రాలేదు?... మేష్టారు చెప్పినట్లు తల్లి పడుతున్న అవస్థ అతడర్థం చేసుకున్నాడు... తన బాధ్యత గుర్తించాడు... జాగ్రత్త పడ్డాడు... ఛీ!... ఈ కాపీని నమ్ముకుని తనే పొరబాటు చేశాడేమో... గాలిలో దీపం పెట్టి ఆరిపోయిందని ఏడ్చి ప్రయోజనం ఏముంది!.., వేణు ఆలోచనల్లోనే యిల్లు చేరుకున్నాడు...

(ఇంకా వుంది)

వసుంధర

మెదడుకి మేత

డాక్టర్ మహీధర నళినీ మోహన్

లెక్కలు అంటే చాలా భయపడిపోయే ఒకపిల్ల లెక్కలపరీక్ష అయాక సంతోషంగా ఇంటికి తిరిగివచ్చింది. పేపరు బాగా వ్రాసిందని ఆ ముఖమే చెప్తోంది. వాళ్ల నాన్న ప్రశ్నల పేపరుతీసుకుని, ఏ లెక్కలు ఎల్లాచేసిందో, ఎన్ని రైటు అయాయో చూస్తున్నాడు.

'టిక్కులు పెట్టినవన్నీ రైటుచేసేశాను నాన్నా! పాసైపోతాను' అంది ఉత్సాహంగా.

'రైటని నీకు ఎల్లా తెలుసు ?' అని అడిగేడు వాళ్లనాన్న.

'ఆన్సర్లు సరిగ్గా సరిపోయాయి. మా క్లాసులో ఫస్టుమార్కు మామూలుగావచ్చే అమ్మాయికి వచ్చిన ఆన్సర్లే నాకూ వచ్చాయి.'

అయినా నమ్మకంలేక వాళ్లనాన్న ఒక్కొక్క లెక్కనే అమ్మాయి ఎల్లా చేసిందో వివరంగా అడిగి తెలుసుకున్నాడు. ఆమె సరిగ్గానే చేశానని ధీమాగా చెప్తున్న ప్రశ్నలు మాత్రమే ఇక్కడ చూపిస్తాను. జవాబులు రైటే నంటోందికదా, మీరేమంటారో చూద్దాం.

మొదటి ప్రశ్న:

ఈ క్రింది భిన్నములను సూక్ష్మీకరించుము.

$\frac{16}{64}$; $\frac{26}{65}$; $\frac{19}{95}$; $\frac{49}{98}$

ఆపిల్ల వ్రాసిన జవాబు :

$\frac{16}{64}$ లో గీతకి పైన 6 ఉంది. కింద కూడా ఒక 6 ఉంది. ఈ రెండు ఆరులూ కొట్టేసి, జవాబు $\frac{1}{4}$ అని వ్రాసింది! అల్లాగే మిగిలిన భిన్నములలా కూడా లవహారములలో సమానంగాఉన్న అంకెలను కొట్టేసి భిన్నములను సూక్ష్మీకరించగా $\frac{26}{65}=\frac{2}{5}$; $\frac{19}{95}=\frac{1}{5}$; $\frac{49}{98}=\frac{4}{8}$ అని జవాబులు వచ్చాయిట! లెక్కల మేష్టారు ఈ జవాబులు రైటే అన్నారు. రైటే కదా మరి ?

* * *

రెండవ ప్రశ్న:

$$\frac{a^2-b^2}{a-b}=?$$

గీతని పైనున్న a^2ని కిందనున్న a పెట్టి భాగిస్తే a వస్తుంది. అల్లాగే పైనున్న b^2 ని కిందనున్న b పెట్టి భాగిస్తే b వస్తుంది. గీతకి పైనున్న మైనస్‌ని కిందనున్న మైనస్‌పెట్టి భాగిస్తే ప్లస్ వస్తుంది. కనుక జవాబు $(a+b)$ అని వ్రాసిందిట! ఈ ఆన్సరు రైటేకదా మరి?

* * *

మూడవ ప్రశ్న?

$\frac{(1+x)^2}{(1-x^2)}$ ని సూక్ష్మీకరించుము.

గీతకి పైనున్న 2 నీ, గీతకి కిందనున్న -2 నీ కొట్టివేసి, జవాబు $\frac{1+x}{1-x}$ అని వ్రాసింది !

ఈ ఆన్సరుకూడా రైటే అన్నారు లెక్కల మేష్టారు. రైటేకదా మరి?

* * *

నాలుగవ ప్రశ్న:

ఈ క్రింది సమీకరణములను సాధించుము :

$\frac{x-2}{y-1}=\frac{3}{5}$ మరియు $\frac{x-1}{y-2}=1$

ఆ పిల్ల రెండో సమీకరణం జోలికి పోకుండా మొదటి సమీకరణాన్ని మాత్రమే ఉపయోగించి x, y ల విలువలను ఈ క్రింది విధంగా సాధించింది.

$$\frac{x-2}{y-1}=\frac{3}{5}$$

కనుక, $\frac{x}{y}-\frac{2}{1}=\frac{3}{5}$

కనుక, $\frac{x}{y}=\frac{2}{1}+\frac{3}{5}$

కనుక, $\frac{x}{y}=\frac{2+3}{1+5}=\frac{5}{6}$

కనుక, $x=5$
$y=6$

అసలు లెక్కలో ఇచ్చిన రెండు సమీకరణాలనూ మీరు సాధించి చూడండి, x y లకు సరిగ్గా ఇవే విలువలు వస్తాయి! లెక్కలు మేష్టరు ఈ ఆన్సర్లు కూడా సరిగ్గానే ఉన్నాయన్నారు. కాదామరి ?

* * *

ఐదవ ప్రశ్న :

$PO=OQ$, మరియు $\frac{OR}{OQ}=\frac{OQ}{OS}$ అగునట్లుగా ఒక సరళరేఖపై, P,O,R Q,S అను బిందువులు గుర్తింపబడినవి.

$\frac{PR}{RQ}=\frac{PS}{QS}$ అని ఋజువు చేయుము

ఆ పిల్ల దీనినంతా సునాయాసంగా ఈ క్రింది విధంగా సాధించింది.

$\frac{PR}{RQ}$ అను భిన్నములో గీతకుపైన ఒక R ఉంది. గీతకు కింద మరొక R ఉంది. ఈ రెండింటినీ కొట్టివేయగా $\frac{P}{Q}$ వచ్చింది.

అల్లాగే $\frac{PS}{QS}$ అను భిన్నములో గీతకు పైన, కింద కూడా ఉన్న S ను కొట్టివేయగా $\frac{P}{Q}$ వచ్చింది.

$\frac{P}{Q}=\frac{P}{Q}$ ఈ రెండూ సమానమే అని వేరే చెప్పేదేమిటి?

* * *

ఆరవ ప్రశ్న :

(64 వ పేజీ చూడండి)

సన్నజాజి పందిరి క్రింద, మడత కుర్చీ వేసుకుని, చల్లగాలి ననుభవిస్తూ, పుష్ప సౌరభాన్ని ఆఘ్రాణిస్తూ, ఆహ్లాదకరంగా వున్న వాతావరణంలో దృష్టిని చేతిలో వున్న పత్రికపై నిమగ్నంచేసిన లలిత, వీధిగేటు చప్పుడు విని తలెత్తి చూసింది. మందహాసం ముఖారవిందంలో వెల్లివిరియగా, కుడిచేతో గేటు పట్టుకుని, ఎడం తిలో ఏదో ప్యాకెట్ పట్టుకుని, లోనికి వస్తున్న జయంతిని చూసి 'రా! రా! ఇప్పుడే నీ 'గురించి అనుకుంటున్నాను···నీకు నూరేళ్ళాయుష్షు!' అంది లలిత నవ్వి.

'ఎందుకు లేవమ్మా! అన్నేళ్ళు దీవిస్తావ్...పాతిక సంవత్సరాలకే విసుగు పుడుతుంటేను' అంది నాటక ఫక్కీలో జయంతి అక్కడున్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ నవ్వి.

'ఏం ఇప్పుడు దిగారేం రాణీగారు... ఎప్పుడూ లేనిది' అంది లలిత సుతారంగా నవ్వి.

'ఏం లేదు లల్లీ! ఈవాళ మా తాతయ్యగారు' అని జయంతి నాలిక కరుచుకుని 'సారీ! మా ఆఫీసరుగారు ట్రాన్స్ఫరయి వెళ్ళిపోతున్నారు. ఆయనగారి స్థానే ఓ కుర్ర ఆఫీసరు వచ్చాడు. ఈయనగారికి ఫేర్‌వెల్ పార్టీ, ఆయనగారిక్కి వెల్‌కం పార్టీ ఒక్కసారే చేశారు మా స్టాఫ్‌వాళ్ళు. ఆ హడావుడంతా పూర్తయ్యేసరికి యింత వేళయిుంది. ఇంటికి వెళుతూ, దారిలో వున్నదానివి కదా! నిన్నొకసారి చూచిపోదామని వచ్చాను' అంది జయంతి.

లలిత నవ్వి, 'ఇంతకూ నాకు శ్రమ తగ్గించావన్నమాట' అంది.

జయంతి ఆశ్చర్యపడినట్లుయి 'ఏం' అంది.

'ఆహా! ఏం లేదు...లక్షణంగా పార్టీలో సేవించి వచ్చావ్ గదా! ఇప్పుడు ప్రత్యేకంగా నీకోసం కాఫీ పెట్టక్కర్లేదుగా.'

'ఏం ఒద్దకమే నా తల్లీ! నీ లాంటిది మా ఆఫీసులో ఉండాల్సింది. పావఘొట్టి చాకిరీ చేయిద్దురు.'

'ఇపుడు మాత్రం తక్కువేం అయింది?'

'కాదు మరీ! ఎప్పుడో ఉదయం యిన్ని మెతుకులు తిన్ని బావగారు ఆఫీసు కెళ్ళిపోతారు. మళ్ళీ ఏ రాత్రికో తిరిగివస్తారు. హాయిగా ఈలోగా పనులన్నీ చక్కబెట్టుకుని ఏ పత్రికో, ఏ నవలో చదువుకోవడమో, లేక ఏ రేడియో సంగీతం వింటూనో కూర్చోవడమేగా నువ్వు చేసే ఉద్యోగం... ఖర్మ! నాకు అటువంటి రోజు వెల క్కొక సారైనా రాదు గదా! ఏం ఉద్యోగమో పాడు' అని మురుసు కొట్టుకుంది జయంతి.

లలిత పకపకా నవ్వింది జయంతి మాటలు విని·

'ఇంతకీ నేనేదో ఇంట్లో కూర్చుని సుఖపడి పోతున్నానని ఏడ్వగాని నీ సంగతి నువ్వు ఆలోచించవేం! హాయిగా ఆఫీసరిచ్చిన కాగితాలు దభదబా నాలుగు బాదులు బాదడం, లేకపోతే తోటి గుమాస్తాల

సినీ చర్చా వేదికను తిలకించడం, అంతే గదా! వేళ తిరిగేసరికి ఠంగున జీతం వచ్చి పడుతుంది...నేనూ ఉన్నాను ఎందుకూ...తిని కూర్చోడానికి తప్ప' అంది లలిత ఉస్సురని.

జయంతి నవ్వి 'నీకుమాత్రం ఏం తక్కువమ్మా! తల్లీ! సలక్షణంగా ఉద్యోగం చేస్తున్న భర్తా...అందమైన ఓ చిన్న యిల్లూ, దానికితగ్గ ఉద్యానవనం. ఇంకా కావాలంటే ఓ సంవత్సరం తిర్గి వచ్చే సరికి ఓ చిన్ని పా..'

తక్కున జయంతి నోరు మూసేసింది లలిత,

'ఏం! అంత ఉలుకెందుకు?'

'ఉలుకు కాదుగానీ! పోనీ అలాగే పుడితే నీ కిచ్చేస్తాలే' అని 'ఇంతకీ ఆ పేకెట్ ఏమిటి' అంది అటువైపు దృష్టి మరల్చి.

'ఓ యిదా! మా ఓల్డ్ ఆఫీసరుగారు ట్రాన్స్ఫరయిన సందర్భంలో ఈ రోజు నేను సంతోషపూర్వకంగా 'సెల్ఫ్ ప్రజెంటేషన్' కొనుక్కున్నాను. చూడద్దాగాని ఉందు' పేకెట్ విప్పింది జయంతి.

లలితకళ్ళు జిగేల్ మన్నాయి...జయంతి పాకెట్ విప్పి చీరతీసి లలిత చేతికిచ్చింది నవ్వుతూ....

అసూయో, అనురాగవేగాగాని లలిత అధరాలపై కొన్నిక్షణాలు మందహాసం కనిపించి మాయమయింది.

లలిత చీరవంక చూసింది.. లేత గులాబీ రంగుచీర...చుట్టూ హంసలబారు లున్నాయి. గుప్పిటలోనికి యిమిడే చీర అది. అటూ ఇటూ తిరగేస్తూ ఒకసారి లలిత తను కట్టుకున్న చీరవంకా, జయంతి కట్టుకున్న చీరవంక చూసింది...జయంతి ఎప్పుడూ మంచి విలువైన చీరలే కడుతుంది. అవును మరి ఉద్యోగస్థురాలు! తనో! ఎప్పుడూ కనీసం సంక్రాంతి పండుగకైనా తనకు భర్త మంచిచీర తేలేదు...ఈ ఆలోచన రాగానే లలితకు భర్తమీద కోపం వచ్చింది.

'ఎలావుంది లల్లీ చీర' అన్న జయంతి ప్రశ్నకు.

'బాగానే వుంది' అని నీరసంగా జవాబిచ్చింది. .

ఇంతలో లలిత భర్త రాజారావు రావడంతో సంభాషణ ఆగిపోయింది...ఇద్దరూ లేచి నిలబడ్డారు...రావు లోపలికి వెళ్ళడంతో లలిత జయంతివంక చూసి నవ్వి 'వన్ మినిట్ జయా! ఇప్పుడే వస్తాను' అంటూ భర్త ననుసరించింది.

'ఏమంటూంది మీ జయంతి' అన్న భర్త మాటకు 'నేనింత దురదృష్టవంతురాలి నయినందుకు ఏడవమంటూంది' అని స్వగతంలో అనుకొని, పైకి 'ఏం లేదు... మామూలు సంగతులే! వాళ్ల ఆఫీసరు ట్రాన్స్ఫరు అయినారట....అదీ విశేషం' అంది...

'ఆహా! ఇంక సుఖపడిందన్నమాట మీ స్నేహితురాలు' అని నవ్వి 'చూడు పాపం! ఒక్కర్తే కూర్చున్నట్టుంది' అన్న భర్త మాటలు విని లలిత ఇవతలికి వచ్చేసరికి 'ఇంక నే వెళ్ళొస్తాను లలీ' అంటూ లేచి నిలబడింది జయంతి.

'ఫరవాలేదు! కూర్చో' అన్న లలిత మాటలకు 'లేదు! ఇంటిదగ్గర కంగారు పడతారు. మళ్ళీ రేపు కలుస్తానుగా' అని జయంతి వడి వడిగా నడిచి వెళ్ళిపోతుంటే లలిత తెల్లబోయింది.

లలిత లోపలికి వచ్చేసరికి రాజారావు మల్లెమొగ్గల పొట్లం విప్పి టేబుల్ మీద పోస్తున్నాడు. లలితను చూసి నవ్వి 'ఏం లలితా! స్నానం చెయ్యమంటావా?' అన్నాడు.

'చెయ్యండి దానికికూడా నన్ను అడగాలా ఏం' అంది మనసులో కదులుతూన్న భావానికి రంగులు దిద్దుకుంటూ...ఆమె వైపు రావు వింతగా చూశాడు. ఆమె దృష్టి ఎటో వుంది...టవల్ తీసికొని బాత్ రూం వైపు నడిచాడు.

ఈలోగా లలిత వంటింట్లోకి వెళ్ళి, పీటలు వాల్చి, కంచాలుపెట్టి అన్నీ వడ్డించింది. ఇద్దరూ భోజనానికి కూర్చున్నారు. భోజనంచేస్తూ రావు లలిత ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూశాడు. లలిత తల దించుకుంది. భర్త అడిగిన ప్రతి విషయానికి ముక్తసరిగానే జవాబిచ్చింది. లలిత వైఖరి రావుకు ఎంతమాత్రం అర్థం కాలేదు. లలితలో కలిగిన హఠాత్పరిణామానికి ఆశ్చర్యపోతూ, అర్థంగాని స్థితిలో త్వరగా భోజనంకానిచ్చి పడకగదిలోనికి వెళ్లిపోయాడు రావు.

లలిత కంచాలు కడిగి, వంటిల్లు శుభ్రం చేసి వచ్చి, చడీ చప్పుడూ లేకుండా హాల్లోకివచ్చి ఏదో పుస్తకం చదువుతూ కూర్చుంది. రావు టైం చూసి 'లలితా' అని పిలిచాడు.

జవాబు రాలేదు.

'పది అయింది లలితా! ఇంక పండుకో కూడదూ' అన్న భర్త మాటలకు—

'మీకు నిద్ర వస్తే మీరు నిద్ర పొండి' అంది గంభీరంగా.

'అలాగే నిద్రపోతాను గాని ఏమొచ్చింది యీ వేళ రాణీగారికి' అన్నాడు లేచి వచ్చే ప్రయత్నంలో.

'నాకేం రాలేదుగాని మీరు నిద్రపొండి! నన్నాట్టే విసిగించక' అంది చేతిలోని పుస్తకంలో మరింత తల దూర్చి.

'అలాగేం' అంటూ ఆమె చేతిలోని పుస్తకం లాగివేసి, తక్కున దీపం ఆర్పేసి మంచం దగ్గరకు ఆమెను తీసికెళ్ళిపోయాడు రావు. నిస్సహాయంగా అతని చేతులలో వాలిపోయింది.

* * *

లలితతో చెప్పి ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత జయంతికి చాలా బద్ధకంగా ఉన్నట్లు తోచింది. ఉదయంనుండీ పార్టీల హడావుడితో నానా హైరానా పడిపోయింది. ప్రాణం డీలాగా ఉందేమో వంటింట్లోకి వెళ్ళి స్టౌ మీద కాగుతూన్న వేడినీళ్ళు తీసుకుని పెరట్లోకి వెళ్లి ముఖం కడుగుకుని టవల్‌తో తుడుచుకుంది. ఇంట్లో తన గదిలోకి వచ్చి లైటువేసి అద్దం ముందు కూర్చుని వాల్జడను ముందుకు వేసుకుని కొంచెంసేపు అల్లి రిబ్బనుతో గట్టిగా బిగించింది. కాస్త పౌడరు అరచేతిలో వేసుకుని, ముఖానికి రుద్దుకుంది. కాస్త రిలీఫ్ వచ్చినట్లయింది. చెంపలు అరచేత్తో తడుముకుంటూ అద్దంలో తన ముఖం చూసుకుని నవ్వుకుంది.

అంతలో తల్లివచ్చి 'జయంతీ! కాఫీ తాగుతావా? భోజనం చేస్తావా?' అని అడిగింది...

'ఆకలిగా లేదమ్మా! కాస్త కాఫీచాలు' అంది... 'అలాగే' నని ఆవిడ వెళ్ళిపోయింది. జయంతికింకా బద్ధకం పోలేదు.. ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ లేచి మంచందగ్గర కొచ్చింది...రాత్రి సగం చదువుతూ వదిలేసిన వీక్లీని తీసికొని పేజీలు త్రిప్పుతూ చదువుకో నారంభించింది ... చదువుతూన్న

థ మంచి సస్పెన్సుతో సాగిపోతున్నది... ఆ కథలో నాయకురాలు చదువుకున్న ఓ ఆధునిక యువతి...సాఫీగా సాగిపోతున్న సంసారం వాళ్ళది...ఒకళ్ళ అభిరుచులు మరొకళ్ళు గుర్తించి ఏ అరమరికా లేకుండా హాయిగా జీవిస్తున్నారు...ఉన్నట్టుండి ఆమె గారికి ఉద్యోగం చెయ్యాలని బుద్ధిపుట్టి భర్తను బ్రతిమాలి, ఆఖరికి వేధించి ఉద్యోగం సంపాదించుకుంటుంది...కాని కొన్నాళ్ళకు ఆమె కన్న కలలన్నీ కరిగి పోయాయి. అనుకోనివిధంగా ఎన్నో అవాంతరాలు ఆ సుఖప్రదమైన దాంపత్య జీవనానికి అవాంతరాలు కలిగించాయి...ఒక్కొసారి ఉద్యోగాన్నుండి తిరిగివచ్చేసరికి రాత్రికూడా అయి, భర్త చెయ్యి కాల్చుకోవాల్సిన దుస్థితిని కూడా స్వయంగా చూసింది. మనసు మూగపోయి, కళ్ళంతా నీళ్ళు నిండిపోయి ఆ క్షణాన ఉన్నపాటుగా ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చేసింది ...

జయంతి ఆ కథ చదివి నవ్వుకుంది... కథానాయకురాలి కథనాన్ని తన విధానంతో పరిపోల్చి చూసుకుంది...ఇల్లాలూ, భర్తా, పిల్లలూ ఉన్నవాళ్ళకు ఉద్యోగాలు చెయ్యడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది? ఎంత కాదనుకున్నా ఈ బంధాలన్నీ ఏదోరూపంలో వేధిస్తూనే ఉంటాయి. అందుకే తను నిశ్చయించుకుంది – అసలు వివాహం చేసుకోకుండా ఉండిపోవాలని..అందువల్ల బాధ్యతలూ వుండవు ...వేదనా వుండదు.. చప్పున లలిత

రాజీనామా

గుర్తుకు వచ్చింది. ఆమె తన స్నేహితురాలు, తనతో చదువుకున్నదే. వాళ్ళవాళ్ళ కొత్త వెనక వున్న వాళ్ళేమో! ఉద్యోగ ప్రయత్నానికి స్వస్తి వాచకంపలికి గృహస్థాశ్రమంలో ప్రవేశించింది. హాయిగా పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించే భర్తా, అందమైన చిన్న యిల్లూ, అందుకు తగిన చిన్నతోటా, నిశ్చింతగా కాలం వెళ్ళబుచ్చ గలుగుతున్నది. మరి తనో. యాంత్రిక జీవనం అయిపోయింది. గబగబా కాసిన్ని మెతుకులు కతికి, ఇంతటిఫిను చేతబట్టుకుని, వెళ్ళి అరగంటసేపు సిటీబస్ కోసం నిలబడి మళ్ళీ ఉసూరుమంటూ సాయంత్రానికి కొంపకు చేరుకుంటుంటే ఇంక ఆలోచనలకు తీరికేదీ? ఎప్పుడయినా కాస్త రిలీఫ్ అంటూఉంటే అదివారమే!

మర్నాడు ఆదివారం అన్న విషయం జయంతికి చప్పున జ్ఞాపకానికి వచ్చి, 'హమ్మయ్య' అని ఊపిరి పీల్చుకుంది. అలా ఆలోచనలతోనే నిద్రపోయింది.

* * *

మర్నాడుకూడా లలిత 'మనస్సు మనస్సులోలేదు. యాంత్రికంగా లేచి పనులు చక్కబెట్టింది. రావు ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయాక ఇల్లు సర్దుకుని తీరిగ్గా ఆలోచించడం మొదలు పెట్టింది.

'అవును జయంతిచెప్పినట్లు తనకేం తక్కువ. కాని...కాని... అదేమిటో ఆచీర చూసినప్పటినుంచీ తన మనస్సు మనస్సులో లేదు. తనజీవితంలో అటువంటిచీర కట్టగలదా? తనకు అన్నీ వున్నాయి. అందమైన యిల్లూ, తనను అమితంగా ప్రేమించే భర్తా. కాని అటువంటి చీర తనభర్త ఎప్పటికైనా కొనగలడా? తాహతుకి మించిన ఆశ. భర్త ఒక ఆఫీసులో యు. డి. సి. గా పనిచేస్తున్నారు. వచ్చేజీతంతో గుట్టుగా సంసారాన్ని నెట్టుకువస్తున్నాడు. ఎంత పొదుపరితనంగావున్నా జీతం ఇద్దరికీగూడా సరిపోవడమేలేదు. కనీసావసరాలు చూసుకున్నా కనీసం నెలకి రెండొందలు తక్కువేవాడకా కాలేదు. ఉన్నా పుట్టింటికి వెళ్ళి తెచ్చుకోవడానికి అడ్డువచ్చే అభిమానానికి కొదువలేదు. ఎంత ఆలోచించినా ఈకష్టాలు గట్టెక్కేటట్లు తన సరదాలు తీరేటట్లు కన్పడ్డంలేదు. లలితకు అక్షణంలో ఓ ఆలోచన స్ఫురించింది. అవును? తనుకూడా ఉద్యోగం చెయ్యగల అర్హతవరకూ చదువుకున్నదే. అందువల్ల గట్టిగా ప్రయత్నంచేసి ఉద్యోగం సంపాదించగలిగితే హాయిగా జయంతిలా బోలెడన్ని చీరలు కొనుక్కోవచ్చు. ఈ చాలీ చాలని సంపాదనమీద ఆధారపడి ఎన్నాళ్ళిలా బ్రతకాలి?

ఈ ఆలోచనరాగానే లలితకి ఏనుగంత బలం వచ్చింది. సాయంత్రం భర్త రాగానే ఎలా అతనికీవిషయం బోధపరిచి ఒప్పించాలో ఎలా చెపితే బాగుంటుందో ప్లాను వేసుకుంది. దాసీదివస్తే అంట్లుతోమించేసి ఇల్లంతా అద్దంలా సర్దింది. మంచంమీది దుప్పటి, దిండుగలీబులు తీసివేసి ఇస్త్రీ మడతలు వేసింది. రాత్రి భర్త తెచ్చిన మల్లెపూలపొట్లం తీసి పారేసి, దాసీదాని చేత మళ్ళీ తెప్పించింది. సాయంత్రం అయిదుగంటలయేసరికల్లా రావుకిష్టమైన గోంగూరపచ్చడి, సాంబారు, వంకాయ మెంతికూర వండింది. తనివితీరా స్నానంచేసి తనకున్న చీరల్లో భర్తకు ఎక్కువ యిష్టమైన లేతనీలం ఖటావ్ వాయిల్‌చీర, జాకెట్ వేసుకుని మల్లెపూలు పెట్టుకొని అతని రాకకై ఎదురు చూడసాగింది.

రావు ఇంటికొచ్చేసరికి ఆరున్నరఅయింది. ఆరున్నర అయింది. నవ్వుముఖంతో ఎదురుగా వచ్చింది లలిత. రావు అలిసిపోయినట్లున్నాడేమో మాట్లాడకుండా లోనికి

నాకు తెలీకుండా వాచీ ఎందుకొన్నావురా?
— ఇప్పుడే ఓ సంబంధం చూశా నాకు!

సైంటిస్టులు

నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తొలగించునట్టి విధానమును

కనుగొన్నారు

క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో'

ఇప్పుడు, మొదటిసారిగా భారతదేశంలో ప్రవేశపెట్టబడినది

బాధ మా సమస్య: "ఆస్ప్రో" యొక్క పరిశోధన సంస్థలో, బాధ యొక్క సమస్య మీద పని చేస్తున్న సైంటిస్టులు ఇప్పుడు, క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను కనుగొన్నారు— ఇది బాధను అతి శీఘ్రంగా పోగొట్టే సాధనము.

మైక్రొఫైన్డ్ అంటే ఏమిటి? మైక్రొఫైన్డ్ అంటే, ఆస్ప్రోలోని నొప్పిని పోగొట్టే పదార్థము ముప్పది రెట్లు సన్నగా క్రొత్త ప్రత్యేకమైన పద్ధతిలో చెయ్యబడినది. ప్రతి మాత్రలోను ఇప్పుడు ఇంచుమించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. అందువలన, రెండింతల కన్నా ఎక్కువగా నొప్పిని పోగొట్టే శక్తి అతి శీఘ్రంగా పని చేసి, మూడు రెట్లు శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును.

అతి శీఘ్రంగా పని చేస్తుంది-చాలా సేపు వుంటుంది: క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ ఆస్ప్రోలోని చురుకైన, పదార్థము సునాయాసంగా, అతి త్వరగా ఇమిడి శరీరమందు 5 నుండి 7 గంటల దాకా వుంటుంది. ఇందువలనే, మైక్రొఫైన్డ్ ఆస్ప్రో అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగిస్తుంది, మరియు చాలా సేపు వుంటుంది.

తీసుకోవడం చాలా సులభము: క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను మీకు ఇష్టమైనట్టు తీసుకోవచ్చును. అల్లాగే కాని, నీళ్లలో కలిపి కాని, ఒక గ్లాసుడు నీళ్లలో కాని, లేక వేడి పానీయముతో కాని తీసుకోవచ్చును.

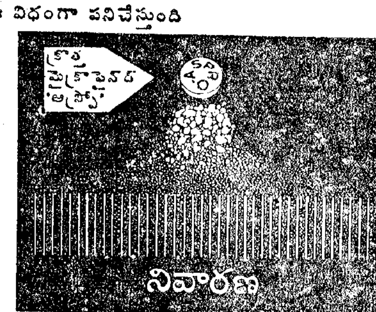
వీటికోసం క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో'ను వాడండి: నొప్పి, తల నొప్పి, ఒళ్లు నొప్పి, పంటి పోటు, కీళ్ల నొప్పి, జ్వరముతో కూడిన జలుబు, ఫ్లూ, కీళ్ల నొప్పులతో కూడిన జ్వరము, గొంతుగనొప్పి.

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు బిళ్లలు, అవసరమైతే మళ్లీ వేసుకోండి. పిల్లలకు: ఒక బిళ్ల, లేక డాక్టర్ సలహా ప్రకారము వేసుకోవలెను.

క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో' ఈ విధంగా పనిచేస్తుంది

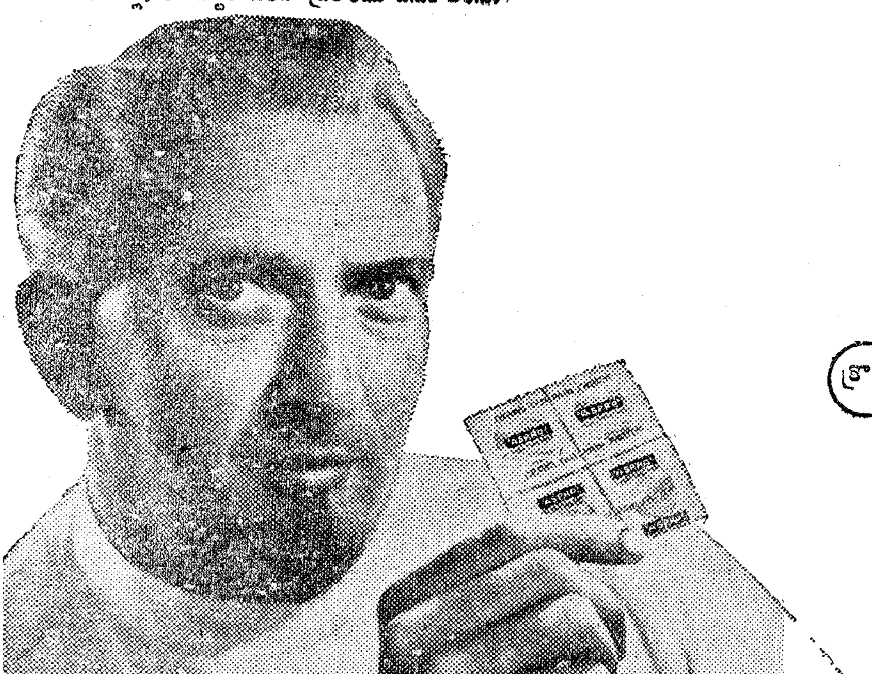

బిళ్లలోని అణువు ఎంత పెద్దదిగా వుంటే అంత నెమ్మదిగాను అది ఇముడుతుంది— అందువల్ల మీరు, నొప్పి తగ్గడానికి చాలా సేపు ఆగాలి.

ఇది మైక్రొఫైన్డ్ చెయ్యబడుట వలన, ప్రతి, క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ ఆస్ప్రో, బిళ్లలోను ఇంచుమించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. ఇందువలన, ఇది అతి త్వరగా ఇమిడి, అతి శీఘ్రంగా నివారణ నిచ్చును.

క్రొత్త మైక్రొఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో', నొప్పిని, నివారించుటకు, ఇప్పుడు మీకు లభించే వాటిలో అతి ఆధునికమైన సాధనము.

క్రొత్త

మైక్రొఫైన్డ్

ఆస్ప్రో

అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును

నికోలస్ (N) ఉత్పత్తి

A.G 667 FL

రాజీనామా

వెళ్ళి ఈజీచైరులో కూలబడి ఉన్న రవ్వాడు.

'ఏం అలా ఉన్నారే' అంది లలిత దగ్గరగావచ్చి.

రావు జవాబివ్వలేదు.

'తలనొప్పిగావుందా' అని అడిగింది.

రావు కొద్దిగా తలపైకెత్తి లలితవంక చూశాడు. లలిత మందారంగానవ్వి వాల్జడను ముందుకుతీసుకుని అల్లడం పూర్తిచేసి 'చెప్పరేం' అంది.

చెప్ప వాల్చకుండా లలితను చూస్తున్న రావు తొట్రుపడి 'అబ్బే! ఏంలేదు' అన్నాడు.

లలిత లోనికివెళ్ళి ఫ్లాస్కు తీసుకొచ్చి కాఫీపోసి యిచ్చింది.

'కాఫీ అమృతంలావుంది ఇవాళ'అన్నాడు కాఫీకప్పు లలితచేతికిస్తూ.

'నిజంగా' అంది...

'నిజం లలితా!' అన్నాడు రావు.

'తొంది స్నానం చేద్దురుగాని ... అలసట తగ్గుతుంది' అని బాత్‌రూం వైపు స్నానానికి అంతా రెడీ చేసిపెట్టింది.

రావు స్నానంచేసి వచ్చేసరికి భోజనాలు వడ్డించింది. ఇద్దరూ భోజనాలకు కూర్చున్నారు. భోజనాలు పూర్తయ్యే వరకు లలిత ఆ కబుర్లూ ఈ కబుర్లూ చెప్పి నవ్వుతూ ఆతన్ని తెగనవ్వించింది. ఆమె హుషారంతా చూసి రావు అర్థంకాని వాడిలా 'అందుకే ఆడవాళ్ళతో ఏ మెచ్చినా పట్టలేం అన్నారు' అని 'ఏమిటి లలితా ఇనాళింత బ్రహ్మాండంగా పాకం రుచి చూపించావ్' అన్నాడు. లలిత మూతి ముడుచుకొంది. 'ఏం! నేనెప్పుడు మాత్రం బాగా చెయ్యలేదు?' అంది.

రావు నవ్వి 'అదికాదు లలితా! ఇవాళ ఏదో ప్రత్యేకత వుంది. ఈ వంట రుచి చూసిన వాళ్ళెవరయినా సరే నువ్వేది అడిగితే అది యిచ్చేస్తారు' అన్నాడు.

'మీరయినా అంతేనా?' అంది.

'ఓ' అన్నాడు.

'సరే అడుగుతాను...ముందు భోజనం కానివ్వండి.' అంది.

భోజనాలు పూర్తయింతర్వాత చేతిలో తమలపాకులు, వక్కలూ ఉన్న పళ్ళెం పట్టుకొని పడక గది ప్రవేశించింది.

తమలపాకులు చుట్టియిస్తూ 'అడగనా' అంది

'అడుగు' అన్నాడు రావు.

లలిత కోరిక విని రావు తెల్లబోయాడు. 'ఇదేమిటే లలితా! నువ్వు ఉద్యోగం చేస్తావా?' అన్నాడు.

'ఏం చెయ్యగూడదా? జయంతి చెయ్యడం లేదూ' అంది.

'జయంతికీ, నీకూ పోలికేమిటి లలితా? ఆ అమ్మాయి మీద ఆధారపడిన వాళ్ళు వెనకాల వున్నారు' అన్నాడు.

'ఆధారపడిన వాళ్ళు ఉంటేనే ఉద్యోగం చెయ్యాలేమిటి? మీరు ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోతే నాకేం తోచడంలేదు. గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ ఇంట్లో కూర్చోవడం కంటే నయంకదూ' అంది.

ఎంత చెప్పినా లలిత పట్టువదలని రావు మార్చలేక పోయాడు. పైగా అలిగి కూర్చుంది. ఏడుపు ముఖం పెట్టింది. ఆఖరికి ఏడ్చేసిందికూడా... రావు తెల్లబోయాడు. లలితని అనునయించేసరికి తల ప్రాణం తోకకి వచ్చింది. లలిత పట్టుదలే నెగ్గింది. తన పలుకుబడి ఉపయోగించి ఉద్యోగం వేయిస్తానని హామీ యివ్వడంతో లలిత ముఖం నవవికసిత కుసుమంలా అయింది.

ఆ రోజు నిజంగా లలిత జీవిత చరిత్రలో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించుకోదగిన రోజు. రావు ఎలాగో కష్టపడి తనకు తెలిసిన స్నేహితుల ద్వారా ప్రయత్నించి లలితకు టెంపరరీగా ఉద్యోగం వేయిస్తే గలిగాడు. లలిత సంతోషానికి అవధులు లేవు. మనస్సంతా ఆనందంతో నిండి పోయింది.

తనే స్వయంగా జయంతి ఇంటికి వెళ్ళింది. లలితను ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించింది జయంతి. లలిత చెప్పిన విషయం విని ఆశ్చర్యపడి 'కంగ్రాచ్యులేషన్స్' అంది.

చాలా సేపు ఆడవాళ్ళు ఉద్యోగాలు చేయడాన్ని గురించి, సాధక బాధకాలు చర్చించుకొన్న తర్వాత 'డ్యూటీలో ఎప్పుడు జాయిన్ అవుతావ్ లలీ' అంది జయంతి.

'రేపే జాయిన్ అవాలనుకుంటున్నాను జయంతీ!' అని 'ఏమిటో భయంగా వుంది

హాకు' అంది.

జయంతి నవ్వుతూ 'ఎందుకు భయం. భయం ఉంటే అసలు మనం అక్కడ పని చేయలేం' అంది.

'అదే జయంతీ! మీ బావగారితో పోట్లాడి ఉద్యోగం వేయించుకున్నానే గాని ఎందుకో భయంగానే వుంది' అంది.

'క్రొత్త కదూ! కొన్నాళ్ళవరకూ అంతే మరి' అంది జయంతి. ఈలోగా జయంతి తల్లి అక్కడికి వచ్చింది.

'అమ్మా! లలితకు ఉద్యోగం వచ్చింది' అని విషయం చెప్పగానే ఆవిడ ఎంతగానో సంతోషించి 'చూడమ్మా! లలితా! పెళ్ళయినవాళ్ళు ఉద్యోగాలు చెయ్యకూడదని మా జయంతి వాదిస్తూ వుంటుంది. నిన్ను చూసయినా బుద్ధి మార్చుకుంటుందేమో చెప్పు తల్లీ' అనగానే అందరికీ నవ్వొచ్చింది. జయంతి తల్లి లోనికి వెళ్ళింది.

'ఏం జయంతీ! ఇంక పెళ్ళిచేసుకోవా ఏం?' అంది లలిత.

జయంతి యిబ్బందిగా ముఖంపెట్టి 'ఊహూ' అంది.

'కన్యగా ఉండిపోతావా ఏం' అని లలిత నవ్వి, 'అసలు ఏదో ఉంది మనస్సులో' అంది.

జయంతి కళ్ళు పెద్దవిచేసి లలిత వంక చూసింది. లలిత పకపకా నవ్వింది. జయంతి ప్రసక్తి మార్చి 'చూడు తల్లీ మా ఆఫీసు కూడా మాకు దగ్గర్లోనే వుంది కనుక రోజూ యిద్దరం కలిసే వెళుతుందాం, నేను వచ్చేవరకూ ఉంటూండు' అంటే లలిత 'సరే' నంది.

మర్నాడు ఉదయం లలిత పెందరాళే లేచింది. ఇల్లంతా శుభ్రం చేసింది ఉదయం పెందరాళే రమ్మని పని మనిషితో మరీమరీచెప్పింది. ఏడుగంటలయినా పనిమనిషి జాడకనిపించలేదు. చిరాకనిపించింది. అంట్లన్నీ తనే వేసుకూర్చుని గబ గబా తోమేసింది. స్నానానికి వేన్నీళ్ళు పెట్టింది. కాఫీలు పూర్తయ్యేసరికి ఎనిమిది అయింది.

'లలితా! త్వరగా రెడీ కావాలి!' అన్నాడు రావు కాఫీ త్రాగుతూ.

'అలాగే' అని లలిత వంట కుప్రక మించింది. వంటలవీ పూర్తయి ఇద్దరూ భోజనాలు పూర్తిచేసేసరికి తొమ్మిదిన్నర అయింది.

'ఉండండి! ఒక్క నిమిషం' అని గది లోనికి వెళ్ళి డ్రెస్ మార్చుకుని ట్వాయిలెట్ అయింది.

పావుగంట గడిచిన తర్వాత బయటకు వచ్చి 'పదండి' అంది

ఇంటికి తాళంవేసి ఇద్దరూ బయలు దేరారు.

'సిటీ బస్ వచ్చేసరికి ఆలస్యం అవుతుంది. రిక్షాలో వెళదాం.' అన్నాడు రాజారావు. 'సరే' నంది లలిత.

ఆఫీసు ప్రాంతం దగ్గర కొచ్చేకొద్దీ లలిత గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. ముఖం మీద ఆవరించిన స్వేద బిందువులను కర్చీఫ్‌తో తుడుచుకుంది. రిక్షా ఆగింతర్వాత యిద్దరూ దిగారు. అప్పుడే పది గంటలు దాటిందేమో! అంతా ఒక్కొక్కరే వస్తున్నారు. లలితా, రాజారావూ యిద్దరూ వెళ్ళి వెయిటింగ్ రూంలో కూర్చున్నారు. అరగంట గడిచిన తర్వాత ఆఫీసరుగారు వచ్చారు. ఆయన ఇదివరకే రాజారావు స్నేహితుల ద్వారా పరిచితుడు కావడంవలన ఎంతో ఆప్యాయంగా యిద్దరినీ ఆహ్వానించాడు. లాంఛనాలన్నీ పూర్తయ్యాక లలితకు బాధ్యత వప్పగించారు. రాజారావు వెళ్ళిపోతుంటే లలిత భయంగా నవ్వింది.

'మీరేనా క్రొత్తగా వచ్చింది' అన్న కంఠస్వరం విని లలిత తల పైకెత్తి చూసింది.

'నా పేరు స్వరాజ్యం! ఇక్కడ టైపిస్టుగా పని చేస్తున్నాను' అంది.

'కూర్చోండి' అంది లలిత. స్వరాజ్యం కూర్చుంది. ఒంటి నంటిపెట్టుకొని పోయినట్లున్న ఇంగ్లీష్ కలర్ నైలాన్ చీరా, అదేరకం జాకెట్ వేసుకొని ఉంది స్వరాజ్యం. మెడలో ఒంటిపేట గొలుసు. ఆమె నవ్వినప్పుడల్లా కదులుతూ తళుకు మంటున్నది. చెవులకు సాదా రింగులున్నాయి. తీరికగా టాయిలెట్ అయి వచ్చినట్లు కనిపిస్తున్న ఆమె సోయగాన్ని తిలకించడంలోనే లలిత కొంత సమయం వృధా చేసింది.

'ఈ ఉద్యోగం యింకొకరికి రావలసింది. మీకు వచ్చింది' అంది స్వరాజ్యం.

'ఎవరికి' అంది లలిత.

'పాపం! ఆయనెవరో నెల రోజులనుంచి తిరుగుతున్నారు. అంతా రెడీ అయింది. ఇవాళో రేపో ఆర్డర్సు వస్తాయనుకుంటున్నారు —

'పాపం! అంతా తారుమారు అయింది' అంది.

పాపం! పాపం! అన్న స్వరాజ్యం మాటలు విని లలిత మనస్సు చివుక్కుమంది ఆ పాపానికి తను ఒడిగట్టుకున్నానా? అనిపించింది. ఎవరికీ రావలసిన ఉద్యోగం. ఉద్యోగం. ఎవరో నిర్భాగ్యుడు. బ్రతుకంతా ఉద్యోగంమీదే ఆధారపడి ఉందో ఏమో!

'దేనిగూర్చిటో ఆలోచిస్తున్నారు!' అంది స్వరాజ్యం.

లలిత తొట్రుపడి, 'అబ్బే! ఏం లేదు!' అంది

'మీకేమయినా అవసరంవస్తే నన్ను అడగండి. చెబుతుంటాను' అంది.

'థేంక్స్' అంది లలిత. స్వరాజ్యం లేచి తన సీటులోనికి వెళ్ళిపోయింది

ఒక అరగంట గడిచింతర్వాత ప్యూను వచ్చి 'అయ్యగారు మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు' అని చెప్పేడు. లలిత కాగితాలు. ఒకప్రక్కన పెట్టి, వాటిమీద పేపరు వెయిట్ ఉంచి ప్యూనువెంకాలే వెళ్ళింది. స్ప్రింగుడోర్ తెరుచుకొని లోపలికి వెళ్ళింది. ఆఫీసరుగారు పేపరు కాబోలు తదేకంగా చూస్తున్నవాడల్లా ఆగి లలితను చూసి 'రండి! కూర్చోండి!' అన్నాడు.

లలిత కూర్చోవడానికి సందేహించడం చూసి, 'ఫర్వాలేదు! కూర్చోండి' అన్నాడు ఆయన, లలిత బెరుకు బెరుకుగా కూర్చుంది.

'చూడండి! మీకు ఉద్యోగం క్రొత్త. బాధ్యత క్రొత్తది' అంటూ నవ్వి 'ఎవరి బాధ్యతలు వాళ్ళు సక్రమంగా నెరవేర్చుకుంటూ పోతే ఎవరికీ వచ్చిన ఇబ్బంది లేదు... అంతే నంటారా' అన్నాడాయన.

'అంతే కదండీ' అంది లలిత నవ్వు తెచ్చుకొని.

చాలాసేపు ఆయన ధోరణి ఉపన్యాసంలా కొనసాగింది. లలిత ఓపికగా కూర్చుంది. అంతలో ఆయన కాలింగ్ బెల్ ప్రయోగించగానే డోర్‌తెరచుకొని ప్యూను లోపలికి వచ్చాడు. 'వెళ్ళి రెండు కూల్‌డ్రింక్స్ తీసుకురా' అన్న ఆఫీసరుగారి ఆజ్ఞ వినగానే

ప్యూను బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. 'ఎందుకులెండి' అందామనుకున్న మాటలు లలిత గొంతులోనే ఆగిపోయాయి. తీరా తెచ్చిన తర్వాత తిరస్కరించడం సభ్యత కాదనుకుని లలిత తీసుకుంది. సాయంత్రం అయిదుగంటలవుతుండగా ప్యూను మళ్ళీ వచ్చాడు.

'అయ్యగారు మిమ్మల్ని వెళ్ళిపోవచ్చని చెప్పమన్నారండి' అన్నాడు.

'అలాగే' అని లలిత కాగితాలన్నీ సర్ది పెట్టి స్వరాజ్యం దగ్గరకు నవ్వుతూ వచ్చింది.

'రండి' అని కుర్చీ చూపించింది స్వరాజ్యం.

'మీరింకా రారనుకుంటాను' అంది లలిత యింకా స్వరాజ్యం ఏవో కాగితాలు సైను చేస్తుండడం చూసి.

స్వరాజ్యం నవ్వింది. టాయిలెట్ అయి వచ్చిన ఆమెముఖం చెమటవల్ల తడిసిపోయి మాటిమాటికి కర్చీఫ్‌తో తుడుచుకుంటూన్నది.

'ఇంకా ఆఫీసరుగారి పర్మిషన్ రాలేదు' అంది.

'ప్రతిరోజూ పర్మిషన్ రావాలా'

'రావాలిందే! మీకివాళ క్రొత్త గనుక పర్మిషన్ అయిదుగంటలకే వచ్చింది. వేరే పర్మిషన్ రానక్కరలేదు. కావలసినంత పని మనకోసం కాచుకుని కూర్చుంటుంది. అంతా లక్ష్యంటే' అని నవ్వి 'వెళ్ళండి! మీరు పాపం!' అంది.

స్వరాజ్యం సానుభూతినిగురించి లలిత పట్టించుకోలేదుగాని ఆమెచెప్పిన విషయాలు పునశ్చరణ చేసుకోసాగింది. స్వరాజ్యంతో చెప్పి ఇంటికి బయలుదేరింది.

బస్‌స్టాప్‌కొచ్చేసరికి అయిదున్నరఅయింది. తనువెళ్ళేబస్ వచ్చేసరికి ఆరయింది. ఇంటి కొచ్చేసరికి ఆరుంబావు అయింది. తలుపులు తెరిచి ఉంటే భర్త తనకంటే ముందువచ్చి ఉండాలని ఊహించి గబగబా లోనికి వచ్చింది. లలిత వచ్చేసరికి రాజారావు స్టౌమీదనున్న కాఫీగిన్నె దింపబోతున్న వాడల్లా చేతులు చుర్రుమని కాలి దభీమని గిన్నె వదిలేశాడు. కాఫీ అంతా చెల్లాచెదురయి పోయింది.

'అయ్యయ్యో!' అంటూ లలిత గభాలున

రాజీనామా

రావుదగ్గర కొచ్చి మండుతూన్నందువలన ఊదుకుంటూన్న భర్తచేతుల్ని పట్టుకుని చూసింది. బాగా కాలిందేమో వ్రేళ్ళు బాగా ఎర్రబడ్డాయి. లలిత కళ్ళు క్షణంలో అశ్రుపూరితాలయాయి. క్షణంలో జరిగిన సంఘటనకు రాజారావు విచలితుడై అలా గుడ్లప్పగించి లలితవంకచూస్తూ వుండిపోయాడు.

'ఉండండి! మీరు!' అని ఒలికిపోయిన కాఫీ అంతా తుడిచిపెట్టి మళ్ళీ గిన్నెతోమి తీసుకొచ్చి కాఫీపెట్టింది. లలిత కాఫీ కాచి తీసుకొచ్చేవరకూ రాజారావు ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడలేదు.

'ఇంతలో అంతిదయిపోతే ఎలా! అయినా మిమ్మల్నెవరు కాఫీ కాచమన్నారు' అంది లలిత కాఫీ ఇస్తూ...

'ఏం నాకామాత్రం కాఫీకాచడం కూడా రాదని కాబోలు నీవుద్దేశ్యం' అన్నాడు రావు ...

'రానికాదు! అలవాటులేనిపని ... వెధవ బస్సు ఆలస్యం అయిపోయింది. లేకపోతే పెందరాళే వచ్చేదాన్నే' అంది. కాసేపటికి రాజారావు లలిత హాసపరిహాసాలతో జరిగిన బాధ మరచిపోయాడు. లలిత ఉదయం ఆఫీసుకి వెళ్ళింది మొదలు, ఆఫీసరు పిలిచి చెప్పిన ఉపోద్ఘాతంతోసహా తు. చ. తప్పకుండా చెప్పేసింది.

'అయితే మీ ఆఫీసరు మంచివాడేనన్న మాట' అన్నాడు రాజారావు నవ్వుతూ.

'ఏమో! ఎవరు చెప్పగలరు. క్రొత్త గదా!' అంది లలిత నవ్వి

*   *   *

మర్నాడు ఉదయం జయంతి వచ్చింది... అప్పటికి తొమ్మిదిన్నర అయింది...రాజారావు ఏదో పనుందని, లలితను వెళ్ళమనీ చెప్పి పెందరాళే భోజనంచేసి, ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయాడు.

'ఏం లల్లీ! ఇంకా తెమల్లేదూ! సిటీ బస్‌కోసం అరగంటయినా వెయిట్ చెయ్యాల్సి వస్తుంది కద' అంది జయంతి.. అక్కడున్నంతసేపూ ఇద్దరూ ఎన్నోవిషయాలు మాట్లాడుకున్నారు.

'పద' అంది లలిత డ్రెస్ సరిచేసుకుని ఇంటికి తాళం బిగించి. బస్‌స్టాప్‌వరకూ ఇద్దరూ నడుచుకుంటూ వచ్చారు...అక్కడు వాళ్ళతోబాటు తామూ బస్‌కోసం తపస్సు చేస్తుంటే 'హలో జయంతీ!' అన్న పిలుపు విని ఇద్దరూ ఒక్కసారే అటు తిరిగి చూశారు. ఎవరో యువకుడు అల్లంత దూరంలో సైకిలు ఓ చేతో పట్టుకుని వాళ్ళవైపే చూస్తున్నాడు. సైకిల్ కేరియర్‌ను ఫైలులాంటి దేదో వుంది. జయంతి ఓ సారి లలిత ముఖం వంక చూసి నవ్వి, 'వన్ మినిట్' అని అతని దగ్గర కెళ్ళింది. కనీసం వాళ్ళిద్దరి సంభాషణా ముగియడానికి అయిదు నిమిషాలయింది. జయంతి తిరిగి లలిత దగ్గర కొచ్చింది.

'ఎవరు?' అంది లలిత.

'మా ఆఫీసులో కోక్లర్కు.' అంది జయంతి ముక్తసరిగా.

'ఎందుకు పిలిచినట్లు?' అంది లలిత.

'అదొక రోగం. అలా రోజూ పిలుస్తూనే వుంటాడు. బుద్ధి లేకపోతే సరి' అంది జయంతి కోపాన్ని అభినయించి.

లలిత నవ్వి 'అతనికి బుద్ధి వుంది జయంతీ! లేనిది నీకు' అనగానే జయంతి తెల్లబోయింది.

'అవును జయంతీ! అతను పిలిచాడే అనుకో! పిలిచిందే తడవుగా వెళ్ళడానికి నీకేం బుద్ధి లేకపోయిందీ అని.'

'సభ్యత కాదు గదా!' అంది జయంతి.

'అతను పిలవడం సభ్యతే నన్నమాట' ఇలాంటి పిచ్చి పనులు ఎప్పుడూ చేయకు' అంది లలిత.

జయంతి మౌనంగా వుండిపోయింది. బస్సు రావడంతో ఆ సంభాషణ అంతటితో ఆగిపోయింది. బస్సులో జయంతి మౌనంగా వుండిపోతే లలిత కలుగజేసికొని మాట్లాడింది. జయంతి దిగిపోతుందనగా—

'ఈ దిగులుతోనే ఆఫీసులో కూర్చోవద్దు. కాస్త నవ్వు' అంది.

జయంతి నవ్వి దిగిపోయింది.

లలిత ఆఫీసుకి వచ్చేసరికి యింకా అయిదు నిమిషాలు ఆలస్యమే అయింది. కంగారుపడుతూ ముందు ఆఫీసరుగార్ని కనిపించి వెళదామని స్ప్రింగ్ డోర్ తెర్చి

కనిపించిన దృశ్యాన్ని చూసి స్తబ్ధురాలయి వెంటనే గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి, తడబడుతూ తన సీట్లోకి వెళ్ళి కూర్చొంది. చేతివ్రేళ్ళు వణుకుతున్నట్టు తోచి గట్టిగా బల్లమీద అదిమిపెట్టింది. ఆఫీసులో తోటి స్టాఫ్ అంతా తన దిగ్భ్రమను గుర్తించకుండా వుండగలందులకు విశ్వప్రయత్నం చేయసాగింది.

'ఏం! అలా వెనక్కుతిరిగి వెళ్ళిపోయారేం' అంది స్వరాజ్యం దగ్గరగా వచ్చి.

లలిత స్వరాజ్యం వంక చూడకుండానే ఫైళ్ళు సర్దటంలో నిమగ్నురాలయి—

'అబ్బే! ఏం లేదు' అంది.

'ఆఫీసరుగారు ఏదో చెబుతుంటే వినవలసి వచ్చింది.'

ఈసారి తల దించుకొనడం స్వరాజ్యం వంతయింది. త్రినేత్రుని కోపాగ్నిజ్వాలల్లా మండుతూన్న లలిత కళ్ళవంక చూసి, నోరెత్తకుండా తన సీట్లోకి వెళ్ళిపోయింది స్వరాజ్యం. ఆ రోజు ఒక్కసారి కూడా ఆఫీసరు దగ్గరినుండి లలితకు పిలుపు రాలేదు. అయిదుగంటలు కాగానే ఫైళ్ళన్నీ సర్దిపెట్టి ప్యూనుచేత కబురు పంపి మరీ లోనికివెళ్ళి, వెళుతున్నట్లు చెప్పి, ఇవతలికి వచ్చేసింది ఆఫీసులో వాళ్ళంతా తెల్లబోతుండగా.

జయంతితో కలసి వెళ్ళవచ్చునన్న ఉద్దేశ్యంతో దగ్గరే కనుక వాళ్ళ ఆఫీసువరకూ నడిచివచ్చింది. జయంతికోసం కనీసం అరగంటయినా వెయిట్ చెయ్యాల్సివచ్చింది.

'వెరీసారీ లల్లీ! అర్జంటు కాగితాలుండిపోయాయి. ఆలస్యం అయింది' అని 'నువ్వు కరెక్టుగా అయిదు గంటలుకాగానే వచ్చేసినట్లున్నావు. మీ ఆఫీసరెంత మంచివాడో' అంది.

లలిత ఏం జవాబు చెప్పలేదు. చాలా దూరం మౌనంగానే నడిచివచ్చింది. లలిత వింత ప్రవర్తనకు జయంతి ఆశ్చర్యపోతూ 'ఏం లల్లీ అలావున్నావ్' అంది.

లలిత చెప్పిన విషయం విని జయంతి దిగ్భ్రాంతురాలయి 'నిజంగానా' అంది.

నా కళ్ళతో నేను చూశాను జయంతీ! లేకపోతే అంత ధైర్యంగా నేనెలా చెప్పగలను' అంది.

'ఛీ! ఛీ!' అంది జయంతి.

ఎవరిదారినవారు విడిపోయేవరకూ యిదే చర్చకొనసాగింది.

'నేనింక ఈ వెధవ ఉద్యోగం చెయ్యను' అంది లలిత రాజారావుతో.

రాజారావు తెల్లబోయి 'ఏం లలితా' అన్నాడు.

'ఏంలేదు. నేను చెయ్యను. చెయ్యదలుచుకోలేదు. రేపే వెళ్ళి రాజీనామా వ్రాసేస్తాను.' అంది ఎంత ప్రయత్నించినా రాజారావు ఆమెనుండి నిజం రాబట్టలేకపోయాడు.

'హాయిగా తిని కూర్చోక వాకి పాడు బుద్ధిపుట్టింది' అని లెంపలేసుకుంది కూడా. మర్నాడు లలిత నోటినుండి విషయం విన్న జయంతి విస్మతురాలయి.

'ఏం లలితా! ఇంతమాత్రానికేనా' అంది.

'నువ్వు లక్షచెప్పు జయంతీ! హాయిగా నువ్వు చెప్పినట్లు ఇంట్లోపడివుండలేక ఏదో స్వతంత్రంగా బ్రతకాలనుకున్నందుకు మంచి గుణపాఠమే నేర్చుకున్నాను చాలు... చాలు' అంది.

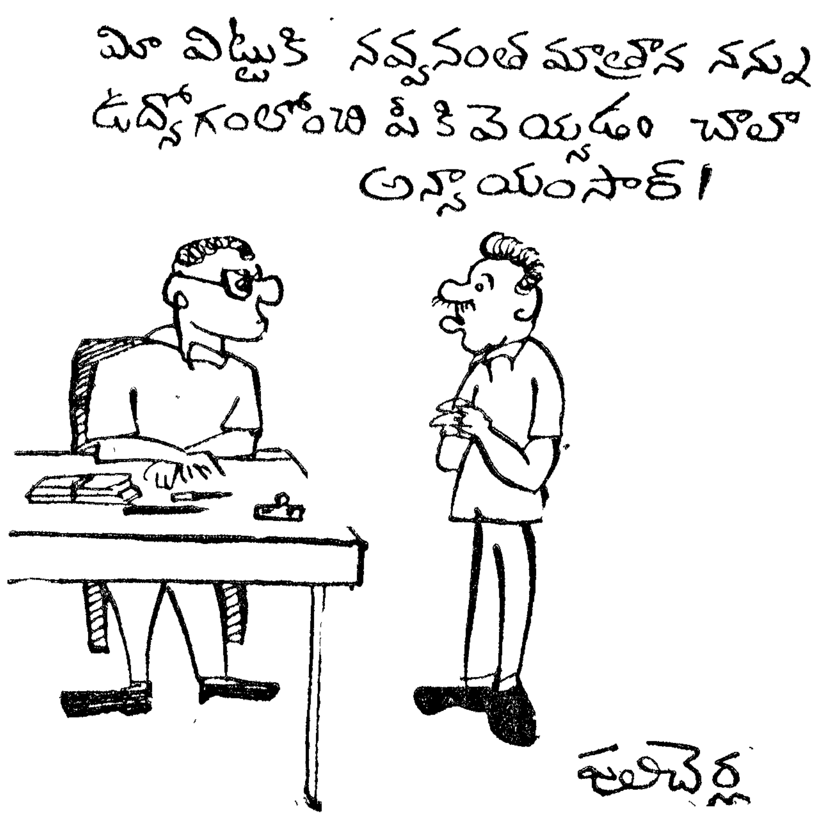
'మరి నా మాట' అంది జయంతి ఖిన్నురాలయి.

'లక్షణంగా పెళ్ళిచేసుకుని వెంటనే గృహిణిగా మారిపో. నీమీద ఆధారపడ్డ వాళ్ళు ఉన్నారు గనుక ఎలాగూ నీకీబాధ తప్పదు.

'వివాహం చేసుకోనంతకాలం ఏదోరూపంలో అశాంతి తాలూకు ఛాయలు నిన్ను వెన్నాడుతూనే వుంటాయి. వివాహమంటే స్వేచ్ఛ నశించిపోతుందనీ, స్వతంత్రభావాలు అణగారిపోతాయనీ నిరుత్సాహం చెందకు. నీమనో భావాలకు అనుగుణ్యమైన వ్యక్తినే నీజీవిత భాగస్వామిగా ఎంచుకో! ఈ విషయంలో చప్పున ఓ నిర్ణయానికి రాగలనని నువ్వు నాకు ప్రామిస్‌చెయ్యాలి' అంది లలిత.

'ప్రామిస్' అంది జయంతి లలిత చేతిలో చెయ్యివేసి.

బయటకు రాబోతున్న రాజారావు, పగలబడి నవ్వుతూన్న ఇద్దరినీ చూసి తెల్లబోయాడు. ●

విజయశ్రీ

'నన్ను సినిమారంగానికి తీసుకొచ్చింది నా అందమే...'

వ్యాసం: మోహన్‌కుమార్
ఫోటోలు: మోహన్ జీజగర్

ఇటీవల ఏ. వి. యం. స్టూడియోలో ఓ మధ్యాహ్నం ఎండవేళ, మేకప్‌రూమ్స్ కేసి వెళుతున్నపుడు—ఒకమ్మాయి జీన్స్ వేసుకుని నెత్తిన టోపీతో చేతిలో కర్రతో నాకు ఎదురు వచ్చింది. ఎవరీ అమ్మాయి? అనుకుంటూండగానే 'హలో నమస్కారమండీ!... నేను గుర్తున్నానా?' అన్నది. ఎక్కడో చూసినట్లే ఉన్నదిగాని గుర్తు రావటం లేదు. ఇంతలో ఆ అమ్మాయే 'కృష్ణతులాభారం సెట్లో కలుసుకున్నాం, మనం' అన్నది.

'అన్నిరకాల పాత్రలూ పోషిస్తాను'

*　　*　　*

అవును! జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'శ్రీ కృష్ణ తులాభారం'లో కృష్ణుడి అష్టభార్యల్లో ఒక భార్యగా నటించిన యీ అమ్మాయి పేరు విజయశ్రీ. అప్పటికీ యిప్పటికీ కొంత మార్పు కనిపించిందా అమ్మాయిలో, అందువల్లనే చప్పున పోల్చుకోవడం కష్టం అయింది.

నాగర్‌కోవిల్‌లో జన్మించిన కుమారి విజయశ్రీ మద్రాసులో సెంత్ స్టాండర్డ్ వరకూ చదువుకుంది. 'నన్ను సినిమారంగానికి తీసుకొచ్చింది నా అందమేనని చెప్పటం అతిశయోక్తి కాదు. అందమూ, కళమీద ఉత్సాహమూ ఉండటంవలన సినిమాల్లోకి రాగలిగాను' అంటుంది విజయశ్రీ. స్కూల్లో చదువుకునే రోజుల నుంచీ నాట్యంలో అనుభవముంది. స్కూలు నాటకాల్లో వేషాలు వేస్తూ మెప్పించేది. ఆమె మాతృభాష తమిళం అయినా తెలుగు, మళయాళం ధారాళంగా మాట్లాడుతుంది.

సినిమాల్లోకి ప్రవేశించేప్పటికి ఆమె వయసు పెద్ద ఎక్కువేంకాదు. గడచిన డిశెంబరు 20కి 16 వెళ్ళి 17 వచ్చింది. ఇంత లేతవయసులోనే సినిమాల్లో నటించే అవకాశం రావటం అంటే అదృష్టం కూడా వుండాలి. పరువంలో వున్న ఆడపిల్లలు, సినిమా ప్రపంచంలో అనేక విపత్తులను ఎదుర్కోవలసి వుంటుందంటారు. 'ఇది నిజంకాదు. పరువంలో వున్నవాళ్ళు శరీరాన్నీ, మనసునీ భద్రపరచుకుంటే ఏమీకాదు. యవ్వనపు బాటలో కాంతి పుంజాలు ప్రసరింపబడి పరుగెత్తినపుడేకదా—ఆపద అనేది యేర్పడటం!' అంటుంది విజయశ్రీ.

మొదటిసారిగా 'చిత్తి' తమిళ చిత్రంలో మూగపిల్లగా నటించింది విజయశ్రీ. ఆ వేష పోషణలో చాలా శ్రమ తీసుకోవలసి

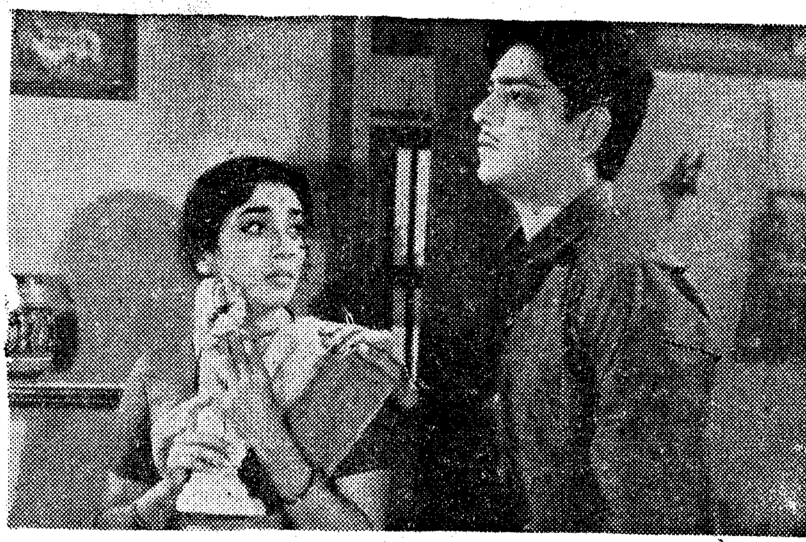
వచ్చింది. ఆ చిత్రంలోని ఏ దృశ్యంలోనూ ఆమె మాట్లాడే పనిలేదు. అందుకని నోరు మూసుకుని గప్‌చిప్‌గా ఉండవలసి వచ్చేది. ఇంటినుంచి స్టూడియోకి వెళ్ళేప్పుడు కూడా—మార్గ మధ్యంలో ఎవరితోను మాట్లాడేది కాదుట! అలా వుండటం వల్లనే 'చిత్తి'లో చక్కగా చేయగలిగా నంటుంది విజయశ్రీ. ఆ చిత్రం ఆమెను అందగత్తెగా సినిమా ప్రపంచానికి పరిచయం చేసింది. దానితో పలువురు నిర్మాతలు గుర్తించారు. వేషాలు యిస్తున్నారు.

'నాకు కథా నాయికగా నటించాలనే కోరికవుంది. ప్రణయం, సుఖం, దుఃఖం — మొదలయిన రసపోషణ ఒక చిత్రంలో చేసి చూపాలని వుంది. ఫలిస్తుందా? అంటే ఫలిస్తుందనే నమ్మకం నాకున్నది. నాలోని ఉత్సాహం, కార్యదీక్ష అలా అనిపిస్తున్నది. 'నాన్ యార్ తెరియుమా' తమిళ చిత్రంలో రెండవ నాయికగా నటిస్తున్నాను. ఇంకెంత? దీనితర్వాత కథానాయికే కద? అది లభించకుండా పోతుందా?...కథానాయికగా నటించినా మిగిలిన వేషాలు వెయ్యననికాదు, అన్ని రకాల పాత్రలూ పోషిస్తాను' అన్నది విజయశ్రీ నవ్వుతూ.

ఏ. వి. యం. వారు ఈస్ట్‌మన్ కలర్‌లో నిర్మిస్తున్న 'అవే కళ్ళు' చిత్రంలో కాంచన స్నేహితురాలిగా నటిస్తున్న కుమారి విజయశ్రీ—శేఖర్ ఫిలింస్‌వారి 'గొల్లభామ' లోనూ మంచివేషం వేస్తున్నది. చక్కని నర్తకి, నటి అయిన విజయశ్రీకి ఉజ్వల భవిష్యత్తు ఉన్నది. ●

'అర్థరాత్రి'లో జగ్గయ్య, భారతి

'చదరంగం'లో జమున, హరనాథ్

చిత్రసమీక్ష:

చదరంగం

అడుగడుగునా సమస్యలు, ఆటంకాలు ఎదురయ్యే మానవ జీవితమే చదరంగం లాంటిది. చదరంగంలో ఎత్తుకు పై ఎత్తు వేసి ఎదటివారి ఆట కట్టించినట్లే జీవిత చదరంగంలో ఎదురయ్యే స్వార్థపరుల, వంచకుల ఆటలను, విజ్ఞతతో వ్యవహరించి, కట్టించినపుడే జీవితంలో విజయం సాధ్యమవుతుందని నిరూపించే చక్కని సాంఘిక చిత్రం ఎస్. వి. ఆర్. ఫిలింస్ వారి 'చదరంగం'.

నిస్వార్థమైన ప్రేమాభిమానాలతో, నిండుహృదయంతో కష్టాలకు ఎదురీది జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకున్న సీత, చదరంగంలో సిద్ధహస్తుడై, నిజ జీవితంలో తనచుట్టూ ఉన్న స్వార్థపరులు సృష్టించిన సమస్యలను, ఆస్తిని హస్తగతం చేసుకోడానికి వేసిన ఎత్తులను తెలివిగా పరిష్కరించి, ఎత్తులకు పై ఎత్తు వేసి జీవిత చదరంగంలో విజయం సాధించిన పరమేశం కథ ఈ చిత్రానికి యితి వృత్తం.

ఈ చిత్రంలో ఎస్. వి. రంగారావు, జమున, హరనాథ్, రమణారెడ్డి, ధూళిపాళ, రాజబాబు, రామకృష్ణ, సూర్యకాంతం, అంజలీదేవి, రమాప్రభ, మీనాకుమారి, ముక్కామల (గెస్ట్) మొదలగువారు నటించారు.

ఈ చిత్రానికి రచన, సంభాషణలు శ్రీ డి. వి. నరసరాజు, పాటలు శ్రీ దాశరథి వ్రాశారు. సంగీతం: శ్రీ టి. వి. రాజు, ఛాయాగ్రహణం: చంద్రశేఖర్. కళ: ఎ. కె. శేఖర్, దర్శకుడు: శ్రీ ఎస్. వి. రంగారావు.

ఈ చిత్రంలో పరమేశంగా, ఎస్. వి. రంగారావు నటన అత్యంత ప్రతిభావంతంగా ఉంది. ఆయన పాత్ర పోషణ ప్రేక్షకుల హృదయాల్లో చిరస్థాయిగా నిల్చిపోతుందనటములో సందేహం, అతిశయోక్తి లేదు. సీతగా జమున గణనీయమైన నటనను ప్రదర్శించి ప్రేక్షకుల ప్రశంసల నందుకున్నది. రాముగా హరనాథ్ చక్కని నటనను ప్రదర్శించాడు. రాము తల్లిగా అంజలీదేవి ఉదాత్తమైన నటనను ప్రదర్శించింది. రమణారెడ్డి, సూర్యకాంతం, రాజబాబు, రమాప్రభ, మీనాకుమారి చక్కనిహాస్యాన్ని అందించారు.

దర్శకత్వం విషయంలో, ఇది మొదటి చిత్రమైనా ఎంతో అనుభవాన్ని సంపాదించిన దర్శకునిలా శ్రీ ఎస్. వి. రంగారావు అత్యంత ప్రతిభావంతంగా నిర్వహించారు. సంగీతం వీనులవిందుగా ఉంది. పాటలన్నీ చక్కని భావాలతో యింపుగా ఉన్నాయి. చక్కని ఈ కుటుంబ గాథా చిత్రానికి నిర్మాత శ్రీ బడేటి సత్యనారాయణ.

—మాధవ్ ●

'సరస్వతీ శపథం'లో నాగేష్, కె. ఆర్. విజయ

చిత్రసమీక్ష

సరస్వతీ శపథం

సత్యలోకంలో సరస్వతీదేవి గోమాతకు పూజచేస్తున్న సమయంలో కలహభోజుడైన నారదుడు అక్కడికెళ్ళి సమస్తమూ లక్ష్మీ కళతో తాండవిస్తున్నదని అంటాడు. దాంతో సరస్వతీదేవి ఆగ్రహావేశాలకు లోనవుతుంది. అదను కనిపెట్టిన నారదుడు అన్నింటికన్నా కలిమి ప్రధానమని అంటాడు. దాంతో మొదలవుతుంది కథ. తెలివి, కలిమి, బలిమి వీటిల్లో నాశక్తి గొప్పదంటే నాశక్తి గొప్పదని సరస్వతి, లక్ష్మి, పార్వతులు పోటీ పడతారు. ముగ్గురూ కలిసి భూలోకంలోని ముగ్గురికి తమ తమ ప్రభావాలతో మూగవాడిని మహాకవిని, భిక్షుకుని మహారాణిని, జన్మతహా భీరువుని అతిబలశాలియైనమహావీరునిగా మారుస్తారు. ఒకన్నొకరు తమ క్రింద మిగతా యిద్దరూ అణగి ఉండాలనే పట్టుదలతో వ్యవహరిస్తారు. చివరికి పరిస్థితి చేయిదాటిపోయే సమయం ముంచుకొచ్చినప్పుడు త్రిమూర్తులు ప్రత్యక్షమై వారికీ, తద్వారా తమ సతులకు హితబోధ చేస్తారు. ఎవరి శక్తీ తీసిపోనిదనీ, మూడు కలిసి ఉంటేనే లోకకళ్యాణం జరుగుతుందని వెల్లడి చేస్తారు.

తమిళంలో విజయవంతమైన ఈ వర్ణ చిత్రాన్ని శ్రీ కె. విజయకుమార్ తెలుగులోకి అనువదించి ఆంధ్ర ప్రేక్షకులకు అందించారు. మాటలు, పాటలు శ్రీ ఆరుద్ర సమకూర్చారు. సంగీతం శ్రీ మహాదేవన్, కెమేరా కె. ఎస్. ప్రసాద్, దర్శకత్వం శ్రీ ఎ. పి. నాగరాజన్ నిర్వహించారు. చిత్రంలో శివాజీ గణేశన్‌కి జగ్గయ్య వాయిస్ యివ్వటం ఒక ప్రత్యేకత.

శివాజీ గణేశన్, హరనాథ్, ప్రభాకర రెడ్డి, నాగేష్, సావిత్రి, దేవిక, పద్మిని, కె. ఆర్. విజయ, మనోరమ మొదలగువారు నటించారు.

సరస్వతిగా సావిత్రి చక్కని నటనను ప్రదర్శించింది. లక్ష్మిగా, పార్వతిగా దేవిక, పద్మిని ప్రతిభావంతమైన నటనను ప్రదర్శించారు. నారదుడుగా, విద్యాపతిగా శివాజీ గణేశన్ నటన ప్రేక్షకుల్ని ఆకట్టుకొంటుందనటంలో అత్యుక్తి లేదు. నాగేష్, మనోరమల హాస్యం ప్రేక్షకులకు గిలిగింతలు పెడుతుంది. మహారాణిగా కె. ఆర్. విజయ, బ్రహ్మగా ప్రభాకరరెడ్డి, మహేశ్వరుడుగా హరనాథ్ ప్రశంసనీయంగా నటించారు. మిగతా వారు పాత్రోచితంగా నటనను ప్రదర్శించారు.

చిత్రంలో సంగీతం వీనులవిందుగా ఉంది. పాటలన్నీ జనాదరణ పొందుతాయనటంలో సందేహంలేదు. దర్శకత్వం ప్రతిభావంతంగా ఉన్నది.

—మాధవ్

చిత్రలహరి

రవి ప్రొడక్షన్సువారు నూతన నటీనటులతో నిర్మిస్తున్న తొలి సాంఘిక చిత్రానికి "గొప్పవారి గోత్రాలు" అని నామకరణం చేశారు. ఈ సంస్థ తమ చిత్రంలో—

"కోటిరాగాలె మ్రోగెనా
వింత కోరికలె సాగెనా..." అనే

యుగళ గీతాన్ని ఘంటసాల, సుశీల—.

"నోరు వాయీ లేని బ్రతుకు
భారమేనయ్యా" — సుశీల, పాడిన

రెండు గీతాల్ని ఘంటసాల పాడిన శ్లోకాన్ని

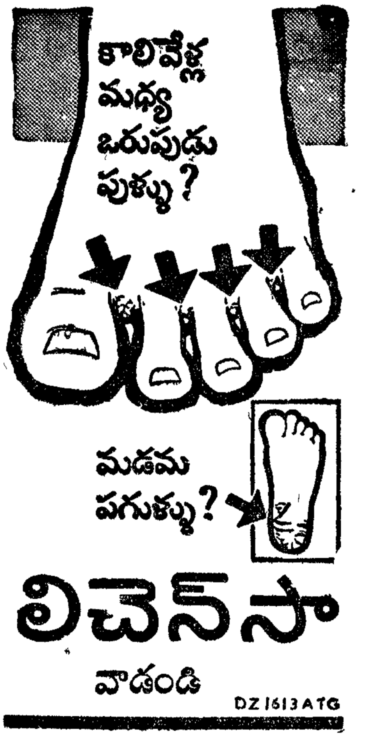

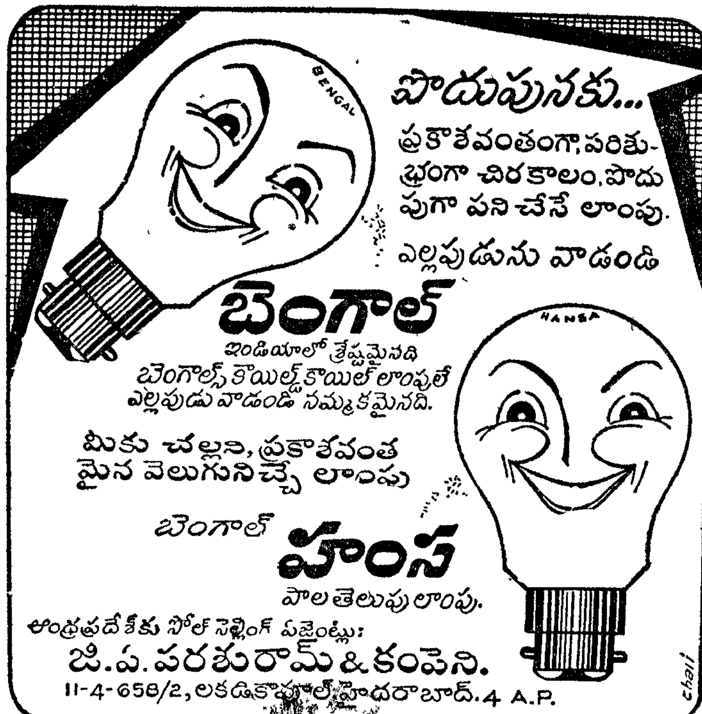
'వీరప్రతిజ్ఞ'లో ఆనంద్, కె.ఆర్.విజయ

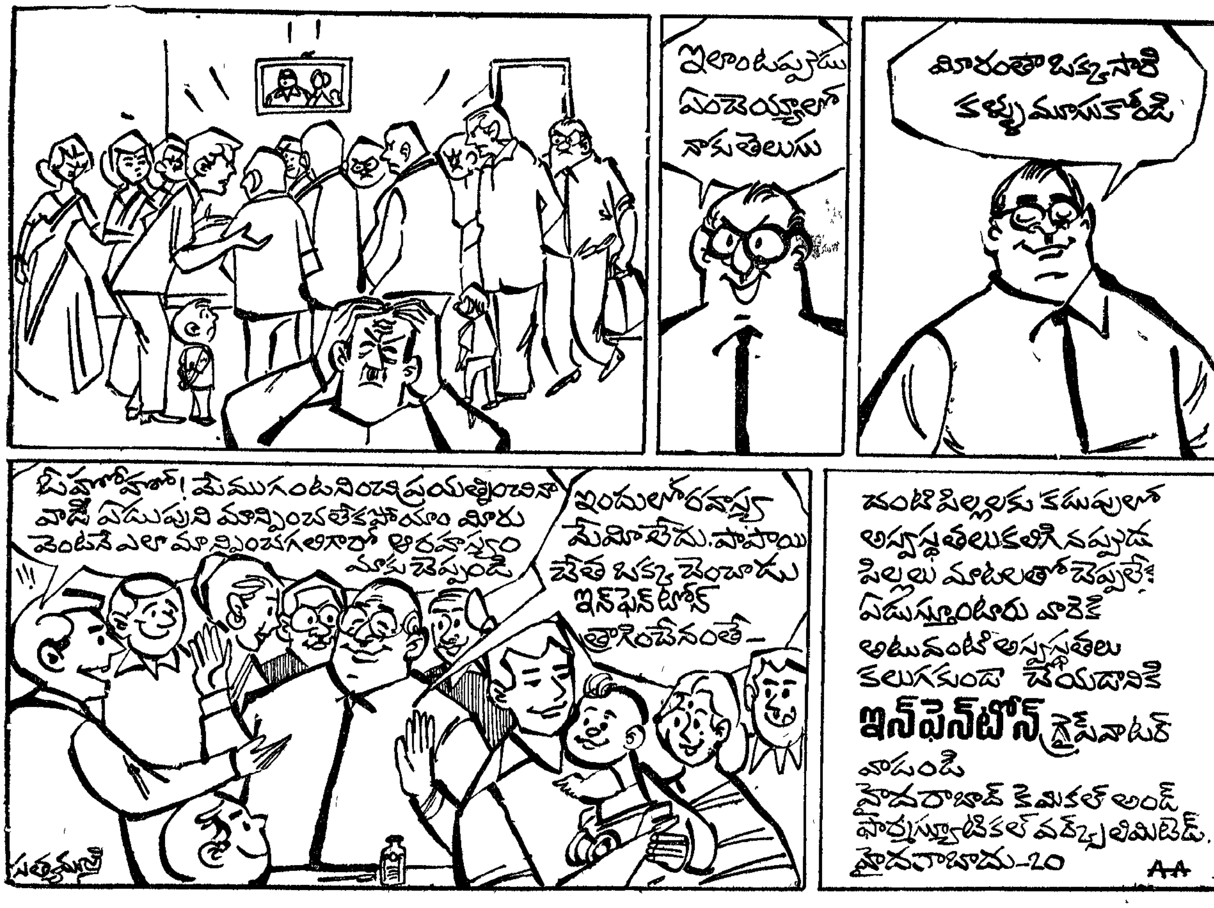
మే, 17వ తేదీన విజయా గార్డెన్సులో రికార్డు చేసారు. గీతాలు అనిసెట్టి వ్రాశారు. సంగీత దర్శకత్వం రవి. శ్రీ చాణక్య పర్యవేక్షణలో, యువ దర్శకుడు ఎల్. అప్పారావు దర్శకత్వంలో ఈ చిత్ర నిర్మాణం సాగుతున్నది. త్వరలో తమ ఔట్‌డోరు దృశ్యాలను కాకినాడ, సామర్లకోట మొదలగు ప్రాంతాల్లో చిత్రీకరించటానికి తరలి వెళ్ళగలరని సంస్థ మేనేజింగు డైరక్టరు శ్రీ రంగారావు అన్నారు.

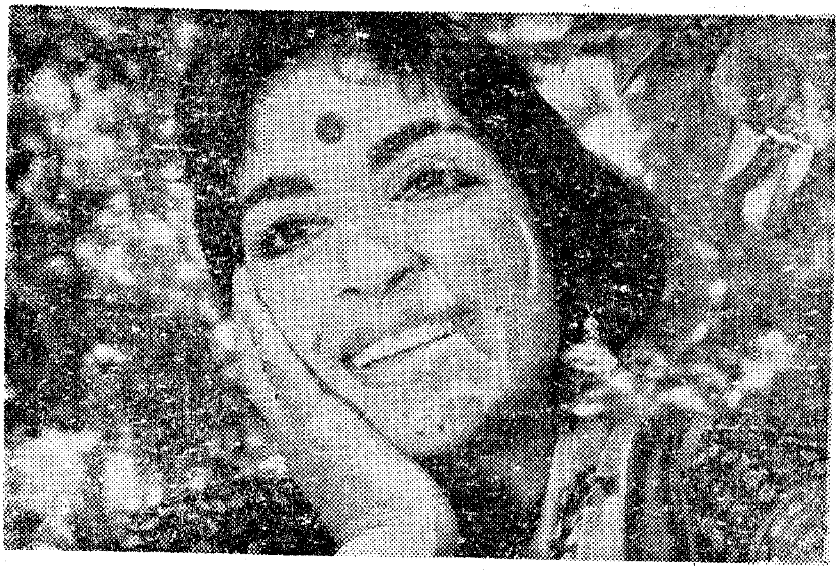
* *

నవజ్యోతి ఫిలిమ్స్‌వారి 'పట్టుకుంటె పదివేలు' చిత్రనిర్మాణం పూర్తి అయింది. తుది మెరుగులు దిద్దుకొంటున్నది. గుమ్మడి,

కాలివేళ్ల
మధ్య
ఒరుపుడు
పుళ్ళు ?
మడమ
పగుళ్ళు ?
లిచెన్‌సా
వాడండి
DZ 1613 ATG

BENGAL
పొదుపునకు...
ప్రకాశవంతంగా, పరిశు-
భ్రంగా చిరకాలం, పొదు
పుగా పని చేసే లాంపు.
ఎల్లపుడును వాడండి
బెంగాల్
ఇండియాలో శ్రేష్ఠమైనది
బెంగాల్స్ కాయిల్డ్‌కాయిల్ లాంపులే
ఎల్లపుడు వాడండి నమ్మకమైనది.
మీకు చల్లని, ప్రకాశవంత
మైన వెలుగునిచ్చే లాంపు
HANSA
బెంగాల్ హంస
పాలతెలుపు లాంపు.
ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు సోల్ సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు:
జి.ఎ. పరశురామ్ & కంపెని.
11-4-658/2, లకడికాపూల్, హైదరాబాద్. 4 A.P.
chali

ఇలాంటప్పుడు ఏంచెయ్యాలో నాకు తెలుసు
మీరంతా ఒక్కసారి కళ్ళు మూసుకోండి
ఓహ్హోహ్హో! మేము గంటనించి ప్రయత్నించినా వాడి ఏడుపుని మాన్పించలేకపోయాం మీరు వెంటనే ఎలా మాన్పించగలిగారో ఆ రహస్యం మాకు చెప్పండి
ఇందులో రహస్య మేమీ లేదు. పాపాయి చేత ఒక్క చెంచాడు ఇన్‌ఫెన్‌టోన్ త్రాగించేనంతే-
సత్యమూర్తి
చంటి పిల్లలకు కడుపులో
అస్వస్థతలు కలిగినప్పుడు
పిల్లలు మాటలతో చెప్పలేక
ఏడుస్తూంటారు వారికి
అటువంటి అస్వస్థతలు
కలుగకుండా చేయడానికి
ఇన్‌ఫెన్‌టోన్ గ్రైప్‌వాటర్
వాడండి
హైదరాబాద్ కెమికల్ అండ్
ఫార్మస్యూటికల్ వర్క్స్ లిమిటెడ్.
హైదరాబాదు-20
AA

'సాక్షి'లో విజయనిర్మల

చిత్రలహరి

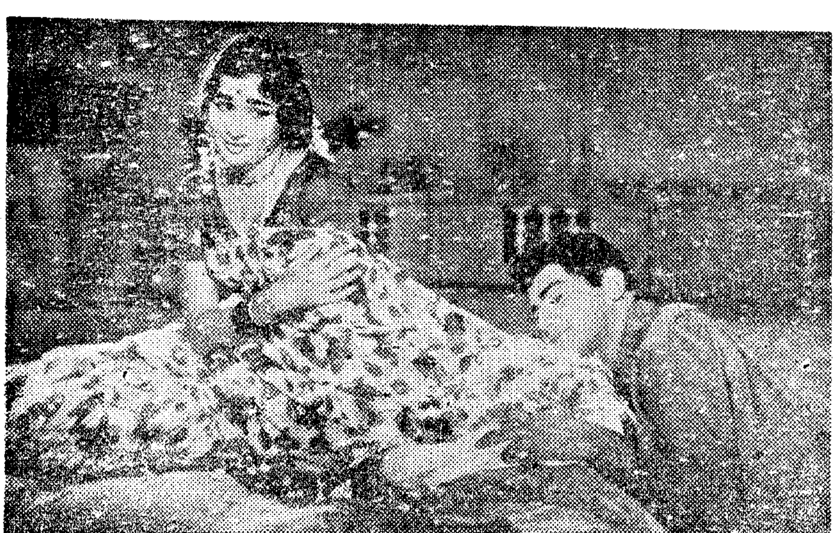
వలరి, గీతాంజలి, భారతి, సత్యనారాయణ, బేబీ మల్లిక, బేబీ యిందిర, రాజ్‌బాబు మున్నగువారు నటించిన యీ చిత్రానికి భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ సంభాషణలు రాశారు. సంగీతం : టి. చలపతిరావు, కెమెరా: లక్ష్మణ్ గోరే, దర్శకుడు: ఎం. మల్లికార్జునరావు, నిర్మాతలు: ఎం. సాంబశివరావు, జి. వందనం. ఈస్టిండియా ఫిలిం కంపెనీవారి ద్వారా యీ చిత్రం మే 25 న ఆంధ్ర అంతటా విడుదల కాబోతున్నది.

* * *

'దేవిక పెళ్ళట, నిజమేనా?' అని నన్ను చాలామంది యీ మధ్య అడిగారు. నాకా విషయం తెలీదు. ఇటీవలనే నామెను శారదా స్టూడియోలో కలిసినప్పుడు యీ సంగతి గురించి ప్రస్తావించాను. అందుకామె నవ్వి 'చెప్తానుగా వినాలో, వచ్చే యేడాది చేసుకొంటానని!' అన్నది...ఇపుడు తారల పెళ్ళిళ్ల సీజనులా కనిపిస్తున్నది గనుక, ఎవరు ఏక్షణాన చేసుకున్నా ఆశ్చర్యపడఖర్లేదు.

* * *

ఊడూ—జోడూ, ఉయ్యాల—జంపాల చిత్రాలకు కెమెరామన్‌గా పనిచేసి ప్రేక్షకుల

'ప్రైవేటు మాస్టారు'లో కాంచన, రామ్మోహన్

ప్రశంస అందుకున్న శ్రీ వి. వి. రావ్ చౌదరి—రజనీ ఫిలిమ్స్ అనే చిత్రనిర్మాణ సంస్థను స్థాపించారు. కుమారి ఏ. శ్యామలా రాణి రాసిన 'అవివాహిని' నవల ఆధారంగా ఒక చక్కని చిత్రం నిర్మించే సన్నాహాలు చేస్తున్నారు. త్వరలో నటీనటుల ఎన్నిక పూర్తి చేసుకుని సెట్స్‌పైకి వెళ్ళనున్నారు. రచన: పినిశెట్టి, సంగీతం: పెండ్యాల, నృత్యాలు: వెంపటి సత్యం, కళ: తోట, దర్శకుడు: కె. హేమాంబరధరరావు, నిర్మాత, ఛాయాగ్రాహకుడు: వి. వి. రావ్ చౌదరి.

* * *

శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'చిక్కడు—దొరకడు' జానపద చిత్రంలో

'గొల్లభామ'లో
ఎల్. విజయలక్ష్మి, విజయనిర్మల

యన్. టి. రామారావు, జయలలిత, కాంతారావు, కృష్ణకుమారి, విజయలలిత, మోహన, రాజేశ్వరి, మిక్కిలినేని, సత్యనారాయణ, బాలకృష్ణ, రమాదేవి మున్నగువారు నటిస్తున్నారు. రచన: వీటూరి, పాటలు: సి. నారాయణరెడ్డి, వీటూరి, సంగీతం: టి. వి. రాజు, నృత్యాలు: చిన్ని, సంపత్, కళ: బి. నాగరాజన్; కెమెరా: హెచ్. ఎస్. వేణు, దర్శకుడు: విఠలాచార్య, నిర్మాతలు: పాటిబండ్ల వెంకటనారాయణరావు, కుదరవల్లి సీతారామస్వామి.

* * *

'మనిషి మూగైతే, మనసు మూగేనా—

చిత్రలహరి

'మమత పిలిస్తే, హృదయం పాడదా!'—చంద్రశేఖర ఫిలిమ్స్‌వారి 'మూగజీవులు' చిత్రానికి సంబంధించిన యీ గీతాన్ని శ్రీశ్రీ రాశారు. సుశీల పాడిన యీ పాటను మధుర మనోజ్ఞంగా మలచి, చక్కటి వాయిద్యగోష్ఠిని అమర్చారు, సంగీత దర్శకుడు కోదండపాణి. నిర్మాణం పూర్తి కావస్తున్న యీ చిత్రంలో జి. వరలక్ష్మి, ప్రసన్నలక్ష్మి, రాజ్‌కుమార్, ఛాయాదేవి, రమణారెడ్డి, సుందరరాజ్ మున్నగువారు నటిస్తున్నారు. స్వీడిష్ కాబారెట్ డాన్సర్ పెర్రాపెట్ యీ చిత్రంలో ఒక ముఖ్య భూమిక పోషిస్తున్నది. కెమెరా: భాస్కర్, ప్రకాష్‌బాబు, ప్రొడక్షన్: సెందామరై, శివాప్రసాద్, కథ: మాటలు, నిర్మాణం, దర్శకత్వం: జి. వరలక్ష్మి. పై పాటను చిత్రంలో ప్రసన్నలక్ష్మిపై చిత్రీకరిస్తారు.

* * *

రాధ గదిలో మంచంమీద దుప్పటి ముసుగు పెట్టుకొని పడుకున్నది.

ఈ సంగతి వీధి వరండాలో పడుకున్న భజగోవిందానికి తెలీదు. అతనికి చలివేసినట్లుంది. దిండు తీసుకుని లోపలికి వచ్చాడు. రాధ పడుకున్న మంచంమీద కూచున్నాడు. ఇంకేముంది, రాధ కెవ్వున కేకేసి లేచి కూచున్నది. భజగోవిందం హడలిపోయి 'దెయ్యం, దెయ్యం' అంటూ అరిచాడు. రాధ భీతితో వణికిపోతూ 'దొంగ, దొంగ' అన్నది. ఇంతలో రాజావచ్చి దీపం వేశాడు. ఆ వెలుతురులో భజగోవిందం రాధను చూశాడు. అతనికి యింకా దడ తగ్గలేదు. వణుకుతూనే 'ఎ...వరు నువ్వు... ఎవరు నువ్వు?' అడిగాడు. రాజా కంగారు పడ్డాడు. ఆ తొందరలో 'చెప్పండి. రాధాదేవిగార్ూ...చెప్పండి!' అన్నాడు. రాధ బిత్తర చూపులు చూడటం తప్పించి ఏమీ చెప్పలేదు. భజగోవిందం రాధాదేవి పేరు వినేసరికి ధ్రువున లేచాడు: 'ఆఁ! రాధాదేవిగారా? హోటల్లో ఉంచానని అబద్ధం చెప్పి, యిక్కడికి తీసుకొచ్చావా?...అడదంటే నాకు గిట్టదని నీ కెన్నిసార్లు చెప్పాను! ఇరుగు పొరుగులు చూస్తే ఏమనుకుంటారు? నాకున్న ఆస్తి ఏమిటి?

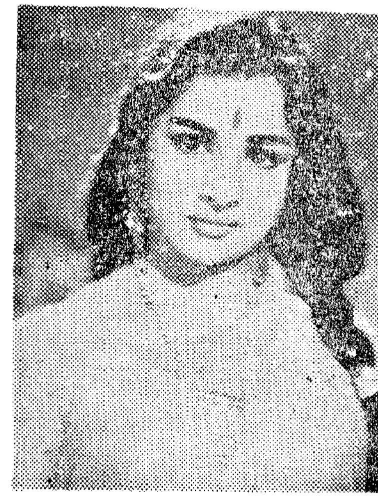
'సాక్షి'లో విజయనిర్మల, కృష్ణ

నటి సుకన్య (ఫోటో: ప్రభాకర్)

చిత్రలహరి

...నా కారెక్టర్ రా!' అన్నాడు ఏతు కొరుకుతూ. రాధ భయంతో వాళ్లిద్దరి వేపూ చూస్తున్నది. ఈ పరిస్థితిని ఎలా ఎదుర్కోవాలో తోచలేదామెకి. 'చూశారా, చూశారా! నేను హోటల్లోనే వుండండి అంటే విన్నారా?... మావాడికి కోపంవస్తే అసలు మనిషేకాదు!' అన్నాడు రాజా— 'కట్' అన్నారు, దర్శకుడు నూనాపురం అప్పారావు. సూర్య చిత్ర వారి 'పెళ్ళిరోజు' చిత్రానికి చెందిన యీ దృశ్యంలో రాధాదేవిగా జమున, రాజాగా హరనాథ్, భజగోవిందంగా పద్మనాభం పాల్గొన్నారు.

'ప్రైవేటు మాస్టారు'లో కాంచన

రేలంగి, హేమలత, బేబీ ఇందిర మిగిలిన ముఖ్యపాత్ర ధారులు. సంభాషణలు: సదాశివబ్రహ్మం, సంగీతం: ఎం. ఎస్. శ్రీరామ్, కళ: రాజేంద్రకుమార్, కూర్పు: హరినారాయణ, కెమెరా: ఎం. జి. సింగ్, నిర్మాతలు: ఎం. ఎస్. శ్రీరామ్, కె. నాగేశ్వరరావు.

*

సురేష్ కంబైన్స్‌వారి 'స్త్రీ' చిత్రం షూటింగు వాహినీలో చకచక కొనసాగుతున్నది. యన్. టి. రామారావు, కృష్ణకుమారి, కృష్ణ, ఎల్. విజయలక్ష్మి, పద్మనాభం' గీతాంజలి, రాజ్‌బాబు, రమాప్రభ, ప్రభాకరరెడ్డి, పద్మశ్రీ నాగయ్య ముఖ్యపాత్ర ధారులు. రచన: జూనియర్ సముద్రాల, సంగీతం: ఘంటసాల, కెమెరా: సి. నాగేశ్వరరావు. దర్శకుడు: కె. యస్. ప్రకాశరావు, నిర్మాత: డి. రామానాయుడు.

—మోహన్‌కుమార్

పుస్తకాలు

మైనా

రచన: శీలావీర్రాజు....సుషమా ప్రచురణ, ప్రతులకు ఉదయా పబ్లిషింగ్ కంపెనీ, సుల్తాన్‌బజార్, హైదరబాద్, పేజీలు: 314 వెల రు.7—00.

భావుకులూ, చిత్రకారులూ అయిన శ్రీ శీలా వీర్రాజుకు, సాహిత్యాన్ని గురించి స్పష్టమైన కొన్ని అభిప్రాయములున్నాయి. "జీవితాన్ని ప్రతిబింబింప జేస్తూ ఎక్కువమంది రచనలు చేస్తుంటారని", తాను ఆ కోవకుచెందిన వాడిననీ ఆయన చెప్పుకుంటూరు. "కథలో ఒకవ్యక్తి జీవితం మెరుపులా మెరుస్తుంది. నవలలో అది నక్షత్రంలా వెలుగుతుంది" అంటూ రాయన: ఈసిద్ధాంతం ప్రకారం కుప్రిన్, డాస్టావిస్కీ, విశ్వనాథ, మొరేవియా తమ రచన పద్ధతిని మార్చుకోవలసివస్తుంది. "నవల జీవితానికిఅద్దం" అన్నది ఆయన నమ్మకం. నవలేకాదు, సాహిత్యమే జీవితదర్పణం. 'మైన' తన నవలకు వస్తువు "ఒక మలుపుకూ, మరో మలుపుకూ మధ్యగల జీవితం" అని ఆమలుపులను "ట్విస్ట్"లుగా వర్ణించి, "చక్కటి రెండుట్విస్ట్‌ల మధ్యగల జీవితం నవలకు పరిపూర్ణతనూ, అందాన్నీ కల్గిస్తుందని" తమ అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించారు. వీర్రజుగరు.ఈనిర్వచనం ప్రకారం ట్విస్ట్‌లులేని థారన్‌టర్ వైల్డర్, ఆర్. కె. నారాయణ్ వంటివారలు ఉత్తమనవలారచయితలుకాకుండా పోతారు. జీవితాన్ని ఒకప్రయాణంగా సంభావించి, ఆప్రయాణంలో ఏవోరెండు ముఖ్య బిందువుల మధ్య గలదూరన్ని 'మైన'లో "ఫొటోధోరణిలోచిత్రం" వేయటానికి ప్రయత్నించాననీ, అది "త్రీ—డైమెన్షన్"లో వేసినచిత్రమనీ చెప్పుకుంటూరు. అట్లాగే శైలిని గురించికూడా శ్రీ శీలావీర్రజు స్పష్టంగా, తను సాధించినదేమిటో పాఠకులకు తెలియబరుస్తారు. వారిమాటల్లో "ఆవేశాన్ని విరగ్గొట్టిన వాక్యాలతో వ్యక్తం చేయ్యాలి....పాత్రతోపాటు పరుగెత్తేటప్పుడూ, సంఘటనలు గబగబా జరిగిపోతున్నప్పుడూ కథను చెప్పడంలో ఏమాత్రం వెనుకబడకుండా నేనూ పరుగెత్తాను.దానిఫలితమే అసంపూర్తి క్యాలు....."ఇలా తనలక్ష్యాన్ని నిర్వచించుకొని, తను చేసిన దానిని పర్యావలోకించుకుని, రచనచేసే తెనుగు నవలాకారుడు సకృత్తుగా గాని గనబడరు. ఇంతటి ధైర్యానికి శ్రీ వీర్రజును నేను అభినందిస్తున్నాను. అయితే సాహసమన్నది ఆలోచనా పరిధిని కుంచింప చేయకూడదు. ఆత్మస్తుతికి, దోహదం కాకూడదు. నేటి తెనుగు యువకులు ఈప్రమాదానికి గురి అవుతున్నారు. శ్రీ శీలావలెనే, "వస్తువులో, శిల్పంలో, ఎత్తుగడల ముగింపులో— అన్నిటిలోనూ ఒక కొత్తదనాన్ని తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించాను. సినిమాచూసొచ్చి, అప్పుడే కాఫీతాగి, సిగరెట్టు కాలుస్తూ, ఈజీ చైర్‌లో కూర్చుని, రేడియో వర్తన్ని వింటూకూడా పరమఛాందసంగా ఆలోచించేవరినిగురించి కాదు నేను యీ నవల వ్రసింది, కొత్తదనం కావాలనుకొన్న వారి గురించి"అని శ్రీకారం చుట్టిన ప్రతిరచయితా ధైర్యంగా చెప్పుకోవడం పరిపాటి అయిపోయింది. అందుచేతనే వీర్రజుగారి మాటలను స్వోత్కర్షగా తీసుకోక, సహృదయతతో పరిశీలించాలి.

నిజానికి ఈనవలలో కావలసినంత కొత్తదనమున్నది. కవితామయమైనభావనను, వచనానికి అనువదించి, కథామార్గంలోకి మళ్ళించడం ఇందులోని కొత్తదనం. ఒక కానిస్టేబులును నాయకుడుగా ఎన్నుకొని, అతడి బాల్యాన్ని యవ్వనాన్ని, అతడికుటుంబాన్ని, పరిసరాలనూ, నవ్వులనూ కన్నీళ్లనూ, మానసిక సౌఖ్యాన్ని, శారీరకతృప్తినీ, ఆరోగ్యాన్ని జబ్బునూ, కత్తులవంటి మంటలవంటి, మాటలలో వివరించడం ఇందులోని కొత్తదనం. నవలకు మైనా అన్నపేరు పెట్టి ఆసంజ్ఞద్వారా సాయిబాబా మనసులోని స్వేచ్ఛనూ అతని బ్రతుకులోని శృంఖలాలనూ వివరించడం ఇందులోని క్రొత్తదనం. కానీ నవలను ఒక ఏకఖండంగా భావించి, కథావస్తువును విశ్లేషించి చూస్తే ఇందులో క్రొత్తదనం కనబడదు. నవలలో ఒక యాభై పేజీలు సాయిబాబా బాల్యానికీ, 83వ పేజీదగ్గరనుంచి 175వ పేజీదాకా సాయిబాబా—

పుస్తకాలు

మునియాల మధ్యగల శరీరక సంబంధానికీ, ఆతర్వాత కొన్ని పేజీలు సాయిబాబా— హాఫీజా, సాయిబాబా— కమల, చివరకు సాయిబాబా— ఆసుపత్రి, ఇంతకన్నా కథలో జ్ఞాపకముండే భాగాలేమున్నాయ్? శిల్పంలో నూతనత్వమైనా అంతగా కనబడదు. శిల్పమంటే, ప్రతి అధ్యాయమూ దానికిముందటి అధ్యాయానికి సహజమైన తార్కికమైన సమాధానం గానూ, దాని తర్వాతవచ్చే అధ్యాయానికి ఆధారంగనూ పోషకంగనూ వుండాలి. పాత్ర మనస్థితికి, దాని చైతన్య స్వరూపానికీ తగిన లగింపు ఉండి, మొత్తంమీద ప్రధానపాత్రకూ, తదితరపాత్రలకూ మధ్య గల అనుబంధం, కార్యకారణసంబంధయై వుండడం శిల్పానికి ముఖ్యలక్షణం. తక్కువమాటలతో ఎక్కువ అర్థాన్నీ, సంభాషణలద్వారా కాక సంఘటనద్వారా కథను పోషించడన్నీ శిల్పంలో భాగాలుగా ఎంచుకుంటారు. ఈదృష్ట్యా శిల్పానికి ఈనవలలో సముచిత స్థానంలేదు. ఇరవై పేజీలవరకూ బర్మాకథ చెప్పడం నవలకు ఏవిధంగనూ ఉపకరించదు. అందుచేత ఎత్తుగడలో వున్న క్రొత్తదనం అప్రధానమూ, అనవసరమూ అయింది. ఇంకముగింపులోవున్న ఒక క్రొత్తదనం ఒక చమత్కృతిగ భాసిస్తుంది. ఈ చమత్కృతి, కథానికలో అయితే మరింత రాణించివుండేది. మొత్తంమీద శిలావీర్రాజుగారిలో వున్న చిత్రకారుడు, నవలాకారుణ్ణి మింగివేసినట్లుగ 'మైనా'ను చదివినతర్వాత అనిపిస్తున్నది. విన్యాత్నమైన కవితాలోకంలో విహరించడానికి, చక్కని పదచిత్రాలు చూడడానికీ 'మైనా'ను చదువుకోవలసిందే తప్ప, ఒక ప్రయోజనాన్నీ, సెంటిమెంట్‌నూ ఆశించకూడదీ నవలలో పాఠకుడు. 'మైనా'ను చదివింతర్వాత ఉదాత్తమైన నవలలను శిలావీర్రాజుగారు వ్రాయగలరన్న నమ్మకం మాత్రం పాఠకుడికి తప్పకుండా కల్గుతుంది. ●

వెడడుకి వేత
(47 వ పేజీ తరువాయి)

$2^5 \cdot 9^2$ ను సూక్ష్మీకరించుము.

2కి నెత్తిమీద ఉన్న 5ను 2 పక్కన వ్రాసింది. 9కి నెత్తిమీద ఉన్న 2ను 9 పక్కన వ్రాసింది. జవాబు

2592

అని వ్రాసింది!

లెక్కల మేష్టారు ఈ ఆన్సరు కూడా సరిగ్గానే ఉంది అన్నారు! నమ్మకం లేకపోతే మీకు తెలిసిన పద్ధతిలో సూక్ష్మీకరించి చూచుకోండి.

పది ప్రశ్నలలో ఆరు ప్రశ్నలు సరిగా చేశానని ఆ పిల్ల సంబరపడుతూ ఉంటే, ఆమె చేసిన లెక్కల పద్ధతి చూచి ఆ తండ్రి జావకారి పోయాడు. ●

టీన్ ప్రిన్సెస్ ఇండియా '67

◙ కలకత్తాలోని జాధవ్‌పూర్ విశ్వవిద్యాలయం విద్యార్థిని కుమారి చందనాబెనర్జీ టీన్ ప్రిన్సెస్ 1967 పోటీలో ఎన్నికైంది. ఈమె వయస్సు 18 సంవత్సరాలు. మే 8 వ తేదిన బొంబాయిలో బాబూభాయి దేశాయి ఆడిటోరియమ్‌లో జరిగింది. బొంబాయికి చెందిన కుమారి పూనం చంద్రమణి కుమారి షర్మిలా ధర్‌లు 'రన్నర్స్ అప్'గా వచ్చారు. ఈ పోటీని ఫెమినా, క్రూక్స్ లాక్టో కాలమిన్‌వారు సంయుక్తంగా నిర్వహించారు.

టీన్ ప్రిన్సెస్ ఇండియా 1967 గా ఎన్నికైన అమ్మాయి చికాగోలో జరిగే పోటీలో పాల్గొనడానికి పంపిస్తారు. విజేతకు రు. 1000, మిగతా యిద్దరు 'రన్నర్స్ అప్'గా వచ్చినవారికి ఒక్కొక్కరికి రు. 500/ బహుమతులు శ్రీమతి పి. కె. రాయ్ అందజేశారు. శ్రీమతులు మీనాక్షి భార్వే, సుధాకర్మాకర్, శ్రీ హెచ్. హెచ్. ఇస్మాయిల్, డాక్టర్ కె. డి. ఘన్‌గియాని, ఫెమినా సంపాదకులు, శ్రీ ఆర్ భట్టాచార్య (క్రూక్స్ ఇంటర్ ప్రైస్ లిమిటెడ్)లు ఈ పోటీలో న్యాయనిర్ణేతలుగా వ్యవహరించారు. ఓ. వి. ●

...భావిగృహిణి

తెల్సుకోవచ్చు. ఇక గృహిణి తాను బలహీనంగా ఉన్నానను కుంటే ఈ ఎలక్ట్రానిక్ సాధనాన్ని ధరించవచ్చు. సాంకేతిక విజ్ఞానం అభివృద్ధిచెందినట్లే ఈసాధన సంపత్తి కూడా పురోగతిని సాధించింది. నేను నా కళ్లారా దాన్ని వార్నర్ ఛిల్‌కాట్‌లోనూ, ఏల్స్‌లోనూ చూశాను. ఔషధాల పరిశోధనకు డాక్టర్ ఎమెలీ ఎలక్ట్రానిక్ ప్రభావాన్ని ఉపయోగిస్తున్నారు. మానసిక అస్వస్థతలకు గురైనవారికీ, మనస్సు వికలమైనవారికీ ఈ సాధనాల్ని ఉపయోగించడం ద్వారా అభివృద్ధిని సాధించడానికి డాక్టర్ డెల్‌గాడో ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఈ సాధనం నిత్యజీవితంలోకి రావడానికి యింకా చాలాకాలం పట్టవచ్చు. కానీ ఏది ఏమైనా భావిగృహిణికి కాఫీ, ఆస్ప్రిన్ మొదలైన ఉపశమనాలకు బదులు ఓ చిన్నపెట్టె నిండుగా ఉన్న బ్యాటరీలతో సమస్యలు తీరే రోజువస్తుంది. —రత్ ఏంటర్ (ఇన్‌ఫా)

Edited, Printed and Published by S. Radhakrishna at the Andhra Patrika Press; 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Chief Editor: S. Sambhu Prasad.

Regd. No. 4479 ANDHRA SACHITRA VARA PATRIKA